
EBA/GL/2014/13

19. prosince 2014

Obecné pokyny

ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a
vyhodnocení

Obsah

Obsah	2
Seznam obrázků a tabulek	5
Obecné pokyny orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocení.....	6
Hlava 1. Předmět, definice a úroveň použití.....	7
1.1 Předmět.....	7
1.2 Definice.....	7
1.3 Úroveň použití.....	10
Hlava 2. Společný proces přezkumu a vyhodnocení (SREP).....	11
2.1 Přehled společného rámce procesu přezkumu a vyhodnocení	11
2.2 Přidělování skóre v procesu přezkumu a vyhodnocení.....	16
2.3 Organizační zajištění.....	17
2.4 Proporcionalita a zapojení orgánů dohledu.....	18
Hlava 3. Monitorování klíčových ukazatelů.....	23
Hlava 4. Analýza obchodního modelu.....	25
4.1 Obecné úvahy.....	25
4.2 Předběžné hodnocení	26
4.3 Identifikace hlavních oblastí k analýze obchodního modelu	27
4.4 Hodnocení podnikatelského prostředí.....	28
4.5 Analýza současného obchodního modelu.....	29
4.6 Analýza strategie a finančních plánů.....	30
4.7 Hodnocení životaschopnosti obchodního modelu.....	31
4.8 Hodnocení udržitelnosti strategie instituce	32
4.9 Identifikace hlavních slabých míst.....	32
4.10 Shrnutí zjištění a stanovení skóre	33
Hlava 5. Hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci	36
5.1 Obecné úvahy.....	36
5.2 Celkový rámec vnitřního řídicího a kontrolního systému	37

5.3 Podniková kultura a kultura řízení rizik.....	37
5.4 Organizace a fungování řídicího orgánu.....	38
5.5 Zásady a postupy odměňování.....	39
5.6 Rámec řízení rizik.....	39
5.7 Rámec vnitřní kontroly.....	44
5.8 Informační systémy a kontinuita činnosti.....	45
5.9 Plánování ozdravných postupů.....	46
5.10 Použití na konsolidované úrovni a implikace pro subjekty skupiny.....	46
5.11 Shrnutí zjištění a stanovení skóre.....	47
Hlava 6. Hodnocení rizik pro kapitál.....	51
6.1 Obecné úvahy.....	51
6.2 Hodnocení úvěrového rizika a rizika protistrany.....	55
6.3 Hodnocení tržního rizika.....	72
6.4 Hodnocení operačního rizika.....	84
6.5 Hodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia.....	100
Hlava 7. Hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení.....	111
7.1 Obecné úvahy.....	111
7.2 Stanovení dodatečných kapitálových požadavků.....	112
7.3 Sladění s požadavky na kapitálové rezervy a makroobezřetnostními požadavky.....	116
7.4 Stanovení celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení (TSCR).....	116
7.5 Vyjádření kapitálových požadavků.....	117
7.6 Hodnocení rizika nadměrné páky.....	119
7.7 Plnění požadavků v průběhu ekonomického cyklu.....	119
7.8 Shrnutí zjištění a stanovení skóre.....	124
Hlava 8. Hodnocení rizik pro likviditu a financování.....	127
8.1 Obecné úvahy.....	127
8.2 Hodnocení rizika likvidity.....	129
8.3 Hodnocení inherentního rizika financování.....	133
8.4 Hodnocení řízení rizika likvidity a financování.....	136
8.5 Shrnutí zjištění a stanovení skóre.....	146
Hlava 9. Hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení.....	150

9.1 Obecné úvahy.....	150
9.2 Celkové hodnocení likvidity.....	150
9.3 Stanovení nezbytných specifických opatření v oblasti likvidity	152
9.4 Stanovení specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity	153
9.5 Vyjádření specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity	157
9.6 Shrnutí zjištění a stanovení skóre.....	159
Hlava 10. Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a uplatnění opatření v oblasti dohledu.....	162
10.1 Obecné úvahy.....	162
10.2 Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení.....	163
10.3 Uplatnění nástrojů kvantifikace kapitálu	166
10.4 Uplatnění opatření v oblasti likvidity	166
10.5 Uplatnění jiných opatření v oblasti dohledu	166
10.6 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a opatřeními včasného zásahu.....	174
10.7 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a makroobezřetnostními opatřeními	175
Hlava 11. Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u přeshraničních skupin	176
11.1 Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u přeshraničních skupin	176
11.2 Hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce.....	178
11.3 Hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce.....	179
11.4 Uplatnění jiných opatření v oblasti dohledu	179
Hlava 12. Závěrečná ustanovení a provádění	180
Přílohy	182
Příloha 1 Operační riziko, příklady souvislosti mezi ztrátami a rizikovými faktory	182
Příloha 2 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s vnitřním řídicím a kontrolním systémem a kontrolními mechanismy v celé instituci	183
Příloha 3 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s riziky pro kapitál	184
Příloha 4 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s rizikem pro likviditu a financování	186

Seznam obrázků a tabulek

Obrázek 1. Přehled společného rámce procesu přezkumu a vyhodnocení.....	12
Obrázek 2. Průběh hodnocení rizik pro kapitál.....	53
Obrázek 3. Pořadí uplatnění kapitálových požadavků.....	121
Obrázek 4. Názorný příklad změn kapitálových zdrojů (CET1) v průběhu ekonomického cyklu a porušení celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení.....	123
Obrázek 5. Názorný příklad změn kapitálových zdrojů (CET1) v průběhu ekonomického cyklu a porušení cílového poměrového ukazatele.....	124
Obrázek 6. Prvky hodnocení rizik pro likviditu a financování.....	128
Obrázek 7. Názorný příklad nastavení specifického kvantitativního požadavku v oblasti likvidity.....	156
Obrázek 8. Názorný příklad nastavení specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity	156
Tabulka 1. Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u jednotlivých kategorií institucí.....	21
Tabulka 2. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u obchodního modelu a strategie.....	33
Tabulka 3. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci.....	47
Tabulka 4. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úvěrového rizika a rizika protistrany.....	71
Tabulka 5. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u tržního rizika.....	83
Tabulka 6. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u operačního rizika.....	98
Tabulka 7. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úrokového rizika neobchodního portfolia.....	109
Tabulka 8. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u kapitálové přiměřenosti.....	125
Tabulka 9. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika likvidity.....	147
Tabulka 10. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika financování.....	148
Tabulka 11. Názorný příklad měřítka pro výpočet likvidity.....	155
Tabulka 12. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u přiměřenosti likvidity	159
Tabulka 13. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování celkového skóre procesu přezkumu a vyhodnocení.....	164

Obecné pokyny orgánu EBA ke společným postupům a metodikám procesu přezkumu a vyhodnocení

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 20.02.2015 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2015/13“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Hlava 1. Předmět, definice a úroveň použití

1.1 Předmět

1. Tyto obecné pokyny stanoví společné postupy a metodiky pro fungování procesu přezkumu a vyhodnocení uvedeného v článku 97 a čl. 107 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU, včetně těch týkajících se hodnocení organizace a řízení rizik podle článků 76 až 87 uvedené směrnice a procesů a opatření přijatých s odkazem na články 98, 100, 101, 102, 104, 105 a čl. 107 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice.
2. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům uvedeným v čl. 4 odst. 2 nařízení o orgánu EBA.

1.2 Definice

3. Pro účely těchto obecných pokynů se rozumí:

„požadavky na kapitálové rezervy“ kapitálové požadavky uvedené v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU;

„rizikem chování“ existující nebo potenciální riziko ztrát instituce v důsledku nevhodné nabídky finančních služeb, včetně případů úmyslného pochybení nebo nedbalostního jednání;

„vyrovnávací kapacitou“ schopnost instituce držet přebytek likvidity nebo mít přístup k přebytku likvidity v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu v reakci na zátěžové scénáře;

„rizikem úvěrového rozpětí“ riziko vyplývající ze změn tržní hodnoty dluhových finančních nástrojů v důsledku fluktuace úvěrového rozpětí;

„rizikem financování“ riziko, že instituce nebude mít ve střednědobém a dlouhodobém horizontu stabilní zdroje financování, a to vůbec nebo bez nepřijatelného zvýšení nákladů financování, což vytváří aktuální nebo potenciální riziko neschopnosti plnit své finanční závazky, např. platby a potřeby plynoucí z kolaterálu splatné ve střednědobém až dlouhodobém výhledu;

„poskytováním úvěrů v cizích měnách“ poskytování úvěrů dlužníkům, bez ohledu na právní formu úvěru (např. včetně odložených plateb nebo podobných finančních služeb), v jiných měnách, než je zákonné platidlo v zemi, kde má dlužník bydliště nebo sídlo;

„rizikem spojeným s poskytováním úvěrů v cizích měnách“ existující nebo potenciální riziko pro výnosy a kapitál instituce v důsledku poskytování úvěrů v cizích měnách nezajištěným dlužníkům;

„interním postupem pro hodnocení kapitálové přiměřenosti“ proces identifikace, měření, řízení a monitorování vnitřně stanoveného kapitálu, který uplatňuje instituce podle článku 73 směrnice 2013/36/EU;

„interním postupem pro hodnocení přiměřenosti likvidity“ proces identifikace, měření, řízení a monitorování likvidity, který uplatňuje instituce podle článku 86 směrnice 2013/36/EU;

„kategorií instituce“ ukazatel systémové významnosti instituce na základě velikosti a složitosti instituce a rozsahu jejích činností;

„úrokovým rizikem“ existující nebo potenciální riziko pro výnosy a kapitál instituce v důsledku nepříznivých pohybů úrokových sazeb;

„vnitrodenní likviditou“ finanční prostředky, ke kterým lze získat přístup během pracovního dne tak, aby instituce mohla provádět platby v reálném čase;

„rizikem vnitrodenní likvidity“ existující nebo potenciální riziko, že instituce nebude schopna účinně řídit své potřeby vnitrodenní likvidity;

„rizikem informačních a komunikačních technologií“ existující nebo potenciální riziko ztrát v důsledku nevhodnosti nebo selhání hardwaru a softwaru technických infrastruktur, které může ohrozit dostupnost, integritu, přístupnost a bezpečnost těchto infrastruktur a dat;

„makrobezpečnostním požadavkem“ nebo „opatřením“ požadavek nebo opatření stanovené příslušným nebo pověřeným orgánem s cílem řešit makrobezpečnostní nebo systémové riziko;

„relevantní měnou“ měna, ve které má instituce vnitřní rozvahové nebo podrozvahové pozice;

„celkovým kapitálovým požadavkem“ součet celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení, požadavku na kapitálové rezervy a makrobezpečnostních požadavků vyjádřených jako kapitálové požadavky;

„celkovým zhodnocením procesu přezkumu a vyhodnocení“ aktuální zhodnocení celkové životaschopnosti instituce na základě zhodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení;

„celkovým skóre procesu přezkumu a vyhodnocení“ číselný ukazatel celkového rizika, pokud jde o životaschopnost instituce, vypočtený na základě celkového zhodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení;

„rizikem ztráty dobré pověsti“ existující nebo potenciální riziko pro výnosy, kapitál nebo likviditu instituce v důsledku poškození dobrého jména instituce;

„ochotou podstupovat rizika“ souhrnná úroveň a druh rizik, které je instituce ochotná podstoupit v rámci své schopnosti nést riziko v souladu se svým obchodním modelem tak, aby dosáhla svých strategických cílů;

„riziky pro kapitál“ výrazná rizika, která by, pokud nastanou, měla výrazný obezřetnostní dopad na kapitál instituce v následujících 12 měsících. To zahrnuje mimo jiné i rizika obsažená v článcích 79 až 87 směrnice 2013/36/EU;

„riziky pro likviditu a financování“ výrazná rizika, která by, pokud nastanou, měla výrazný obezřetnostní dopad na likviditu instituce v různých časových horizontech;

„prvkem procesu přezkumu a vyhodnocení“ jednotlivé položky z následujícího výčtu: analýza obchodního modelu, hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a mechanismů kontrol rizik v celé instituci, hodnocení rizik pro kapitál, hodnocení kapitálu procesem přezkumu a vyhodnocení, hodnocení rizik pro likviditu a financování a hodnocení likvidity procesem přezkumu a vyhodnocení;

„strukturálním devizovým rizikem“ riziko vyplývající z toho, že držený vlastní kapitál je umístěn v zahraničních pobočkách a dceřiných společnostech v jiné měně, než je měna vykazování mateřské společnosti;

„měřítka dohledu“ kvantitativní nástroje pro jednotlivá rizika vyvinuté příslušným orgánem s cílem odhadnout kapitál potřebný k pokrytí rizik nebo rizikových prvků, které nejsou uvedeny v nařízení 2013/575/EU;

„obdobím přežití“ doba, během které instituce může i nadále působit za stresových podmínek a stále plnit své platební závazky;

„celkovým objemem rizikové expozice (TREA)“ celkový objem rizikové expozice dle definice v článku 92 nařízení 2013/575/EU;

„celkovým kapitálovým požadavkem procesu přezkumu a vyhodnocení (TSCR)“ součet požadavků na kapitál dle článku 92 nařízení (EU) 575/2013 a dalších kapitálových požadavků v souladu s kritérii uvedenými v těchto obecných pokynech;

„nezajištěnými dlužníky“ retailoví dlužníci a dlužníci z řad malých a středních podniků bez přirozeného nebo finančního zajištění, kteří jsou vystaveni nesouladu měn mezi měnou úvěru a zajišťovací měnou; přirozené zajištění zahrnuje zejména případy, kdy dlužníci mají příjem

v cizí měně (např. úhrady/příjmy z vývozu), zatímco finanční zajištění obvykle předpokládá, že existuje smlouva s finanční institucí.

1.3 Úroveň použití

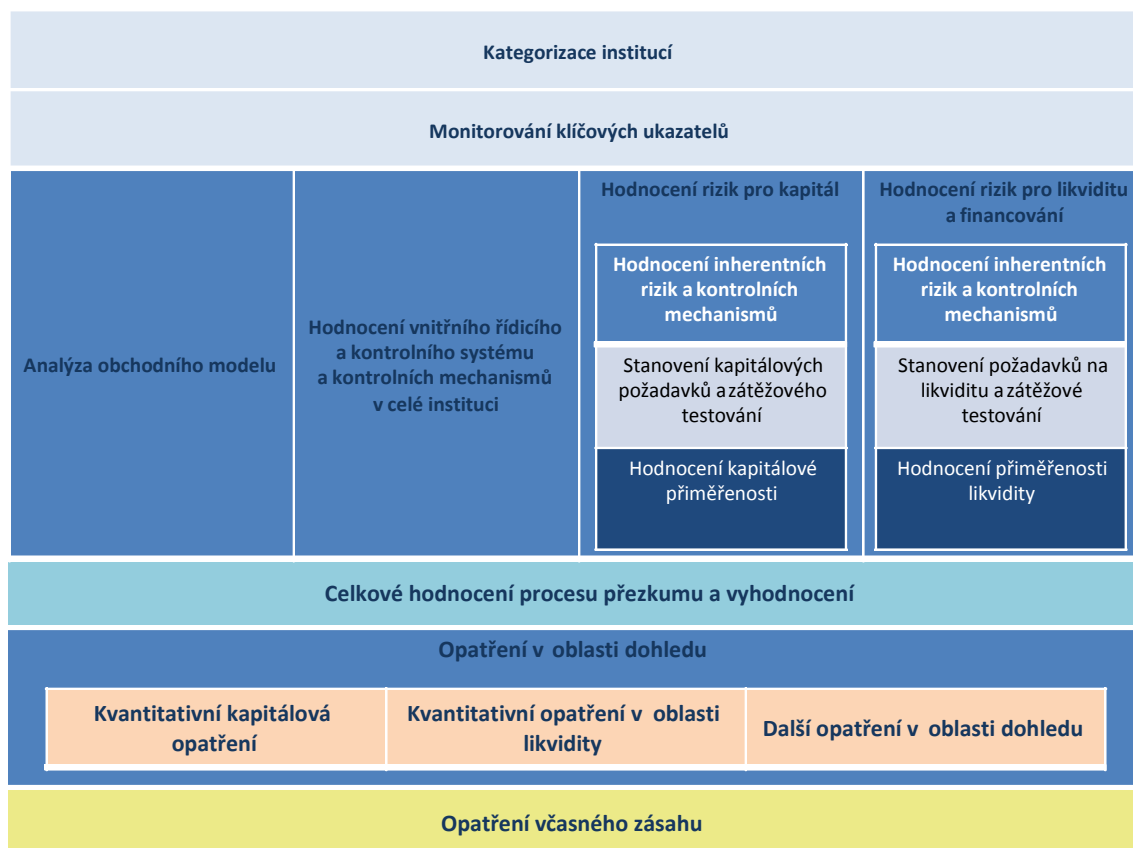
4. Příslušné orgány by tyto obecné pokyny měly uplatňovat v souladu s úrovní použití stanovenou v článku 110 směrnice 2013/36/EU s přihlédnutím k požadavkům a výjimkám používaným dle článků 108 a 109 směrnice 2013/36/EU.
5. U mateřských společností a dceřiných společností zahrnutých do konsolidace by příslušné orgány měly upravit hloubku a úroveň podrobnosti svých hodnocení v souladu s úrovní použití stanovenou v požadavcích nařízení (EU) 575/2013 v první části hlavy II nařízení, zejména pak s ohledem na výjimky uplatňované dle článků 7, 10 a 15 nařízení (EU) 575/2013 a článku 21 směrnice 2013/36/EU.
6. Má-li instituce dceřinou společnost ve stejném členském státě, avšak nebyly uděleny žádné výjimky uvedené v první části nařízení (EU) 575/2013, lze při hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity uplatnit přiměřený přístup, který se zaměří na zhodnocení alokace kapitálu a likvidity mezi subjekty a potenciální překážky bránící převoditelnosti kapitálu nebo likvidity v rámci skupiny.
7. U přeshraničních skupin by se měly koordinovaně uplatnit procesní požadavky v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených dle článku 116 nebo 51 směrnice 2013/36/EU. Hlava 11 podrobně vysvětluje, jak se tyto obecné pokyny uplatňují u přeshraničních skupin a jejich subjektů.
8. Pokud instituce zřídila podskupinu pro účely likvidity dle článku 8 nařízení (EU) č. 575/2013, příslušné orgány by měly své hodnocení rizik pro likviditu a financování provádět a opatření v oblasti dohledu uplatňovat u subjektů spadajících do podskupiny na úrovni podskupiny pro účely likvidity.

Hlava 2. Společný proces přezkumu a vyhodnocení (SREP)

2.1 Přehled společného rámce procesu přezkumu a vyhodnocení

9. Příslušné orgány by měly zajistit, aby proces přezkumu a vyhodnocení instituce zahrnoval následující části, které jsou rovněž shrnuty v obrázku č. 1:
- a. zařazení institucí do kategorií a pravidelný přezkum tohoto zařazení;
 - b. monitorování klíčových ukazatelů;
 - c. analýza obchodního modelu (Business Model Analysis, BMA);
 - d. hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci;
 - e. hodnocení rizik pro kapitál;
 - f. hodnocení rizik pro likviditu;
 - g. hodnocení přiměřenosti vlastního kapitálu instituce;
 - h. hodnocení přiměřenosti zdrojů likvidity instituce;
 - i. celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení;
 - j. opatření v oblasti dohledu (a případně opatření včasné intervence).

Obrázek 1. Přehled společného rámce procesu přezkumu a vyhodnocení



2.1.1 Zařazení institucí do kategorií

10. Příslušné orgány by měly všechny instituce ve své dohledové pravomoci zařadit do následujících kategorií na základě velikosti, struktury a interní organizace instituce a povahy, rozsahu a složitosti jejích činností:

- ▶ Kategorie 1 – instituce uvedené v článku 131 směrnice 2013/36/EU (globální systémově významné instituce (G-SVI) a jiné systémově významné instituce (J-SVI)) a podle potřeby jiné instituce určené příslušnými orgány na základě velikosti a interní organizace instituce a povahy, rozsahu a složitosti jejích činností.
- ▶ Kategorie 2 – středně velké až velké instituce, které nejsou zahrnuty do kategorie 1 a které působí na domácím trhu nebo se značnými přeshraničními aktivitami a které mají několik různých oblastí podnikání, včetně nebankovních činností, a nabízejí úvěrové a finanční produkty retailovým a firemním zákazníkům. Specializované instituce, které nejsou systémově významné, ale mají významné tržní podíly ve své oblasti podnikání nebo v platebních systémech či finančních obchodech.
- ▶ Kategorie 3 – malé až středně velké instituce, které nespádají do kategorie 1 nebo 2 a působí na domácím trhu nebo s nevýznamnými přeshraničními operacemi

a které mají omezený počet oblastí podnikání, nabízejí převážně úvěrové produkty retailovým a firemním zákazníkům s omezenou nabídkou finančních produktů. Specializované instituce, které mají méně významné tržní podíly ve své oblasti podnikání nebo v platebních systémech či finančních obchodech.

- ▶ Kategorie 4 – všechny ostatní malé, nekomplexní vnitrostátní instituce, které nespádají do kategorií 1 až 3 (např. s omezeným rozsahem činností a nevýznamnými tržními podíly ve svých oblastech podnikání).

11. Zařazení do kategorií by mělo odrážet vyhodnocení systémového rizika, které instituce představují pro finanční systém. Příslušné orgány by jej měly používat jako základ pro uplatňování zásady proporcionality dle oddílu 2.4, a ne jako prostředek vyjadřující kvalitu instituce.
12. Příslušné orgány by se měly při zařazování do kategorií opřít o údaje ze zpráv o dohledu a o informace vycházející z předběžné analýzy obchodního modelu (viz oddíl 4.2). Zařazování do kategorií by mělo být přezkoumáno pravidelně nebo v okamžicích významných firemních událostí, např. velké divestice, akvizice, důležité strategické opatření atd.

2.1.2 Průběžné hodnocení rizik

13. Příslušné orgány by měly prostřednictvím následujících činností průběžně hodnotit rizika, kterým instituce je nebo může být vystavena:
 - a. monitorování klíčových ukazatelů dle hlavy 3;
 - b. analýza obchodního modelu dle hlavy 4;
 - c. hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci dle hlavy 5;
 - d. hodnocení rizik pro kapitál dle hlavy 6;
 - e. hodnocení rizik pro likviditu a financování dle hlavy 8.
14. Hodnocení by mělo probíhat podle kritéria proporcionality uvedeného v oddílu 2.4. Hodnocení by mělo být přezkoumáno s ohledem na nové informace.
15. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění výše uvedených hodnocení:
 - a. byla jasně zdokumentována ve shrnutí zjištění;
 - b. byla zohledněna ve skóre přiděleném v souladu s konkrétním pokynem uvedeným v hlavě těchto obecných pokynů věnované jednotlivým prvkům;
 - c. podporovala hodnocení jiných prvků nebo hlubší prošetření rozporů mezi hodnoceními těchto prvků;

- d. přispívala k celkovému hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a skóre;
- e. měla v relevantních případech za následek opatření v oblasti dohledu a byla na základě nich prováděna informovaná rozhodnutí ohledně těchto opatření.

2.1.3 Pravidelné hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

- 16. Příslušné orgány by měly pomocí následujících hodnocení pravidelně posuzovat přiměřenost vlastního kapitálu a likvidity instituce tak, aby došlo ke zdravému pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena:
 - a. hodnocení kapitálu procesem přezkumu a vyhodnocení dle hlavy 7;
 - b. hodnocení likvidity procesem přezkumu a vyhodnocení dle hlavy 9.
- 17. Pravidelná hodnocení by měla probíhat každých 12 měsíců až každé 3 roky s přihlédnutím ke kritériím proporcionality uvedeným v oddílu 2.4. Příslušné orgány mohou hodnocení provádět častěji. Příslušné orgány by měly přezkoumat hodnocení s ohledem na podstatná nová zjištění vyplývající z hodnocení rizik procesem přezkumu a vyhodnocení v případech, kdy příslušné orgány dojdou k závěru, že tato zjištění mohou mít podstatný vliv na vlastní kapitál instituce a/nebo zdroje likvidity.
- 18. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění těchto hodnocení:
 - a. byla jasně zdokumentována ve shrnutí;
 - b. byla zohledněna ve skóre přiděleném kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity instituce v souladu s pokynem uvedeným v hlavě věnované jednotlivým prvkům;
 - c. přispívala k celkovému hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a skóre;
 - d. stala se dle potřeby základem pro požadavek orgánů dohledu držet kapitál a/nebo zdroje likvidity instituce nad rámec požadavků uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 nebo pro jiná opatření v oblasti dohledu.

2.1.4 Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení

- 19. Příslušné orgány by měly průběžně hodnotit rizikový profil instituce a její životaschopnost prostřednictvím celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení dle hlavy 10. Na základě celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány měly určit, zda je možné, aby rizika související s přiměřeností kapitálu a zdrojů likvidity, řízením a kontrolou, kontrolními mechanismy a/nebo obchodním modelem nebo strategií způsobila selhání instituce, a na základě toho by měly určit potřebu přijmout včasná intervenční opatření a/nebo určit, zda lze instituci považovat za instituci, která selhává nebo je její selhání pravděpodobné.

20. Hodnocení by mělo být průběžně přehodnocováno s ohledem na zjištění z hodnocení rizik nebo na výsledek hodnocení kapitálu a likvidity procesem přezkumu a vyhodnocení.
21. Příslušné orgány by měly zajistit, aby zjištění tohoto hodnocení:
 - a. byla zohledněna ve skóre přiděleném celkové životaschopnosti instituce v souladu s pokynem uvedeným v hlavě 10;
 - b. byla jasně zdokumentována v celkovém hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení, které obsahuje přidělené skóre procesu přezkumu a vyhodnocení (celkové a pro jednotlivé prvky) a případná zjištění orgánů dohledu za posledních 12 měsíců;
 - c. byla podkladem pro zjištění orgánů dohledu, zda je instituce „v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné“ dle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

2.1.5 Dialog s institucemi, uplatnění opatření v oblasti dohledu a sdělení zjištění

22. V souladu s modelem minimálního zapojení dle oddílu 2.4 by příslušné orgány měly zahájit dialog s institucemi za účelem vyhodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení na základě hlav těchto obecných pokynů věnovaným jednotlivým prvkům.
23. Na základě celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a v návaznosti na hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány měly přijmout opatření dohledu dle hlavy 10. Opatření v oblasti dohledu jsou v těchto směrnících rozdělena do následujících skupin:
 - a. nástroje kvantifikace kapitálu;
 - b. opatření v oblasti likvidity;
 - c. ostatní opatření v oblasti dohledu (včetně opatření včasné intervence).
24. Pokud zjištění, která jsou výsledkem monitorování klíčových ukazatelů, hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení nebo jiné činnosti orgánů dohledu, vyžadují uplatnění opatření v oblasti dohledu při řešení bezprostředních problémů, příslušné orgány by neměly čekat na dokončení hodnocení všech prvků procesu přezkumu a vyhodnocení a aktualizaci celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení, nýbrž by měly rozhodnout o opatřeních nezbytných k nápravě vyhodnocené situace, a pak pokračovat v aktualizaci celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení.
25. Příslušné orgány by rovněž měly vedle souvisejících opatření dohledu zahájit dialog na základě výsledků celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a informovat instituci na konci procesu o opatřeních v oblasti dohledu, která je instituce povinna dodržovat dle oddílu 2.4.

2.2 Přidělování skóre v procesu přezkumu a vyhodnocení

26. V souladu s kritérii uvedenými v hlavách těchto obecných pokynů věnovaných jednotlivým prvkům by příslušné orgány měly instituci hodnotit pomocí skóre v těchto oblastech:
- ▶ obchodní model a strategie;
 - ▶ vnitřní řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy v celé instituci;
 - ▶ jednotlivá rizika pro kapitál;
 - ▶ kapitálová přiměřenost;
 - ▶ jednotlivá rizika pro likviditu a financování;
 - ▶ přiměřenost likvidity;
 - ▶ celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení.
27. Příslušné orgány by měly zajistit, aby veškerá dosažená skóre byla pravidelně kontrolována alespoň tak často, jak se uvádí v oddílu 2.4, a bez zbytečného prodlení na základě podstatných nových zjištění nebo vývoje.
28. Při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány měly používat hodnotící stupnici od „1“ (žádné zjistitelné riziko) do „4“ (vysoké riziko) odrážející „názor orgánu dohledu“ na riziko na základě příslušných hodnotících tabulek v hlavách těchto obecných pokynů věnovaných jednotlivým prvkům. Příslušné orgány by měly používat průvodní „faktory“ uvedené v těchto tabulkách jako podklad pro výsledné posouzení orgánem dohledu (tj. není nezbytné, aby instituce splňovala veškeré „faktory“ spojované s hodnocením „1“, aby dosáhla hodnocení „1“) a/nebo je dále rozpracovat nebo doplnit faktory další. Jedná-li se o nejhorší možné hodnocení, příslušné orgány by měly přidělit skóre „4“ (tj. hodnocení „4“ se udělí i v případě, že postavení instituce je horší, než „faktory“ u hodnocení „4“ předpokládají).
29. Při uplatňování obecných pokynů by příslušné orgány měly pro své interní účely, např. plánování zdrojů, používat metodiku agregace a podrobnější hodnocení, avšak měl by být dodržen celkový rámec hodnocení uvedený v těchto obecných pokynech.
30. Příslušné orgány by měly zajistit, aby prostřednictvím hodnocení jednotlivých rizik dokázaly naznačit potenciální obezřetnostní dopad rizik na instituci s přihlédnutím ke kvalitě kontrolních mechanismů rizik, které mají tento dopad minimalizovat.

31. Příslušné orgány by měly zajistit, aby hodnocení obchodního modelu, vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci, kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity naplňovalo následující cíle:
- ▶ poukázat na hrozbu, kterou hodnocené prvky procesu přezkumu a vyhodnocení vzhledem k hodnocení jednotlivých rizik představují pro životaschopnost instituce;
 - ▶ poukázat na možnost přijetí opatření v oblasti dohledu, která mají případné problémy řešit;
 - ▶ poukázat na možnost přijetí včasných intervenčních opatření a působit jako jejich spouštěcí mechanismus.
32. Příslušné orgány by měly zajistit, aby stanovení skóre celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení naplňovalo následující cíle:
- ▶ poukázat na celkovou životaschopnost instituce;
 - ▶ poukázat na možnost přijetí včasných intervenčních opatření a působit jako jejich spouštěcí mechanismus;
 - ▶ prostřednictvím zhodnocení celkové životaschopnosti instituce určit, zda je instituce v selhání nebo zde je její selhání pravděpodobné.
33. Příslušné orgány by měly ke stanovení celkového skóre procesu přezkumu a vyhodnocení použít hodnotící stupnici od „1“ do „4“, která odráží celkovou životaschopnost instituce. Pokud výsledek celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení naznačuje, že instituci lze považovat za instituci „v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné“ ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU, pak by příslušné orgány měly udělit hodnocení „F“ a postupovat v souladu s procesem zapojení orgánů příslušných k řešení krize dle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

2.3 Organizační zajištění

34. Příslušné orgány by měly zajistit, aby při provádění procesu přezkumu a vyhodnocení bylo z organizačního hlediska zajištěno alespoň následující:
- a. popis rolí a odpovědností pracovníků dohledu při provádění procesu přezkumu a vyhodnocení i příslušné hierarchické vztahy v běžných i mimořádných situacích;
 - b. postupy pro zdokumentování a zaznamenání zjištění a výsledného posouzení dohledu;
 - c. mechanismy schvalování zjištění a hodnocení i postupy eskalace v případě rozdílných názorů v příslušném orgánu v běžných i mimořádných situacích;

- d. mechanismy vedení dialogu s institucí v souladu s modelem minimálního zapojení dle oddílu 2.4 tak, aby bylo možné vyhodnotit jednotlivé prvky procesu přezkumu a vyhodnocení;
 - e. mechanismy sdělování výsledků procesu přezkumu a vyhodnocení institucí s přihlédnutím k interakci v kolegiích orgánů dohledu u přeshraničních skupin a jejich subjektů. Tento systém komunikace by měl konkrétně upravovat konzultace s institucí před dokončením výstupů procesu přezkumu a vyhodnocení v podobě společných rozhodnutí o kapitálu a likviditě v souladu s požadavky prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014 ze dne 23. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce podle směrnice 2013/36/EU.
35. Při určování mechanismů vedení dialogu s institucemi by příslušné orgány měly zohlednit formu a podrobnost informací, které jsou výstupem procesu přezkumu a vyhodnocení včetně toho, zda je možné sdělit celkové dosažené skóre procesu přezkumu a vyhodnocení a skóre pro jednotlivé prvky procesu přezkumu a vyhodnocení. Za tímto účelem by příslušné orgány měly rovněž zvážit dopady poskytnutí dosaženého skóre institucím, pokud jde o povinnost zpřístupňovat informace dle požadavků nařízení (EU) č. 596/2014 a směrnic 2014/57/EU a č. 2004/109/ES.

2.4 Proporcionalita a zapojení orgánů dohledu

36. Příslušné orgány by v závislosti na kategorii instituce měly uplatňovat zásadu proporcionality, pokud jde o rozsah, četnost a intenzitu zapojení orgánů dohledu a dialog s institucí a očekávání orgánů dohledu ohledně norem, které by instituce měla splňovat.
37. Pokud jde o aspekt četnosti a intenzity zapojení orgánů dohledu, příslušné orgány by se při plánování procesu přezkumu a vyhodnocení měly řídit následujícím modelem minimální úrovně zapojení (uvedený v tabulce č. 1):

Instituce 1. kategorie

- ▶ Příslušné orgány by měly sledovat klíčové ukazatele čtvrtletně.
- ▶ Příslušné orgány by měly vypracovat podložené shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně.
- ▶ Příslušné orgány by měly aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně. V případě rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování je třeba zahrnout i hodnocení alespoň těch nejpodstatnějších jednotlivých rizik.

- ▶ Příslušné orgány by měly instituci informovat o výsledku celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně a předložit zejména:
 - prohlášení o výši a složení kapitálu, který je instituce povinna držet nad rámec požadavků uvedených v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny v článku 1 uvedeného nařízení;
 - prohlášení o likviditě a konkrétních požadavcích v oblasti likvidity, které příslušný orgán stanoví;
 - prohlášení o ostatních opatřeních v oblasti dohledu, včetně případných opatření včasné intervence, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.
- ▶ Příslušné orgány by při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení měly být průběžně v kontaktu a vést dialog s řídicím orgánem a vyšším vedením příslušné instituce.

Instituce 2. kategorie

- ▶ Příslušné orgány by měly sledovat klíčové ukazatele čtvrtletně.
- ▶ Příslušné orgány by měly vypracovat podložené shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně.
- ▶ Příslušné orgány by měly aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za dva roky. V případě rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování je třeba zahrnout i hodnocení alespoň těch nejpodstatnějších jednotlivých rizik.
- ▶ Příslušné orgány by měly instituci informovat o výsledku celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za dva roky a předložit zejména:
 - prohlášení o výši a složení kapitálu, který je instituce povinna držet nad rámec požadavků uvedených v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny v článku 1 uvedeného nařízení;
 - prohlášení o likviditě a konkrétních požadavcích v oblasti likvidity, které příslušný orgán stanoví;
 - prohlášení o ostatních opatřeních v oblasti dohledu, včetně případných opatření včasné intervence, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.
- ▶ Příslušné orgány by při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení měly být průběžně v kontaktu a vést dialog s řídicím orgánem a vrcholným vedením příslušné instituce.

Instituce 3. kategorie

- ▶ Příslušné orgány by měly sledovat klíčové ukazatele čtvrtletně.
- ▶ Příslušné orgány by měly vypracovat podložené shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně.
- ▶ Příslušné orgány by měly aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za tři roky, popřípadě dříve, objeví-li se nové podstatné informace o souvisejícím riziku. V případě rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování je třeba zahrnout i hodnocení alespoň těch nejpodstatnějších jednotlivých rizik.
- ▶ Příslušné orgány by měly instituci informovat o výsledku celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za tři roky a předložit zejména:
 - prohlášení o výši a složení kapitálu, který je instituce povinna držet nad rámec požadavků uvedených v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny v článku 1 uvedeného nařízení;
 - prohlášení o likviditě a konkrétních požadavcích v oblasti likvidity, které příslušný orgán stanoví;
 - prohlášení o ostatních opatřeních v oblasti dohledu, včetně případných opatření včasné intervence, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.
- ▶ Příslušné orgány by při hodnocení podstatných rizikových prvků měly být v kontaktu a vést dialog s řídicím orgánem a vrcholným vedením příslušné instituce na základě existujících rizik (tj. je-li to nezbytné).

Instituce 4. kategorie

- ▶ Příslušné orgány by měly sledovat klíčové ukazatele čtvrtletně.
- ▶ Příslušné orgány by měly vypracovat podložené shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou ročně.
- ▶ Příslušné orgány by měly aktualizovat hodnocení všech jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za tři roky, popřípadě dříve, objeví-li se nové podstatné informace o souvisejícím riziku. V případě rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování je třeba zahrnout i hodnocení alespoň těch nejpodstatnějších jednotlivých rizik.
- ▶ Příslušné orgány by měly instituci informovat o výsledku celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení nejméně jednou za tři roky a předložit zejména:

- prohlášení o výši a složení kapitálu, který je instituce povinna držet nad rámec požadavků uvedených v kapitole 4 hlavy VII směrnice 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 575/2013 v souvislosti s prvky rizik a riziky, které nejsou upraveny v článku 1 uvedeného nařízení;
 - prohlášení o likviditě a konkrétních požadavcích v oblasti likvidity, které příslušný orgán stanoví;
 - prohlášení o ostatních opatřeních v oblasti dohledu, včetně případných opatření včasné intervence, která příslušný orgán zamýšlí přijmout.
- Příslušné orgány by nejméně jednou za tři roky měly být v kontaktu a vést dialog s řídicím orgánem a vrcholným vedením příslušné instituce.

Tabulka 1. Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u jednotlivých kategorií institucí

Kategorie	Monitorování klíčových ukazatelů	Hodnocení všech prvků procesu přezkumu a vyhodnocení (minimálně)	Shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení	Minimální úroveň zapojení/dialogu
1	Čtvrtletně	Ročně	Ročně	Průběžný kontakt s řídicím orgánem a vrcholným vedením instituce; spolupráce orgánů dohledu s institucí při hodnocení jednotlivých prvků.
2	Čtvrtletně	Každé 2 roky	Ročně	Průběžný kontakt s řídicím orgánem a vrcholným vedením instituce; spolupráce orgánů dohledu s institucí při hodnocení jednotlivých prvků.
3	Čtvrtletně	Každé 3 roky	Ročně	Spolupráce orgánů dohledu s řídicím orgánem a vrcholným vedením instituce při hodnocení podstatných rizikových prvků na základě rizik.
4	Čtvrtletně	Každé 3 roky	Ročně	Spolupráce s řídicím orgánem a vrcholným vedením příslušné instituce nejméně jednou za tři roky.

38. Dojdou-li příslušné orgány k závěru, že instituce mají podobný rizikový profil, mohou provést tematické hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení u několika institucí jako jediné hodnocení (např. analýzu obchodního modelu lze provést u malých poskytovatelů hypoték, protože budou pravděpodobně zjištěny stejné problémy související s životaschopností u všech těchto institucí).

39. Příslušné orgány by měly určit další úroveň zapojení na základě zjištění vycházejících z předchozího hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, přičemž rozsáhlejší zdroje dohledu a vyšší intenzita zapojení by měly být vyžadovány bez ohledu na kategorii instituce v případě, že instituce dosahují špatného celkového skóre v procesu přezkumu a vyhodnocení (přinejmenším dočasně).
40. U institucí, na které se vztahuje program dohledových šetření vyžadovaný podle článku 99 směrnice 2013/36/EU, by příslušné orgány měly zajistit, aby úroveň zapojení a uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocení byla určena tímto programem, který je nadřazen výše uvedeným požadavkům.
41. Při plánování činností procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány věnovat zvláštní pozornost koordinaci činností s jinými subjekty, které se na hodnocení přímo nebo nepřímo podílejí, zejména pak v případech, kdy jsou vyžadovány podklady od dotyčné instituce a/nebo jiných příslušných orgánů, které se podílejí na dohledu nad přeshraničními skupinami dle hlavy 11.
42. Pokud jde o rozsah proporcionality při provádění procesu přezkumu a vyhodnocení na základě těchto obecných pokynů, příslušné orgány by si měly uvědomovat, že různé prvky, metodické aspekty a součásti hodnocení dle hlav 4, 5, 6 a 8 nemají pro všechny instituce stejný význam; příslušné orgány by v relevantních případech měly při hodnocení uplatňovat různou míru podrobnosti v závislosti na kategorii, do které je instituce zařazena, a s ohledem na velikost, povahu, obchodní model a složitost instituce.

Hlava 3. Monitorování klíčových ukazatelů

44. Příslušné orgány by měly provádět pravidelné monitorování klíčových finančních a nefinančních ukazatelů, které umožňují sledovat změny ve finanční situaci a rizikových profilech institucí. Příslušné orgány by rovněž měly toto monitorování používat ke zjištění potřeby aktualizovat hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení s ohledem na nové podstatné informace mimo plánované činnosti dohledu. Pokud monitorování odhalí podstatnou změnu rizikového profilu instituce nebo odchylky u ukazatelů, měly by příslušné orgány prošetřit příčiny, popř. přezkoumat hodnocení příslušného prvku procesu přezkumu a vyhodnocení s ohledem na nové informace.
45. V souladu s modelem minimálního zapojení, o němž pojednává hlava 2, by příslušné orgány měly klíčové finanční a nefinanční ukazatele u všech institucí sledovat nejméně jednou v každém čtvrtletí. Nicméně v závislosti na konkrétních vlastnostech institucí nebo na situaci mohou příslušné orgány nastavit častější monitorování s přihlédnutím k dostupnosti podkladových informací (např. údajů o vývoji na trhu).
46. Příslušné orgány by měly vytvořit systémy a konfigurace monitorování, které umožňují zjistit podstatné změny a odchylky v chování ukazatelů, a měly by případně stanovit odpovídající limity. Příslušné orgány by rovněž měly vytvořit postupy eskalace pro všechny příslušné sledované ukazatele (nebo kombinace ukazatelů) tak, aby se zajistilo prošetření případných odchylek a podstatných změn.
47. Příslušné orgány by měly upravit soubor ukazatelů a jejich příslušné limity s přihlédnutím ke konkrétním vlastnostem jednotlivých institucí nebo skupin institucí s podobnými charakteristikami (skupiny srovnatelných subjektů). Nastavený rámec ukazatelů, konfigurace monitorování a příslušné limity by měly odpovídat velikosti, složitosti, obchodnímu modelu a rizikovému profilu instituce a měly by zahrnovat zeměpisné oblasti, sektory a trhy, kde dotyčná instituce působí.
48. Příslušné orgány by měly určit ukazatele, které budou sledovány prostřednictvím pravidelného monitorování, primárně na základě pravidelného oznamování orgánům dohledu a pomocí definic obsažených v běžných standardech upravujících vykazování. V určitých situacích mohou jako zdroje informací, na základě kterých jsou jednotlivé instituce monitorovány, sloužit panely orgánu EBA nebo ukazatele, které orgán EBA sleduje.
49. Vytvořený rámec ukazatelů a výsledky monitorování klíčových ukazatelů by rovněž měly sloužit jako podklad pro hodnocení rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování na základě příslušných prvků procesu přezkumu a vyhodnocení.

50. Ukazatele používané při monitorování by měly zahrnovat alespoň následující ukazatele určené pro konkrétní instituce:
- finanční ukazatele a ukazatele rizik zohledňující veškeré kategorie rizik obsažené v těchto obecných pokynech (viz hlavy 6 a 8);
 - veškeré poměrové ukazatele vycházející z nařízení (EU) č. 575/2013 a z vnitrostátních předpisů provádějících směrnici 2013/36/EU při výpočtu minimálních obezřetnostních požadavků (např. ukazatel kapitálu Core Tier 1 (CT1), ukazatel krytí likvidity (liquidity coverage ratio, LCR), ukazatel čistého stabilního financování (net stable funding ratio, NSFR) atd.);
 - minimální požadavky na kapitál a způsobilé závazky (MREL) stanovené směrnicí 2014/59/EU;
 - relevantní tržní ukazatele (např. cena akcií, rozpětí swapů úvěrového selhání (CDS), výnosy z dluhopisů atd.);
 - jsou-li k dispozici, pak ukazatele ozdravení používané ve vlastních ozdravných plánech dané instituce.
51. Příslušné orgány by měly ukazatele určené pro konkrétní instituce doplnit o příslušné makroekonomické ukazatele v zeměpisných oblastech, sektorech a trzích, kde daná instituce působí, jsou-li tyto makroekonomické ukazatele k dispozici.
52. Zjištění podstatných změn nebo odchylek u ukazatelů, zejména vybočují-li změny z výsledků skupiny srovnatelných subjektů, by příslušné orgány měly považovat za podnět k dalšímu prošetření. Konkrétně by příslušné orgány měly:
- určit příčinu a vyhodnotit závažnost potenciálního obezřetnostního dopadu na danou instituci;
 - zdokumentovat příčinu a výsledek hodnocení;
 - přezkoumat hodnocení rizik a skóre v procesu přezkumu a vyhodnocení s ohledem na případná nová zjištění.
53. Příslušné orgány by rovněž měly zvážit doplnění pravidelného monitorování klíčových finančních a nefinančních ukazatelů o posouzení nezávislého průzkumu a analýzy trhu, jsou-li k dispozici, protože mohou být užitečnými zdroji alternativních pohledů na věc.

Hlava 4. Analýza obchodního modelu

4.1 Obecné úvahy

54. Tato hlava popisuje kritéria hodnocení obchodního modelu a strategie instituce. Příslušné orgány by měly toto hodnocení použít u instituce na stejné úrovni jako celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení, ale lze ho rovněž použít na obchodní nebo produktové úrovni nebo tematicky.
55. Aniž by tím byla narušena odpovědnost řídicího orgánu instituce za vedení a organizování obchodní činnosti nebo určení preference určitých konkrétních obchodních modelů, příslušné orgány by měly provádět pravidelnou analýzu obchodního modelu (business model analysis, BMA), na základě které lze vyhodnotit obchodní a strategická rizika a určit:
- ▶ životaschopnost současného obchodního modelu instituce na základě schopnosti generovat přijatelné výnosy v následujících 12 měsících;
 - ▶ udržitelnost strategie instituce s ohledem na schopnost generovat přijatelné výnosy výhledově přinejmenším v následujících třech letech na základě strategických plánů a finančních prognóz.
56. Příslušné orgány by měly používat výsledek analýzy obchodního modelu jako podklad pro hodnocení všech dalších prvků procesu přezkumu a vyhodnocení. Příslušné orgány mohou hodnotit konkrétní aspekty analýzy obchodního modelu, zejména pak provést kvantitativní hodnocení obchodního modelu, v rámci hodnocení jiných prvků procesu přezkumu a vyhodnocení (např. pochopení struktury financování může být součástí hodnocení rizik pro likviditu).
57. Příslušné orgány by měly analýzu obchodního modelu používat také při identifikaci hlavních slabých míst instituce, která mohou mít s největší pravděpodobností podstatný dopad na instituci / vést v budoucnu k jejímu selhání.
58. Příslušné orgány by v rámci analýzy obchodního modelu měly provést následující:
- a. předběžné hodnocení;
 - b. identifikaci zaměření;
 - c. zhodnocení podnikatelského prostředí;
 - d. kvantitativní analýzu současného obchodního modelu;
 - e. kvalitativní analýzu současného obchodního modelu;

- f. analýzu výhledové strategie a finančních plánů (včetně plánovaných změn obchodního modelu);
 - g. zhodnocení životaschopnosti obchodního modelu;
 - h. zhodnocení udržitelnosti strategie;
 - i. identifikaci hlavních slabých míst, kterým obchodní model nebo strategie instituci vystavuje nebo může vystavit;
 - j. shrnutí zjištění a hodnocení pomocí skóre.
59. Při provádění analýzy obchodního modelu by příslušné orgány měly používat alespoň následující zdroje kvantitativních a kvalitativních informací:
- a. strategické plány instituce s prognózami pro běžný rok a výhledově a základní ekonomické předpoklady;
 - b. finanční výkazy (např. výkaz zisků a ztrát, rozvahu);
 - c. poskytování informací regulátorům (společný rámec pro vykazování COREP, finanční vykazování FINREP a registr úvěrů, je-li k dispozici);
 - d. interní výkazy (manažerské informace, plánování kapitálu, vykazování likvidity, interní výkazy rizik);
 - e. plány pro ozdravení a restrukturalizaci;
 - f. výkazy připravené jinými subjekty (např. zprávy o auditu, zprávy analytiků akciových trhů / úvěrových analytiků);
 - g. jiné relevantní studie/průzkumy (např. od Mezinárodního měnového fondu (MMF), makroobezřetnostních orgánů a institucí, evropských institucí).

4.2 Předběžné hodnocení

60. Příslušné orgány by měly analyzovat hlavní činnosti instituce, zeměpisné oblasti jejího působení a postavení na trhu, aby na nejvyšší úrovni konsolidace v dané jurisdikci zjistily o instituci následující informace:
- a. hlavní zeměpisné oblasti;
 - b. hlavní dceřiné společnosti / pobočky;
 - c. hlavní oblasti podnikání;
 - d. hlavní produktové řady.

61. Za tímto účelem by příslušné orgány měly zvážit celou řadu relevantních ukazatelů, a to v okamžiku hodnocení i jejich změny v čase. Tyto ukazatele by měly zahrnovat:
- podíl na celkových výnosech/nákladech;
 - podíl aktiv;
 - podíl na celkovém objemu rizikové expozice;
 - postavení na trhu.
62. Příslušné orgány by měly toto předběžné hodnocení využít, aby:
- stanovily význam oblastí/předmětů podnikání: příslušné orgány by měly určit, které zeměpisné oblasti, dceřiné společnosti / pobočky, oblasti podnikání a produktové řady jsou nejvýznamnější, a to na základě podílu na zisku (např. dle výkazu zisků a ztrát), rizika (např. podílu na celkovém objemu rizikové expozice nebo jiných ukazatelů rizika) a/nebo priorit organizace / zákonných priorit (např. určité povinnosti bank z veřejného sektoru nabízet určité produkty). Příslušné orgány by se o tyto informace měly opírat při identifikaci oblastí, na které by se měla zaměřit analýza obchodního modelu (blíže popsáno v oddílu 4.3);
 - identifikovaly skupinu srovnatelných subjektů: příslušné orgány by měly u dané instituce určit odpovídající skupinu srovnatelných subjektů; při provádění analýzy obchodního modelu by příslušný orgán měl určit skupinu srovnatelných subjektů na základě konkurenčních produktových řad / oblastí podnikání, které se zaměřují na stejný zdroj zisků/zákazníků (např. obchodní činnost různých institucí v oblasti kreditních karet zaměřující se na uživatele kreditních karet v zemi X);
 - podpořily použití zásady proporcionality: příslušné orgány mohou použít výsledky předběžného hodnocení k zařazení institucí do kategorií proporcionality na základě zjištěné složitosti institucí (dle oddílu 2.1.1).

4.3 Identifikace hlavních oblastí k analýze obchodního modelu

63. Příslušné orgány by měly určit hlavní oblasti analýzy obchodního modelu. Měly by se zaměřit na oblasti podnikání, které jsou z hlediska životaschopnosti nebo budoucí udržitelnosti současného obchodního modelu nejdůležitější a/nebo mohou s největší pravděpodobností zvýšit expozici instituce stávajícím nebo novým slabým místům. Příslušné orgány by měly zohlednit:
- význam oblastí podnikání – zda jsou určité oblasti podnikání důležitější pro tvorbu zisků (nebo ztrát);

- b. předchozí zjištění orgánů dohledu – zda mohou zjištění u jiných prvků procesu přezkumu a vyhodnocení poukázat na oblasti podnikání, které vyžadují další prošetření;
- c. zjištění a postřehy z interních nebo externích zpráv o auditu – zda funkce auditu zjistila konkrétní problémy s udržitelností nebo životaschopností určitých oblastí podnikání;
- d. význam pro strategické plány – zda existují oblasti podnikání, které instituce zamýšlí výrazně rozvíjet nebo omezit;
- e. výsledky tematického dohledu – zda sektorová analýza zjistila společné základní problémy, které jsou podnětem pro další analýzu konkrétní instituce;
- f. zjištěné změny obchodního modelu – zda jsou zjištěny faktické změny obchodního modelu, k nimž došlo, aniž by instituce vyhlásila plánované změny nebo vydala nové strategické plány;
- g. srovnání srovnatelných subjektů – zda oblast podnikání při srovnání se srovnatelnými subjekty dosahuje netypických výsledků (jako vybočující odlehlá hodnota).

4.4 Hodnocení podnikatelského prostředí

64. S cílem získat představu o hodnověrnosti strategických předpokladů instituce by příslušné orgány měly provést analýzu podnikatelského prostředí. Ta přihlíží k aktuálním a budoucím obchodním podmínkám, ve kterých instituce působí nebo pravděpodobně bude působit na základě hlavních nebo významných zeměpisných a obchodních expozic. V rámci tohoto hodnocení by příslušné orgány měly lépe porozumět směřování makroekonomických a tržních trendů a strategických záměrů skupiny srovnatelných subjektů.
65. Příslušné orgány by měly tuto analýzu využít k tomu, aby lépe porozuměly:
- a. hlavním makroekonomickým proměnným, ve kterých příslušný hodnocený subjekt, produkt nebo segment působí nebo bude působit s přihlédnutím k hlavním zeměpisným oblastem. Příkladem hlavních proměnných jsou hrubý domácí produkt (HDP), míra nezaměstnanosti, úrokové míry a indexy cen nemovitostí;
 - b. konkurenčnímu prostředí a tomu, jak se zřejmě bude vyvíjet s ohledem na činnosti skupiny srovnatelných subjektů. Příklady posuzovaných oblastí zahrnují předpokládaný růst cílového trhu (např. trhu hypoték pro bytové účely) a činnosti a plány hlavních konkurentů na cílovém trhu;

- c. celkovým trendům na trhu, které mohou ovlivnit výsledky a ziskovost instituce. Uvedené by mělo zahrnovat alespoň trendy v oblasti regulace (např. změny právních předpisů upravujících distribuci retailových bankovních produktů), technologické trendy (např. přechody na elektronické platformy u určitých druhů obchodování) a společenské/demografické trendy (např. větší poptávka po islámském bankovníctví).

4.5 Analýza současného obchodního modelu

66. Ve snaze pochopit prostředky a metody používané institucí k zajištění jejího fungování a tvorbě zisku by příslušné orgány měly provést kvantitativní a kvalitativní analýzu.

4.5.1 Kvantitativní analýza

67. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvantitativních charakteristik současného obchodního modelu instituce s cílem pochopit její finanční výsledky a to, do jaké míry jde o důsledek větší nebo menší ochoty instituce podstupovat rizika než u srovnatelných subjektů.
68. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zhodnotit následující oblasti:
 - a. výkaz zisků a ztrát, včetně trendů: příslušné orgány by měly vyhodnotit základní ziskovost instituce (např. po vyloučení mimořádných a jednorázových položek), rozpis toku příjmů, rozpis nákladů, opravné položky a klíčové poměrové ukazatele (např. čistou úrokovou marži, náklady/příjmy, snížení hodnoty úvěrů). Příslušné orgány by měly přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy;
 - b. rozvahu, včetně trendů: příslušné orgány by měly vyhodnotit kombinaci aktiv a pasiv, strukturu financování, změnu celkového objemu rizikové expozice a kapitálu a klíčové poměrové ukazatele (např. rentabilitu vlastního kapitálu, ukazatel kapitálu Core Tier 1, mezeru ve financování). Příslušné orgány by měly přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy;
 - c. koncentrace, včetně trendů: příslušné orgány by měly zhodnotit koncentrace ve výkazu zisků a ztrát a v rozvaze související se zákazníky, sektory a zeměpisnými oblastmi. Příslušné orgány by měly přihlédnout k tomu, jak se výše uvedené položky vyvíjely v posledních letech, a identifikovat základní trendy;
 - d. ochotu podstupovat rizika: příslušné orgány by měly vyhodnotit formální limity nastavené institucí pro jednotlivé druhy rizik (úvěrové riziko, riziko financování atd.) a jejich dodržování, což příslušným orgánům umožní pochopit, jaká rizika je instituce ochotná podstupovat, aby dosáhla lepších finančních výsledků.

4.5.2 Kvalitativní analýza

69. Příslušné orgány by měly provést analýzu kvalitativních charakteristik současného obchodního modelu instituce, jejímž cílem je pochopit určující faktory úspěchu a klíčové závislosti.
70. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zhodnotit následující oblasti:
- klíčové externí závislosti: příslušné orgány by měly určit hlavní exogenní faktory, které ovlivňují úspěšnost obchodního modelu; může se jednat o externí poskytovatele, prostředníky a určité faktory v oblasti regulace;
 - klíčové interní závislosti: příslušné orgány by měly určit hlavní endogenní faktory, které ovlivňují úspěšnost obchodního modelu; může se jednat o kvalitu platforem IT a provozní kapacitu a kapacitu zdrojů;
 - smlouvy o spolupráci: příslušné orgány by měly určit sílu vztahů se zákazníky, dodavateli a partnery; může se jednat i o to, do jaké míry se instituce spoléhá na své dobré jméno, efektivitu poboček, věrnost zákazníků a efektivitu partnerství;
 - oblasti konkurenční výhody: příslušné orgány by měly stanovit, ve kterých oblastech má instituce konkurenční výhodu oproti srovnatelným subjektům; může se jednat o některé z výše uvedených, např. kvalitu platforem IT dané instituce, nebo o jiné faktory, např. globální síť instituce, rozsah obchodní činnosti nebo nabídku produktů.

4.6 Analýza strategie a finančních plánů

71. Příslušné orgány by měly provést kvantitativní a kvalitativní výhledovou analýzu finančních prognóz a strategických plánů instituce s cílem pochopit předpoklady, hodnověrnost a rizikovost její obchodní strategie.
72. Při provádění analýzy by příslušné orgány měly zhodnotit následující oblasti:
- celková strategie: příslušné orgány by měly zohlednit hlavní kvantitativní a kvalitativní manažerské cíle;
 - předpokládané finanční výsledky: příslušné orgány by měly zohlednit předpokládané finanční výsledky a zahrnout stejné nebo podobné ukazatele jako při kvantitativní analýze současného obchodního modelu;
 - určující faktory úspěchu strategie a finančního plánu: příslušné orgány by měly určit hlavní navrhované změny, které mají zajistit, aby současný obchodní model splnil stanovené cíle;

- d. předpoklady: příslušné orgány by měly určit hodnověrnost a soudržnost odpovídajících předpokladů, ze kterých vychází strategie a prognózy dané instituce; může se jednat o předpoklady v oblastech jako makroekonomické ukazatele, dynamika trhu, růst objemu a marží u hlavních produktů, segmentů a zeměpisných oblastí atd.;
- e. schopnost realizace: příslušné orgány by měly stanovit schopnost realizace strategie dané instituce na základě dosavadních výsledků vedení instituce, pokud jde o dodržování předchozích strategií a prognóz, a ambice stanovené strategie v porovnání se současným obchodním modelem.

73. Příslušné orgány by měly části této analýzy provést zároveň s kvantitativní a kvalitativní analýzou současného obchodního modelu, zejména pak v případě analýzy předpokládaných finančních výsledků a určujících faktorů úspěchu strategie.

4.7 Hodnocení životaschopnosti obchodního modelu

74. Po provedení analýz uvedených v oddílech 4.4 a 4.5 by příslušné orgány měly získat představu nebo aktualizovat svoji představu o životaschopnosti současného obchodního modelu instituce na základě schopnosti generovat v příštích 12 měsících přijatelné výnosy s ohledem na kvantitativní výsledky, klíčové určující faktory úspěchu a závislosti a podnikatelské prostředí.

75. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přijatelnost výnosů na základě následujících kritérií:

- a. rentabilita vlastního kapitálu (return on equity, ROE) v porovnání s náklady vlastního kapitálu (cost of equity, COE) nebo podobný ukazatel: příslušné orgány by měly na základě srovnání ROE a COE zvážit, zda obchodní model generuje vyšší výnosy než náklady (s vyloučením jednorázových položek); při tomto hodnocení se lze rovněž opřít o jiné ukazatele, např. rentabilitu aktiv nebo rizikově váženou návratnost kapitálu, i změny těchto ukazatelů v průběhu cyklu;
- b. struktura financování: příslušné orgány by měly zvážit, zda použitá kombinace financování odpovídá příslušnému obchodnímu modelu a strategii; kolísání nebo nevhodné spojení použité kombinace financování může znamenat, že obchodní model nebo strategie, i když generuje vyšší výnosy než náklady, nemusí být s ohledem na stávající nebo budoucí podnikatelské prostředí životaschopná nebo udržitelná;
- c. ochota podstupovat rizika: příslušné orgány by měly posoudit, zda se obchodní model nebo strategie instituce při generování dostatečných výnosů spoléhá na ochotu podstupovat určitá rizika (např. úvěrové, tržní) nebo obecněji na ochotu podstupovat rizika, která je považována za vysokou nebo vybočuje z úrovně obvyklé u skupiny srovnatelných subjektů.

4.8 Hodnocení udržitelnosti strategie instituce

76. Po provedení analýz uvedených v oddílech 4.4 až 4.6 by příslušné orgány měly získat představu nebo aktualizovat svoji představu o udržitelnosti strategie instituce s ohledem na schopnost generovat přijatelné výnosy dle výše uvedené definice výhledově přinejmenším v následujících třech letech na základě strategických plánů a finančních prognóz a hodnocení dohledu v souvislosti s podnikatelským prostředím.
77. Příslušné orgány by měly udržitelnost strategie instituce zhodnotit zejména na základě:
- hodnověrnosti předpokladů a předpokládaných finančních výsledků instituce ve srovnání s názorem orgánů dohledu na aktuální a budoucí podnikatelské prostředí;
 - vlivu aktuálního a budoucího podnikatelského prostředí podle názoru orgánů dohledu (pokud se liší od předpokladů dané instituce) na předpokládané finanční výsledky;
 - úrovně rizika u dané strategie (tj. složitosti a cíle strategie ve srovnání se současným obchodním modelem) a následné pravděpodobnosti úspěchu na základě pravděpodobné schopnosti instituce tuto strategii realizovat (měřeno podle úspěšnosti instituce při realizaci předchozích strategií podobného rozsahu nebo doposud dosahovaných výsledků ve srovnání se strategickým plánem).

4.9 Identifikace hlavních slabých míst

78. Po provedení analýzy obchodního modelu by příslušné orgány měly vyhodnotit hlavní slabá místa, kterým obchodní model a strategie instituci vystavuje nebo může vystavit, a to s přihlédnutím k následujícím otázkám:
- špatné očekávané finanční výsledky;
 - spoléhání se na nerealistickou strategii;
 - nadměrné koncentrace nebo kolísání (např. příjmů);
 - nadměrné podstupování rizik;
 - problémy se strukturou financování; a/nebo
 - významné externí problémy (např. hrozby v oblasti regulace jako nařízené účelové vázání obchodních jednotek).
79. Po provedení výše uvedeného zhodnocení by příslušné orgány měly získat představu o životaschopnosti obchodního modelu instituce a udržitelnosti její strategie a o případných opatřeních nezbytných k vyřešení problémů a znepokojení.

4.10 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

80. Na základě zhodnocení životaschopnosti a udržitelnosti obchodního modelu by příslušné orgány měly získat celkovou představu o životaschopnosti obchodního modelu a udržitelnosti strategie i o výsledných potenciálních rizicích, která životaschopnost instituce ohrožují. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 2.

Tabulka 2. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u obchodního modelu a strategie

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Obchodní model a strategie nepředstavují zjistitelné riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce generuje silné a stabilní výnosy, které jsou s ohledem na její ochotu podstupovat rizika a strukturu financování přijatelné. • Nedochozí k podstatným koncentracím aktiv ani neudržitelné koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má silné konkurenční postavení na zvolených trzích a strategii, která toto postavení pravděpodobně ještě posílí. • Finanční prognózy instituce vychází z hodnověrných předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány jsou vhodné s ohledem na současný obchodní model a schopnosti vedení instituce strategii realizovat.
2	Obchodní model a strategie představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce generuje v porovnání se srovnatelnými subjekty a/nebo historickými výsledky průměrné výnosy, které jsou s ohledem na její ochotu podstupovat rizika a strukturu financování víceméně přijatelné. • Dochází k určitým koncentracím aktiv nebo koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce je vystavena konkurenčním tlakům, pokud jde o produkty/služby na nejméně jednom klíčovém trhu. Existují určité pochyby ohledně strategie instituce, jak situaci řešit.

		<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány jsou přiměřené současnému obchodnímu modelu a schopnostem vedení instituce strategii realizovat, ale nejsou bez rizika.
3	Obchodní model a strategie představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce generuje výnosy, které jsou často slabé nebo nestabilní, či se spoléhá na ochotu podstupovat rizika nebo na strukturu financování, aby vygenerovala odpovídající výnosy, což orgány dohledu znepokojuje. • Dochází k výrazným koncentracím aktiv nebo koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má slabé konkurenční postavení, pokud jde o její produkty/služby na vybraných trzích, a má zřejmě jen několik oblastí podnikání s dobrými vyhlídkami. Tržní podíl instituce může výrazně klesat. Existují pochyby ohledně strategie instituce, jak situaci řešit. • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z příliš optimistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány nemusí být hodnověrné s ohledem na současný obchodní model a schopnosti vedení instituce strategii realizovat.
4	Obchodní model a strategie představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce generuje velmi slabé a vysoce nestabilní výnosy či se spoléhá na nepřijatelnou ochotu podstupovat rizika nebo na strukturu financování, aby vygenerovala odpovídající výnosy. • Instituce má extrémně vysokou koncentraci aktiv nebo neudržitelnou koncentraci zdrojů příjmů. • Instituce má velmi špatné konkurenční postavení, pokud jde o její produkty/služby na vybraných trzích, a působí v oblastech podnikání s velmi slabými vyhlídkami.

		<p>Strategické plány tuto situaci vyřeší jen velmi nepravděpodobně.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituce má finanční prognózy, které vycházejí z velmi nerealistických předpokladů o budoucím podnikatelském prostředí. • Strategické plány nejsou hodnověrné s ohledem na současný obchodní model a schopnosti vedení instituce strategii realizovat.
--	--	--

Hlava 5. Hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci

5.1 Obecné úvahy

81. Příslušné orgány by se při hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci měly zaměřit na ověření toho, zda tento systém a kontrolní mechanismy odpovídají rizikovému profilu instituce, obchodnímu modelu, velikosti a složitosti, a na identifikaci toho, do jaké míry instituce splňuje požadavky a standardy dobrého interního řízení a kontroly dle příslušných pokynů EU a mezinárodních doporučení v této oblasti. U tohoto hodnocení by příslušné orgány měly vyhodnotit riziko výrazného obezřetnostního dopadu, které představuje špatný řídicí a kontrolní systém, a vliv na životaschopnost instituce.
82. V procesu přezkumu a vyhodnocení by hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci mělo zahrnovat hodnocení následujících oblastí:
- a. celkový rámec vnitřního řídicího a kontrolního systému;
 - b. podniková kultura a kultura řízení rizik;
 - c. organizace a fungování řídicího orgánu;
 - d. zásady a postupy odměňování;
 - e. rámec řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity (ILAAP);
 - f. rámec vnitřních kontrolních mechanismů, včetně funkce interního auditu;
 - g. informační systémy a kontinuita výkonu činnosti;
 - h. mechanismy plánování ozdravných postupů.
83. Tato hlava obecných pokynů neupravuje aspekty vnitřního řídicího a kontrolního systému a řízení rizik / kontrolních mechanismů, které jsou specifické pro jednotlivé druhy rizik (tj. které se neobjevují v celé instituci), neboť kritéria jejich hodnocení jsou upravena v hlavách 6 a 8.

84. Hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci by mělo přinést podkladové informace pro hodnocení řízení rizik a kontrolních mechanismů v hlavách 6 a 8 i hodnocení interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity v rámci hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení (hlava 7) a hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení (hlava 9). Obdobně by analýza výpočtů ICAAP / odhadů kapitálu pro jednotlivá rizika posuzovaná dle hlavy 7 a případné tam zjištěné nedostatky měly sloužit jako podkladové informace pro celkový rámec ICAAP hodnocený podle této hlavy.

5.2 Celkový rámec vnitřního řídicího a kontrolního systému

85. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající a transparentní strukturu podniku, vhodnou pro daný účel, a zda zavedla odpovídající mechanismy řídicího a kontrolního systému. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému*² by toto hodnocení mělo zahrnovat hodnocení toho, zda instituce může prokázat alespoň:
- pevně zavedenou a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi, včetně řídicích orgánů a jejich výborů;
 - že řídicí orgán zná a chápe provozní strukturu instituce (např. subjekty a propojení a vztahy mezi nimi; zvláštní účelové nebo související struktury) a související rizika (zásada „důkladné znalosti vlastní struktury“);
 - zásady řízení rizik a zásady zajišťující identifikaci a předcházení střetu zájmů;
 - směrnici a strategii pro externí zajištění služeb nebo činností, které berou v úvahu dopad externího zajištění na podnikání instituce a na rizika, jimž instituce čelí, a zásady pro externí zajištění služeb nebo činností, které splňují požadavky *Obecných pokynů CEBS k externímu zajištění služeb nebo činností*³;
 - že je rámec vnitřního řídicího a kontrolního systému transparentní pro zúčastněné strany.

5.3 Podniková kultura a kultura řízení rizik

86. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce zdravou podnikovou kulturu a kulturu řízení rizik, která odpovídá rozsahu, složitosti a povaze jejího podnikání a vychází z přiměřených, jasně vyjádřených hodnot zohledňujících ochotu instituce podstupovat rizika.
87. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:

² GL 44 ze dne 27. září 2011.

³ 14. prosince 2006.

- a. řídicí orgán nese hlavní odpovědnost za danou instituci a stanovuje její strategii;
- b. řídicí orgán stanovuje zásady řídicího a kontrolního systému, podnikové hodnoty a odpovídající standardy, včetně nezávislých procesů a postupů pro oznamování podezřelých okolností;
- c. etická podniková kultura instituce a kultura řízení rizik vytváří prostředí s možností účinného zpochybnění rozhodnutí, což podporuje různorodé názory (např. přizváním nezávislých členů do výborů řídicího orgánu);
- d. existuje důkaz o jasném a důkladném informování všech příslušných pracovníků o strategiích a zásadách a o tom, že je kultura řízení rizik uplatňována na všech úrovních instituce.

5.4 Organizace a fungování řídicího orgánu

88. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* a s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k posuzování vhodnosti členů řídicího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce*⁴ by příslušné orgány měly vyhodnotit:

- a. nastavení, kontrolu a pravidelné hodnocení rámce vnitřního řídicího a kontrolního systému a jeho hlavních součástí řídicím orgánem;
- b. zda existuje účinné vzájemné působení mezi řídicí a dozorčí funkcí řídicího orgánu.

89. V souladu s čl. 91 odst. 12 směrnice 2013/36/EU a s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* a s *Obecnými pokyny k posuzování vhodnosti členů řídicího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce* by příslušné orgány měly posoudit složení a fungování řídicího orgánu a jeho výborů tak, že vyhodnotí, zda:

- a. počet členů řídicího orgánu je přiměřený a jeho složení vhodné;
- b. členové prokazují dostatečnou úroveň závazku a nezávislosti;
- c. existuje vhodné a řádné hodnocení členů při jejich jmenování i průběžně;
- d. efektivita řídicího orgánu je posuzována;
- e. v relevantních případech existují pro řídicí orgán a jeho výbory odpovídající pokyny a postupy vnitřního řídicího a kontrolního systému;

⁴ EBA/GL/2012/06 ze dne 22. 11. 2012.

- f. členové řídicího orgánu mají dostatečný čas na zvážení problémů v oblasti rizik a odpovídající přístup k informacím o situaci související s riziky v dané instituci.

5.5 Zásady a postupy odměňování

90. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda instituce má zásady odměňování dle článků 92 až 96 směrnice 2013/36/EU a odpovídající zásady odměňování pro všechny pracovníky. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* a s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k zásadám a postupům v oblasti odměňování*⁵ by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:

- a. zásady odměňování jsou v souladu s rizikovým profilem instituce a jsou udržovány, schvalovány a kontrolovány řídicím orgánem instituce;
- b. zavedené programy náhrad podporují podnikové hodnoty instituce a jsou v souladu s její ochotou podstupovat rizika, obchodní strategií a dlouhodobými zájmy;
- c. pracovníci, kteří mají podstatný vliv na rizikový profil instituce, jsou odpovídajícím způsobem identifikováni a je řádně uplatňováno nařízení (EU) č. 604/2014, zejména pak s ohledem na:
 - i. uplatňování kvalitativních a kvantitativních kritérií k určení těchto pracovníků;
 - ii. ustanovení o vyloučení pracovníků, kteří jsou identifikováni pouze na základě kvantitativních kritérií uvedených v článku 4 nařízení (EU) č. 604/2014;
- d. zásady odměňování motivují k nadměrnému podstupování rizik;
- e. kombinace pohyblivé a pevné složky odměňování je přiměřená a jsou dodržována ustanovení o omezení pohyblivé složky odměňování – na 100 % pevné složky odměňování (200 % se souhlasem akcionářů) – a pohyblivá složka odměňování není vyplácena prostředky nebo způsoby, které umožňují nedodržování směrnice 2013/36/EU nebo nařízení (EU) č. 575/2013.

5.6 Rámec řízení rizik

91. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda řídicí orgán instituce vytvořil odpovídající rámec řízení rizik a procesy řízení rizik. Toto hodnocení by mělo zahrnovat alespoň posouzení:

⁵ 10. prosince 2010.

- a. rámce a strategie ochoty podstupovat rizika;
- b. rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity (ILAAP);
- c. možností zátěžového testování.

5.6.1 Rámec a strategie ochoty podstupovat rizika

92. Při posuzování rámce a strategie ochoty instituce podstupovat rizika by příslušné orgány měly zhodnotit:

- a. zda rámec ochoty podstupovat rizika zohledňuje veškerá podstatná rizika, kterým je instituce vystavena, a obsahuje nastavené limity, tolerance a prahové hodnoty rizik;
- b. zda ochota podstupovat rizika a strategie v oblasti rizik jsou konzistentní a jsou odpovídajícím způsobem realizovány;
- c. zda je rámec ochoty podstupovat rizika výhledově orientován a v souladu s horizontem strategického plánování a zda prochází pravidelným přezkumem;
- d. zda je jasně stanovená a v praxi uplatňovaná odpovědnost řídicího orgánu instituce v souvislosti s rámcem ochoty podstupovat rizika;
- e. zda strategie v oblasti rizik odpovídajícím způsobem přihlíží k finančním zdrojům instituce (tj. ochota podstupovat rizika by měla být v souladu s požadavky orgánů dohledu ohledně kapitálu a likvidity a dalšími opatřeními v oblasti dohledu);
- f. zda je písemně zdokumentováno prohlášení o ochotě podstupovat rizika a zda je doloženo, že o tomto prohlášení byli informováni pracovníci instituce.

93. Při hodnocení rámce řízení rizik by příslušné orgány měly zvážit, do jaké míry je zabudován do celkové strategie instituce a jak tuto celkovou strategii instituce ovlivňuje. Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit návaznost mezi strategickým plánem a rámcem řízení rizik a kapitálu a likvidity.

5.6.2 Rámce interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a přiměřenosti likvidity (ILAAP)

94. Příslušné orgány by měly pravidelně posuzovat interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a podle kritérií uvedených v tomto oddílu určit, zda jsou (1) přiměřené, (2) účinné a (3) srozumitelné. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, jak jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity zabudovány do celkového řízení rizik a strategického řízení, včetně plánování kapitálu a likvidity.

95. Tato hodnocení by měla pomáhat při výpočtu dalších kapitálových požadavků a hodnocení kapitálové přiměřenosti dle hlavy 7 těchto obecných pokynů i při hodnocení přiměřenosti likvidity dle hlavy 9.

Přiměřenost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

96. Při hodnocení přiměřenosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly posoudit, zda jsou zásady, procesy, vstupy a modely tvořící interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity úměrné povaze, rozsahu a složitosti činností instituce. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda jsou interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vhodné k hodnocení a udržování odpovídající úrovně vnitřního kapitálu a likvidity potřebných k pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena, a k přijímání obchodních rozhodnutí (např. k alokaci kapitálu na základě podnikatelského záměru), a to i v zátěži v souladu s *Obecnými pokyny výboru CEBS k zátěžovému testování*⁶.
97. Při hodnocení přiměřenosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly v relevantních případech zvážit:
- zda metodiky a předpoklady používané institucemi jsou vhodné a konzistentní napříč různými riziky, zakládají se na důkladných empirických vstupních údajích, používají spolehlivě nastavené parametry a uplatňují se stejně při měření rizik a řízení kapitálu a likvidity;
 - zda hladina spolehlivosti je v souladu s ochotou podstupovat rizika a zda interní předpoklady ohledně diverzifikace jsou odrazem obchodního modelu a strategie v oblasti rizik;
 - zda definice a složení dostupných interních zdrojů kapitálu nebo likvidity, které instituce uvažuje v souvislosti s interními postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, jsou konzistentní s riziky, které instituce určila, a lze je použít při výpočtu kapitálové rezervy a rezervy likvidity;
 - zda distribuce/alokace dostupných interních zdrojů kapitálu a likvidity mezi oblastmi podnikání nebo právními subjekty řádně odráží riziko, kterému je nebo může být každý z nich vystaven, a řádně zohledňuje právní nebo provozní omezení ohledně převoditelnosti těchto zdrojů.

⁶ GL 32 ze dne 26. srpna 2010.

Účinnost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

98. Při hodnocení účinnosti interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity by příslušné orgány měly prošetřit jejich používání v rozhodovacím a řídicím procesu na všech úrovních instituce (např. nastavení limitů, měření výkonnosti atd.). Příslušné orgány by měly vyhodnotit, jak instituce používá interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity při řízení rizik, kapitálu a likvidity (test používání). Hodnocení by mělo přihlížet k vzájemnému propojení a vzájemně souvisejícímu fungování interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti / přiměřenosti likvidity a rámce ochoty podstupovat rizika, řízení rizik, řízení likvidity a kapitálu, včetně výhledových strategií financování, a k tomu, zda je to vhodné pro daný obchodní model a složitost instituce.
99. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce má zásady, postupy a nástroje, které umožňují:
- jasnou identifikaci funkcí a/nebo řídicích výborů odpovědných za různé prvky interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity (např. vytváření modelů a kvantifikace, interní audit a ověřování, monitorování a vykazování, eskalace problémů atd.);
 - kapitálové plánování a plánování likvidity: výpočet zdrojů kapitálu a likvidity s výhledem do budoucna (včetně předpokládaných zátěžových scénářů) v souvislosti s celkovou strategií nebo významnými transakcemi;
 - alokaci a monitorování zdrojů kapitálu a likvidity mezi oblastmi podnikání a druhy rizik (např. limity rizik stanovené pro oblasti podnikání, subjekty nebo jednotlivá rizika jsou v souladu s cílem zajistit celkovou přiměřenost interních zdrojů kapitálu a likvidity dané instituce);
 - pravidelné a okamžité vykazování kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity vrcholnému vedení a řídicímu orgánu. Četnost vykazování by zejména měla odpovídat rizikům a vývoji objemu obchodní činnosti, existujícím interním rezervám a internímu rozhodovacímu procesu, a umožňovat tak vedení instituce zavádět nápravná opatření před tím, než dojde k ohrožení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity;
 - informovanost vrcholného vedení nebo řídicího orgánu a opatření v případě, že obchodní strategie a/nebo výrazné jednotlivé transakce nejsou v souladu s interními postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a dostupným vnitřním kapitálem (např. schválení významné transakce vrcholným vedením, pokud transakce pravděpodobně bude mít podstatný dopad na dostupný vnitřní kapitál) a s interními postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity.

100. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda řídicí orgán prokazuje odpovídající závazek dodržovat interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity a jejich znalost a znalost jejich výsledků. Zejména by měly vyhodnotit, zda řídicí orgán schvaluje rámce a výsledky interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, popř. výsledky interního ověření ICAAP a ILAAP.
101. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, do jaké míry jsou ICAAP a ILAAP ze své povahy orientované do budoucna. Příslušné orgány by tak měly učinit zhodnocením souladu ICAAP a ILAAP s kapitálovými plány a plány likvidity a strategickými plány.

Srozumitelnost interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity

102. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, do jaké míry interní postupy pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity zajišťují krytí oblastí podnikání, právních subjektů a rizik, kterým instituce je nebo může být vystavena, a také jejich shodu s požadavky právních předpisů. Zejména by měly zhodnotit:
- a. zda jsou ICAAP a ILAAP uplatňovány homogenně a poměrným způsobem u všech oblastí podnikání instituce a právních subjektů s ohledem na identifikaci a hodnocení rizik;
 - b. zda ICAAP a ILAAP pokrývají veškerá podstatná rizika bez ohledu na to, zda riziko vyplývá ze subjektů, které nejsou předmětem konsolidace (společnosti zvláštního určení (SPV), jednotky pro speciální účel (SPE));
 - c. kde se mechanismy nebo procesy vnitřního řídicího a kontrolního systému subjektu liší od jiných subjektů skupiny, zda jsou tyto odchylky oprávněné (např. přijetí pokročilých modelů pouze částí skupiny může být odůvodněno nedostatkem údajů pro stanovení parametrů u některých oblastí podnikání nebo právních subjektů, pokud tyto oblasti podnikání nebo právní subjekty nepředstavují zdroj koncentrace rizik pro zbývající část portfolia).

5.6.3 Zátěžové testování

103. V souladu s *Obecnými pokyny výboru CEBS k zátěžovému testování* by příslušné orgány měly vyhodnotit programy zátěžového testování instituce, včetně vhodnosti výběru relevantních scénářů, a základní předpoklady, metodiky a infrastrukturu i využití výsledků zátěžových testů. Toto hodnocení by mělo zahrnovat alespoň posouzení:
- a. rozsahu, v jakém je zátěžové testování součástí rámce řízení rizik instituce;

- b. schopnosti a infrastruktury instituce, včetně údajů, realizovat program zátěžového testování v jednotlivých oblastech podnikání a subjektech, popř. ve skupině;
- c. zapojení vrcholného vedení a řídicího orgánu do programů zátěžového testování;
- d. začlenění zátěžového testování a jeho výsledků do rozhodování v rámci instituce.

5.7 Rámec vnitřní kontroly

104. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec vnitřní kontroly. Toto hodnocení by mělo zahrnovat alespoň posouzení:

- a. rozsahu, v jakém má instituce rámec vnitřní kontroly s vytvořenými nezávislými kontrolními funkcemi, které působí v jasném rozhodovacím procesu s jednoznačně přidělenými odpovědnostmi za implementaci tohoto rámce a jeho součástí;
- b. zda je zaveden rámec vnitřní kontroly ve všech oblastech instituce, přičemž obchodní a podpůrné útvary nesou v první řadě odpovědnost za vytváření a udržování přiměřených zásad a postupů vnitřní kontroly;
- c. zda instituce zavedla zásady a postupy umožňující identifikovat, měřit, monitorovat, omezit a vykazovat rizika a související koncentrace rizik a zda tyto zásady a postupy schválil řídicí orgán;
- d. zda instituce vytvořila nezávislou funkci kontroly rizik, která se aktivně podílí na vytváření strategie instituce v oblasti rizik a na všech podstatných rozhodnutích v oblasti řízení rizik a která řídicímu orgánu a vrcholnému vedení poskytuje veškeré relevantní informace související s riziky;
- e. zda nezávislá funkce kontroly rizik zajišťuje, aby procesy instituce v oblasti měření, hodnocení a monitorování rizik byly přiměřené;
- f. zda má instituce ředitele pro rizika, který má dostatečný mandát a je nezávislý na oblastech, které rizika postupují, a má výhradní odpovědnost za funkci kontroly rizik a monitorování rámce řízení rizik;
- g. zda má instituce zásady pro zajišťování shody s předpisy a stálou a účinnou funkci kontroly zajišťování shody s předpisy, která podává zprávy řídicímu orgánu;
- h. zda má instituce zásady a proces schvalování nových produktů s jasně stanovenou úlohou nezávislé funkce kontroly rizik, které schvaluje řídicí orgán;

- i. zda je instituce schopná vytvářet zprávy o rizicích a používat je k účelům řízení a zda tyto zprávy o rizicích jsou i) přesné, srozumitelné, jasné a užitečné a ii) vytvářené a sdělované příslušných osobám s přiměřenou četností.

5.7.1 Funkce interního auditu

105. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda instituce zřídila účinnou nezávislou funkci interního auditu, která:

- a. je zřízena v souladu s vnitrostátními a mezinárodními profesními standardy;
- b. má svůj účel, pravomoc a odpovědnost definované ve statutu, který odpovídá profesním standardům a který schvaluje řídicí orgán;
- c. vykazuje organizační nezávislost a objektivitu interních auditorů zajištěnou přímým podřízením řídicímu orgánu;
- d. je k plnění úkolů vybavena odpovídajícími zdroji;
- e. přiměřeně pokrývá veškeré potřebné oblasti v plánu auditu založeného na rizicích, včetně oblastí řízení rizik, vnitřních kontrolních mechanismů, interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity;
- f. je účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

5.8 Informační systémy a kontinuita činnosti

106. V souladu s *Obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k vnitřnímu řídicímu a kontrolnímu systému* by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda má instituce účinné a spolehlivé informační a komunikační systémy a zda tyto systémy plně podporují schopnost provádět agregaci údajů o rizicích za běžného provozu i v období zátěže. Příslušné orgány by měly zejména zhodnotit, zda instituce dokáže přinejmenším:

- a. generovat správné a spolehlivé údaje o rizicích;
- b. zaznamenat a agregovat veškeré podstatné údaje o rizicích v celé instituci;
- c. včas generovat agregované a aktuální údaje o rizicích;
- d. generovat agregované údaje o rizicích splňující širokou řadu bezprostředních požadavků řídicího orgánu instituce nebo příslušných orgánů.

107. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda instituce zavedla účinné řízení kontinuity činnosti s prověřenými pohotovostními plány a plány kontinuity činnosti, jakož i ozdravné plány pro všechny své kritické funkce a zdroje.

5.9 Plánování ozdravných postupů

108. Při vyhodnocování vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé organizaci by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištěním a nedostatkům identifikovaným při hodnocení ozdravných plánů a mechanismů plánování ozdravných postupů, které je prováděno v souladu s články 6 a 8 směrnice 2014/59/EU.

109. Obdobně by zjištění vycházející z hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, včetně vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci měla sloužit jako podkladové informace při hodnocení plánů ozdravných postupů.

5.10 Použití na konsolidované úrovni a implikace pro subjekty skupiny

110. Na konsolidované úrovni by kromě prvků uvedených v předchozích oddílech měly příslušné orgány vyhodnotit, zda:

- a. řídicí orgán mateřské společnosti instituce chápe organizaci skupiny a úlohu jednotlivých subjektů a návaznosti a vztahy mezi nimi;
- b. organizační a právní struktura skupiny – v relevantních případech – je jasná a transparentní a vhodná pro danou velikost a složitost obchodní činnosti a operací;
- c. instituce vytvořila efektivní systém řízení informací a vykazování za celou skupinu, který se vztahuje na všechny podstatné oblasti podnikání a právní subjekty, a zda je tento systém včas k dispozici řídicímu orgánu mateřské společnosti instituce;
- d. řídicí orgán mateřské společnosti instituce vytvořil konzistentní strategie pro celou skupinu, včetně rámce ochoty podstupovat rizika;
- e. řízení rizik v celé skupině pokrývá veškerá podstatná rizika bez ohledu na to, zda riziko vyplývá ze subjektů, které nejsou předmětem konsolidace (společnosti zvláštního určení, jednotky pro speciální účel);
- f. instituce provádí pravidelné zátěžové testování zahrnující veškerá podstatná rizika a subjekty v souladu s *Obecnými pokyny výboru CEBS k zátěžovému testování*;

- g. funkce interního auditu pro celou skupinu je oddělena od všech ostatních funkcí, má plán auditu založený na rizicích pro celou skupinu, má odpovídající personální obsazení a je přímo podřízen řídicímu orgánu mateřské společnosti.

111. Při provádění hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci na úrovni dceřiných společností by kromě prvků uvedených v této hlavě měly příslušné orgány vyhodnotit i to, jak mechanismy, zásady a postupy pro celou skupinu jsou uplatňovány na úrovni dceřiné společnosti.

5.11 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

112. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o přiměřenosti mechanismů vnitřního řídicího a kontrolního systému instituce a kontrolních mechanismech v celé instituci. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 3.

Tabulka 3. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Nedostatky vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci nepředstavují zjizitelné riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má pevně zavedenou a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a odděleným podstupováním rizik od funkcí řízení a kontroly rizik. • Instituce má zdravou podnikovou kulturu. • Složení a fungování řídicího orgánu je přiměřené. • Zásady odměňování jsou v souladu se strategií v oblasti rizik a s dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, rámce zátěžového testování, kapitálového plánování a plánování likvidity, jsou přiměřené. • Rámec interních kontrol a interní kontroly jsou přiměřené. • Funkce interního auditu je nezávislá a funguje efektivně v souladu se zavedenými mezinárodními standardy

		<p>a požadavky.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Informační systémy a mechanismy kontinuity činnosti jsou přiměřené. • Ozdravný plán je úplný a spolehlivý a mechanismy plánování ozdravných postupů jsou přiměřené.
2	<p>Nedostatky vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má víceméně pevně zavedenou a transparentní organizační strukturu s jasně vymezenými povinnostmi a odděleným podstupováním rizik od funkcí řízení a kontroly rizik. • Instituce má víceméně zdravou podnikovou kulturu. • Složení a fungování řídicího orgánu je víceméně přiměřené. • Zásady odměňování jsou víceméně v souladu se strategií v oblasti rizik a s dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, rámce zátěžového testování, kapitálového plánování a plánování likvidity, jsou víceméně přiměřené. • Rámec interních kontrol a interní kontroly jsou víceméně přiměřené. • Funkce interního auditu je nezávislá a funguje víceméně efektivně. • Informační systémy a mechanismy kontinuity činnosti jsou víceméně přiměřené. • Ozdravný plán je víceméně úplný a víceméně spolehlivý. Mechanismy plánování ozdravných postupů jsou víceméně přiměřené.
3	<p>Nedostatky vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci představují středně vysoké riziko pro</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není plně transparentní, a podstupování rizika není plně odděleno od funkcí řízení

	<p>životaschopnost instituce.</p>	<p>a kontroly rizik.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Existují pochyby o přiměřenosti podnikové kultury. • Existují pochyby o přiměřenosti složení a fungování řídicího orgánu. • Existují obavy, že zásady odměňování mohou být v rozporu se strategií v oblasti rizik a s dlouhodobými zájmy. • Existují obavy ohledně přiměřenosti rámce řízení rizik a procesů řízení rizik, včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, rámce zátěžového testování, kapitálového plánování a plánování likvidity. • Existují pochyby ohledně přiměřenosti rámce interních kontrol a interních kontrol. • Existují pochyby o nezávislosti a efektivním fungování funkce interního auditu. • Existují pochyby o přiměřenosti informačních systémů a mechanismů kontinuity činnosti. • Ozdravný plán je neúplný a existují určité pochyby o jeho spolehlivosti. Existují pochyby o přiměřenosti mechanismů plánování ozdravných postupů.
<p>4</p>	<p>Nedostatky vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce má organizační strukturu s vymezenými povinnostmi, která není transparentní, a podstupování rizika není odděleno od funkcí řízení a kontroly rizik. • Podniková kultura je nepřiměřená. • Složení a fungování řídicího orgánu je nepřiměřené. • Zásady odměňování jsou v rozporu se strategií v oblasti rizik a s dlouhodobými zájmy. • Rámec řízení rizik a procesy řízení rizik,

		<p>včetně interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity, rámce zátěžového testování, kapitálového plánování a plánování likvidity, jsou nepřiměřené.</p> <ul style="list-style-type: none">• Funkce interního auditu není nezávislá a/nebo nefunguje v souladu se zavedenými mezinárodními standardy a požadavky; její fungování není efektivní.• Rámec interních kontrol a interní kontroly jsou nepřiměřené.• Informační systémy a mechanismy kontinuity činnosti jsou nepřiměřené.• Ozdravný plán je neúplný a nespolehlivý. Mechanismy plánování ozdravných postupů jsou nepřiměřené.
--	--	---

Hlava 6. Hodnocení rizik pro kapitál

6.1 Obecné úvahy

113. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro kapitál, která byla identifikovaná jako podstatná pro danou instituci, a ohodnotit je pomocí skóre.

114. Účelem této hlavy je poskytnout společné metodiky určené k hodnocení jednotlivých rizik a řízení a kontrolních mechanismů rizik. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají prostor příslušným orgánům přihlídnout k dalším doplňujícím kritériím, které lze na základě zkušenosti a s ohledem ke zvláštním charakteristikám instituce považovat za relevantní.

115. Tato hlava poskytuje příslušným orgánům obecné pokyny k hodnocení a přidělování skóre u následujících rizik pro kapitál:

- a. úvěrové riziko a riziko protistrany;
- b. tržní riziko;
- c. operační riziko;
- d. úrokové riziko neobchodního portfolia.

116. Tato hlava rovněž identifikuje množinu dílčích kategorií v každé z výše uvedených kategorií rizik, které je potřeba při hodnocení rizik pro kapitál zohlednit. V závislosti na významu pro určitou instituci lze dílčí kategorie vyhodnotit zvlášť a přidělit jim zvlášť také odpovídající skóre.

117. Rozhodnutí o významu dílčí kategorie závisí na posouzení orgány dohledu. Nicméně s ohledem na doporučení Evropské rady pro systémová rizika o poskytování úvěrů v cizích měnách⁷ by u rizika spojeného s poskytováním úvěrů v cizích měnách měl být význam tohoto rizika posuzován na základě následujícího limitu:

Úvěry v cizích měnách poskytované nezajištěným dlužníkům tvoří nejméně 10 % celkového úvěrového portfolia instituce (celkových úvěrů nefinančním korporacím a domácnostem), přičemž toto celkové úvěrové portfolio tvoří nejméně 25 % celkových aktiv instituce.

118. Pro účely těchto obecných pokynů by příslušné orgány při identifikaci dílčích kategorií rizika měly zohlednit spíše povahu rizikové expozice než to, zda jsou definovány jako součásti úvěrového, tržního nebo operačního rizika v nařízení (EU) č. 575/2013 (např. akciové

⁷ESRB/2011/1, Úř. věst. C 342, 22.11.2011, s. 1.

expozice v bankovním portfoliu mohou být posouzeny v rámci hodnocení tržního rizika, přestože jsou v nařízení (EU) č. 575/2013 považovány za součást úvěrového rizika).

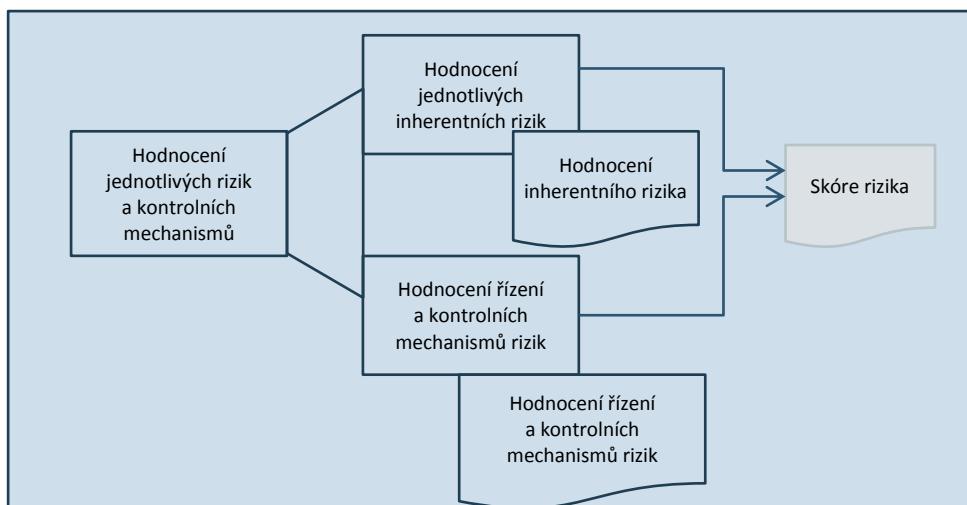
119. Obdobně mohou příslušné orgány zvolit jinou strukturu, než je ta předložená v těchto obecných pokynech, pokud jsou vyhodnocena všechna podstatná rizika a pokud se na tom případně shodne kolegium orgánů dohledu.
120. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit další rizika, která jsou identifikována jako podstatná pro určitou instituci, ale která nejsou uvedena výše (např. penzijní riziko, pojistné riziko nebo strukturální devizové riziko). Proces identifikace mohou podpořit následující informace:
- a. určující faktory celkového objemu rizikové expozice;
 - b. rizika identifikovaná v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
 - c. rizika vyplývající z obchodního modelu instituce (včetně těch identifikovaných jinými institucemi s podobným obchodním modelem);
 - d. informace vycházející z monitorování klíčových ukazatelů;
 - e. zjištění a postřehy z interních nebo externích zpráv o auditu;
 - f. doporučení a obecné pokyny vydané Evropským orgánem pro bankovníctví i výstrahy a doporučení vydaná makroobezřetnostními orgány nebo Evropskou radou pro systémová rizika.
121. K výše uvedeným prvkům by příslušné orgány rovněž měly přihlížet při plánování rozsahu vlastní činnosti dohledu v souvislosti s hodnocením určitého rizika.
122. U úvěrového, tržního a operačního rizika by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce splňuje minimální požadavky uvedené v příslušných prováděcích předpisech EU a ve vnitrostátních prováděcích předpisech. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků tak, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o rizicích pro kapitál.
123. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány měly rovněž zvážit možný dopad rizika nákladů financování v souladu s metodologií uvedenou v hlavě 8 a mohou rozhodnout o nutnosti přijmout opatření s cílem toto riziko omezit.
124. Při uplatňování metodik uvedených v této hlavě obecných pokynů by příslušné orgány měly identifikovat relevantní kvantitativní ukazatele a další proměnné, které by rovněž bylo možné použít ke sledování klíčových ukazatelů dle hlavy 3.

125. U každého podstatného rizika by příslušné orgány měly vyhodnotit a ve skóre rizika zohlednit:

- a. inherentní riziko (rizikové expozice);
- b. kvalitu a efektivitu řízení a kontrolních mechanismů rizik.

126. Tento průběh hodnocení je znázorněn na obrázku č. 2 níže.

Obrázek 2. Průběh hodnocení rizik pro kapitál



127. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly využívat všechny dostupné zdroje informací, včetně poskytování informací regulátorům, ad hoc zpráv dohodnutých s danou institucí, interních ukazatelů a výkazů instituce (např. interní zpráva o auditu, zprávy řízení rizik, informace z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti), zpráv z kontrol prováděných přímo na místě a externích zpráv (např. sdělení instituce určená investorům, ratingovým agenturám). Přestože hodnocení má být prováděno pro konkrétní instituci, je možné zvážit srovnání se srovnatelnými subjekty ve snaze identifikovat možnou expozici vůči rizikům pro kapitál. Za tímto účelem by srovnatelné subjekty měly být určeny na základě rizik, a mohou se tudíž lišit od subjektů identifikovaných pro účely analýzy obchodního modelu nebo jiných analýz.

128. Při hodnocení rizik pro kapitál by příslušné orgány rovněž měly posoudit správnost a obezřetnost výpočtu minimálního kapitálového požadavku s cílem odhalit situace, kdy výpočty minimálního kapitálu mohou podceňovat skutečnou úroveň rizika. Toto hodnocení by sloužilo jako podklad při stanovování dalších kapitálových požadavků dle oddílu 7.2.3.

129. Výsledek hodnocení jednotlivých podstatných rizik by se měl odrazit ve shrnutí zjištění, které nabízí vysvětlení hlavních rizikových faktorů, a v příslušném skóre.

130. Příslušné orgány by měly skóre určit převážně pomocí zhodnocení inherentního rizika, ale měly by rovněž přihlídnout k řízení a kontrolním mechanismům rizik, např. ke skutečnosti, že

přiměřenost řízení a kontrolních mechanismů může zvýšit nebo – ve výjimečných případech – snížit riziko významného obezřetnostního dopadu (tj. zohlednění inherentního rizika může podhodnotit nebo nadhodnotit úroveň rizika v závislosti na přiměřenosti řízení a kontrolních mechanismů). Hodnocení přiměřenosti řízení a kontrolních mechanismů by mělo být provedeno s přihlédnutím k faktorům uvedeným v tabulkách č. 4 až 7.

131. Při vnitrostátním provádění těchto obecných pokynů mohou příslušné orgány používat různé metody, na základě kterých určí skóre jednotlivých rizik. V některých případech lze úroveň inherentních rizik a kvalitu řízení a kontrolních mechanismů rizik posuzovat odděleně, a získat tak průběžné a konečné skóre, zatímco v jiných případech proces hodnocení nemusí průběžná skóre používat.

6.2 Hodnocení úvěrového rizika a rizika protistrany

6.2.1 Obecné úvahy

132. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko vyplývající z veškerých expozic bankovního portfolia (včetně podrozvahových položek). Měly by rovněž vyhodnotit úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko.

133. Při hodnocení úvěrového rizika by příslušné orgány měly zohlednit veškeré složky, které určují potenciální úvěrové ztráty, a to zejména: pravděpodobnost úvěrové události (tj. selhání dlužníka) nebo korelovaných úvěrových událostí, které se převážně týkající dlužníků a jejich schopnosti splácet příslušné závazky; velikost expozic vůči úvěrovému riziku a výtěžnost úvěrových expozic v případě selhání dlužníků. U všech těchto složek by příslušné orgány měly přihlídnout k možnosti, že tyto složky se mohou v čase zhoršovat a nedosahovat očekávaných výsledků.

6.2.2 Hodnocení inherentního úvěrového rizika

134. Prostřednictvím zhodnocení inherentního úvěrového rizika by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči úvěrovému riziku a vyhodnotit význam obezřetnostního dopadu tohoto rizika pro instituci. Struktura hodnocení inherentního úvěrového rizika by tudíž měla zahrnovat následující hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a složení úvěrového portfolia;
- c. hodnocení úvěrové kvality portfolia;
- d. hodnocení úrovně a kvality snižování úvěrového rizika; a
- e. hodnocení úrovně rezerv a úpravy úvěrového ocenění.

135. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úvěrové riziko aktuální i možné budoucí. Příslušné orgány by měly zkombinovat analýzu úvěrového rizika současného portfolia s hodnocením strategie instituce v oblasti úvěrového rizika (potenciálně v rámci širšího hodnocení strategie prováděného v rámci analýzy obchodního modelu) a zvážit, jak by očekávaný i zátěžový makroekonomický vývoj mohl ovlivnit tyto prvky a nakonec i výnosy a kapitál instituce.

136. Příslušné orgány by měly primárně provádět hodnocení na úrovni portfolia a jednotlivých tříd aktiv. V relevantních případech by příslušné orgány měly provést i podrobnější hodnocení, potenciálně na úrovni jednotlivých dlužníků nebo transakcí. Při hodnocení rizika portfolia mohou příslušné orgány rovněž použít metodu výběru.

137. Příslušné orgány mohou hodnocení provádět vertikálně (tj. s přihlédnutím ke všem dimenzím příslušných dílčích portfolií) nebo horizontálně (tj. s přihlédnutím k jedné dimenzi, např. úvěrové kvalitě, u celkového portfolia).

Předběžné hodnocení

138. Při určování rozsahu hodnocení úvěrového rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje úvěrového rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, při srovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností orgánů dohledu.

139. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň následující:

- a. strategii v oblasti úvěrového rizika a ochotu podstupovat úvěrová rizika;
- b. kapitálový požadavek u úvěrového rizika ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní – vnitřní kapitál vyhrazený pro úvěrové riziko ve srovnání s celkovým vnitřním kapitálem, včetně změny tohoto údaje a prognóz v čase, je-li k dispozici;
- c. povahu, velikost a složení rozvahových a podrozvahových položek souvisejících s úvěry;
- d. výši opravných položek a odpisů a míry selhání úvěrového portfolia a jejich změnu v čase;
- e. rizikově upravenou výkonnost úvěrového portfolia.

140. Příslušné orgány by měly provést předběžnou analýzu s ohledem na změnu výše uvedeného v čase, aby tak získaly informovaný pohled na hlavní určující faktory úvěrového rizika instituce.

141. Příslušné orgány by se při hodnocení měly zaměřit na určující faktory a portfolia považovaná za nejpodstatnější.

Povaha a složení úvěrového portfolia

142. Příslušné orgány by měly vyhodnotit povahu úvěrové expozice (tj. druhy dlužníků a expozic) s cílem identifikovat základní rizikové faktory a měly by analyzovat složení rizika úvěrového portfolia instituce.

143. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány rovněž měly přihlídnout k tomu, jak může povaha expozice vůči úvěrovému riziku ovlivnit velikost expozice (např. úvěrové linky / nevyčerpané přísliby čerpané dlužníky, denominace v cizí měně atd.), a zohlednit právní způsobilost instituce jednostranně zrušit nevyčerpanou výši úvěrových příslibů.

144. Při hodnocení povahy úvěrového rizika by příslušné orgány měly zohlednit alespoň následující dílčí kategorie úvěrového rizika:

- a. riziko koncentrace úvěrů;
- b. úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko;
- c. riziko země;
- d. úvěrové riziko ze sekuritizací;
- e. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách;
- f. specializované úvěry.

Riziko koncentrace úvěrů

145. Příslušné orgány by měly získat představu o rozsahu rizika koncentrace úvěrů dle článku 81 směrnice 2013/36/EU, kterému je instituce vystavena. Konkrétně by příslušné orgány měly vyhodnotit riziko, že instituci vzniknou výrazné úvěrové ztráty vyplývající z koncentrace expozic vůči malé skupině dlužníků, vůči skupině dlužníků s podobným profilem selhání dlužníka nebo vůči vysoce korelovaným finančním aktivům.

146. Příslušné orgány by při tomto hodnocení měly zohlednit různé kategorie rizika koncentrace úvěrů včetně:

- a. koncentrace ve vztahu k jediné protistraně (zahrnující klienta nebo ekonomicky spjatou skupinu klientů dle definice pro velké expozice);
- b. sektorové koncentrace;
- c. zeměpisné koncentrace;
- d. koncentrace produktů;
- e. koncentrace kolaterálu a záruk.

147. Při zjišťování koncentrace úvěrů by příslušné orgány měly zohlednit společné faktory úvěrového rizika v různých expozicích a měly by se zaměřit na expozice, které mají tendenci vykazovat podobné chování (tj. vysokou korelaci).

148. Společné orgány by měly věnovat obzvláštní pozornost skrytým zdrojům rizika koncentrace úvěrů, které se mohou projevit v zátěžových podmínkách, kdy se úroveň korelace úvěrového rizika může oproti běžným podmínkám zvýšit a kdy mohou z podrozvahových položek vyplynout další úvěrové expozice.

149. U skupin by příslušné orgány měly zvážit riziko koncentrace úvěrů, které může být důsledkem konsolidace a které nemusí být na individuální úrovni zjevné.
150. Při hodnocení koncentrace úvěrů by příslušné orgány měly zvážit možnost přesahů (např. vysoká koncentrace ve vztahu k určité vládě bude mít pravděpodobně za následek koncentraci ve vztahu k určitému státu a koncentraci ve vztahu k jediné protistraně), a vyhnout se tak používání prosté agregace různých druhů koncentrace úvěrů a místo toho přihlížet k základním určujícím faktorům.
151. Při hodnocení úrovně koncentrace mohou příslušné orgány používat různé míry a ukazatele, přičemž nejčastější jsou Herfindahl-Hirschmanův index (HHI) a Giniho koeficient, které lze následně zahrnout do více či méně komplexních metodik s cílem stanovit další dopad úvěrového rizika.

Úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko

152. Příslušné orgány by měly zhodnotit úvěrové riziko protistrany a vypořádací riziko, kterým jsou instituce vystaveny v důsledku expozice vůči derivátům a transakcím souvisejícím s finančními nástroji.
153. Při hodnocení by měly být zváženy následující aspekty:
- a. kvalita protistran a příslušné úpravy úvěrového ocenění;
 - b. složitost finančních nástrojů, ze kterých příslušné transakce vychází;
 - c. riziko pozitivní korelace vyplývající z pozitivní korelace mezi úvěrovým rizikem protistrany a expozicí vůči úvěrovému riziku;
 - d. expozice vůči úvěrovému riziku protistrany a vypořádacímu riziku s ohledem na současnou tržní hodnotu a nominální výši ve srovnání s celkovou úvěrovou expozicí a s kapitálem;
 - e. podíl transakcí zpracovaných prostřednictvím infrastruktur finančního trhu, které nabízejí vypořádání při platbě místo při dodání;
 - f. podíl příslušných transakcí vůči ústředním protistranám a účinnost souvisejících mechanismů ochrany před ztrátou;
 - g. existence, význam, účinnost a vymahatelnost dohod o započtení.

Riziko země

154. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. míru koncentrace ve všech druzích expozic vůči riziku země, včetně státních expozic, v poměru k úvěrovému portfoliu celé instituce (podle dlužníka a výše);
- b. hospodářskou sílu a stabilitu země dlužníka a její dosavadní výsledky, pokud jde o včasné placení a výskyt vážných událostí selhání;
- c. riziko jiných forem státních zásahů, které mohou podstatně zhoršit úvěruschopnost dlužníků (např. zmrazení vkladů, vyvlastnění nebo sankční zdanění);
- d. riziko vyplývající z možnosti, že událost (např. přírodní nebo společenská/politická událost) ovlivňující celou zemi povede k selhání velké skupiny dlužníků (kolektivní riziko dlužníka).

Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit riziko převodu související s přeshraničními úvěry v cizích měnách u podstatných přeshraničních úvěrů a expozic v cizích měnách.

Úvěrové riziko ze sekuritizace

155. Příslušné orgány by měly zhodnotit úvěrové riziko související se sekuritizací, kdy instituce vystupují jako původci, investoři, sponzoři nebo poskytovatelé úvěrového posílení.

156. Při stanovování povahy příslušných expozic a jejich možného vývoje by příslušné orgány měly:

- a. chápat strategii, ochotu podstupovat rizika a obchodní motivace instituce, pokud jde o sekuritizace;
- b. analyzovat expozice vůči sekuritizaci s přihlédnutím k úloze, kterou instituce hrají, a nadřazenosti držaných tranší i k druhu sekuritizace (např. tradiční versus syntetické, sekuritizace versus resekuritizace).

157. Při hodnocení úvěrového rizika vyplývajícího z expozice vůči sekuritizaci by příslušné orgány měly vyhodnotit alespoň:

- a. vhodnost alokace expozic vůči sekuritizaci u bankovního portfolia a obchodního portfolia a soulad se strategií instituce v oblasti sekuritizace;
- b. zda se u sekuritizací uplatňuje odpovídající regulace;
- c. rating a výkonnost sekuritizovaných tranší držaných institucí i povahu, složení a kvalitu podkladových aktiv;

- d. soulad snížení kapitálových požadavků se skutečným převodem rizik u vzniklých sekuritizací. Příslušné orgány by rovněž měly ověřit, zda instituce poskytuje nějakou formu implicitní (nesmluvní) podpory pro transakce a potenciální dopad úvěrového rizika na kapitál;
- e. zda existuje jasný rozdíl mezi čerpanými a nečerpanými likviditními přísliby poskytnutými sekuritizačním nástrojem;
- f. existenci pohotovostních plánů pro programy komerčních papírů zajištěných aktivy spravované institucí v případě, že vydání komerčního papíru není možné kvůli podmínkám v oblasti likvidity, a dopad na celkovou expozici vůči úvěrovému riziku instituce.

Riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách

158. Příslušné orgány by měly vyhodnotit existenci a význam dalšího úvěrového rizika vyplývajícího z expozic vůči nezajištěným dlužníkům při poskytování úvěrů v cizích měnách a zejména případný nelineární vztah mezi tržním rizikem a úvěrovým rizikem, kdy směnné kurzy (tržní riziko) mohou mít nepřiměřený dopad na úvěrové riziko portfolií úvěrů v cizích měnách dané instituce. Je-li to relevantní, příslušné orgány by měly rozsah tohoto hodnocení rozšířit i na další druhy nezajištěných zákazníků (tj. na jiné zákazníky než retailové dlužníky a dlužníky z řad malých a středních podniků). Příslušné orgány by měly zejména vyhodnotit vyšší úvěrové riziko vyplývající ze:

- a. zvýšení dosud nesplacené výše dluhu a plateb v rámci dluhové služby; a
- b. zvýšení dosud nesplacené výše dluhu ve srovnání s hodnotou kolaterálu denominovaného v domácí měně.

159. Při hodnocení rizika spojeného s poskytováním úvěrů v cizích měnách by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. druh kurzového režimu a jak to může ovlivnit změny směnného kurzu mezi domácí a cizí měnou;
- b. řízení rizik instituce v případě úvěrů v cizích měnách, rámce měření a kontroly, zásady a postupy, včetně rozsahu, v jakém zahrnují nelineární vztahy mezi tržním a úvěrovým rizikem. Příslušné orgány by měly zejména zhodnotit, zda:
 - i. instituce výslovně určuje svoji ochotu podstupovat rizika v souvislosti s úvěry v cizích měnách a dodržuje stanovené limity;
 - ii. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách je zohledněno při hodnocení dlužníků a upisování úvěrů v cizích měnách;

- iii. riziko spojené s poskytováním úvěrů v cizích měnách, včetně koncentrace rizika v jedné nebo několika měnách, je řádně upraveno v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
 - iv. instituce provádí pravidelně přezkum stavu zajištění dlužníků;
 - v. vliv pohybu směnných kurzů je zohledněn v pravděpodobnostech selhání dlužníka;
- c. vliv citlivosti pohybů směnných kurzů na úvěrový rating / hodnocení dlužníků a schopnost dluhy splácet;
 - d. možné koncentrace činnosti v oblasti poskytování úvěrů v jediné cizí měně nebo v omezeném počtu vysoce korelovaných cizích měn.

Specializované úvěry

160. Příslušné orgány by měly vyhodnotit specializované úvěry odděleně od ostatních činností souvisejících s poskytováním úvěrů, neboť riziko těchto expozic souvisí spíše se ziskovostí aktiva nebo financovaného projektu (např. komerční nemovitost, elektrárna, přeprava, komodity atd.) než s dlužníkem (kterým je obecně společnost zvláštního určení).

161. Obecně tyto expozice bývají v porovnání s portfoliem relativně významné, a tak představují zdroj koncentrace úvěrů, a mají dlouhou splatnost, což ztěžuje spolehlivé prognózy ohledně ziskovosti.

162. Při hodnocení relevantního rizika by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. ziskovost projektů a konzervativnost předpokladů, ze kterých podnikatelské plány vychází (včetně úvěrového rizika hlavních zákazníků);
- b. dopad změn v oblasti regulace na budoucí peněžní toky, a to zejména u dotovaných odvětví;
- c. případný dopad měnící se poptávky na trhu a existenci trhu pro potenciální budoucí prodej financovaného objektu;
- d. existenci syndikátu nebo jiných věřitelů sdílejících úvěrového riziko;
- e. případnou formu záruky poskytnutou sponzory.

Hodnocení úvěrové kvality portfolia

163. Při hodnocení inherentního úvěrového rizika by příslušné orgány měly přihlížet ke kvalitě úvěrového portfolia na základě úvodní analýzy umožňující rozlišit expozice podle kategorií na výkonné, nevýkonné a s úlevou.
164. K určení celkového úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly zhodnotit celkovou úvěrovou kvalitu na úrovni portfolia a různé stupně kvality v každé z výše uvedených kategorií. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit, zda je skutečná úvěrová kvalita v souladu s uvedenou ochotou podstupovat rizika, a určit příčiny případných odchylek.
165. Při hodnocení úvěrové kvality portfolia by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost přiměřenosti klasifikace úvěrových expozic a zhodnotit dopad potenciální chybné klasifikace, která může způsobit zpoždění při vytváření rezerv a rozpoznání ztrát institucí. Při provádění tohoto hodnocení mohou příslušné orgány použít analýzu srovnatelných subjektů a srovnatelná portfolia, jsou-li k dispozici. Při hodnocení úvěrové kvality portfolia mohou příslušné orgány rovněž použít vybrané vzorky v podobě půjček.

Výkonné expozice

166. Při hodnocení úvěrové kvality výkonných expozic by příslušné orgány měly zohlednit změnu složení, velikosti a úvěruschopnosti portfolia, jeho ziskovost a riziko budoucího zhoršení, k čemuž se použije analýza alespoň následujících prvků, jsou-li k dispozici:
- a. rozložení stupně úvěrové kvality dlužníků (např. interní a/nebo externí rating nebo jiné informace vhodné k měření úvěruschopnosti, např. pákový poměr, podíl výnosů vyhrazený na splácení splátek atd.);
 - b. tempa růstu pro jednotlivé druhy dlužníků, odvětví a produktů a jejich soulad se strategiemi v oblasti úvěrového rizika;
 - c. citlivost stupňů úvěrové kvality dlužníků nebo obecněji schopnosti dlužníků splácet na hospodářský cyklus;
 - d. historická míra migrace mezi stupni úvěrové kvality, míra nesplácených úvěrů a míra selhání pro různé časové horizonty;
 - e. ziskovost (např. úvěrové rozpětí versus úvěrové ztráty).
167. Při provádění těchto analýz by příslušné orgány rovněž měly zohlednit počet dlužníků a příslušné výše úvěrů a vzít v úvahu úroveň koncentrace portfolia.

Expozice s úlevou

168. Příslušné orgány by měly zhodnotit rozsah expozic s úlevou a potenciální ztráty, které z nich mohou vyplynout. Uvedené by mělo zahrnovat alespoň:

- a. míry odkládání úvěrového rizika u jednotlivých portfolií a změny v čase, a to i ve srovnání se srovnatelnými subjekty;
- b. úroveň zajištění expozic s úlevou;
- c. míra migrace expozic s úlevou do kategorie výkonných a nevýkonných expozic, a to i ve srovnání se srovnatelnými subjekty.

Nevýkonné expozice

169. Příslušné orgány by měly zhodnotit význam nevýkonných půjček v portfoliu a potenciální ztráty, které z nich mohou vyplynout. Uvedené by mělo zahrnovat alespoň:

- a. míra nevýkonných expozic v jednotlivých portfoliích, odvětvích, zeměpisných oblastech a jejich změny v čase;
- b. rozložení expozic do různých tříd nevýkonných aktiv (tj. po splatnosti, pochybné atd.);
- c. druhy a úroveň zbývajícího kolaterálu;
- d. míra migrace z tříd nevýkonných expozic do tříd výkonných expozic, expozic s úlevou a do různých tříd nevýkonných expozic;
- e. zabavená aktiva a změny v čase;
- f. historická výtěžnost u jednotlivých portfolií, odvětví, zeměpisných oblastí nebo druhů kolaterálu a délka vymáhání;
- g. stáří portfolia nevýkonných úvěrů.

170. Při provádění výše uvedené analýzy by příslušné orgány měly použít analýzu srovnatelných subjektů a srovnatelných portfolií (tj. portfolií dlužníků, které mají skupiny institucí společné), je-li to relevantní a možné.

Hodnocení úrovně a kvality snižování úvěrového rizika

171. Při hodnocení potenciálního dopadu úvěrového rizika na instituci by příslušné orgány měly rovněž zohlednit úroveň kvality záruk (včetně úvěrových derivátů) a dostupného kolaterálu, které by v případě úvěrových událostí snížily úvěrové ztráty, a to včetně těch, které pro výpočet kapitálu nejsou považovány za vhodné způsoby snižování úvěrového rizika.

172. Konkrétně by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. krytí, které nabízí kolaterál a záruky u jednotlivých portfolií, druhů dlužníků, ratingů, odvětví a podle dalších relevantních aspektů;
- b. historickou výtěžnost podle druhu a výše kolaterálu a záruk;
- c. význam rizika rozmělnění (viz článek 4 nařízení (EU) č. 575/2013) u pohledávek nabytých za úplatu.

173. Příslušné orgány by rovněž měly zhodnotit význam zbytkového rizika (viz článek 80 směrnice 2013/36/EU) a zejména:

- a. přiměřenost a vymahatelnost smluv o kolaterálu a záruk;
- b. načasování a schopnost realizovat kolaterál a využít záruky podle vnitrostátního právního rámce;
- c. likviditu a kolísání hodnot aktiv kolaterálu;
- d. realizovatelnou hodnotu kolaterálu u všech způsobů vymáhání úvěru (např. řízení o zabavení);
- e. úvěruschopnost ručitelů.

174. Příslušné orgány by rovněž měly vyhodnotit koncentraci ručitelů a kolaterálu i korelaci s úvěruschopností dlužníků (tj. riziko pozitivní korelace) a potenciální dopad účinnosti ochrany.

Hodnocení úrovně rezerv na ztráty z úvěrů a úprav úvěrového ocenění

175. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda úroveň rezerv na ztráty z úvěrů a úpravy úvěrového ocenění odpovídají kvalitě expozic, popř. úrovni kolaterálu. Příslušné orgány by měly vyhodnotit:

- a. zda úroveň rezerv na ztráty z úvěrů je v souladu v úrovni rizika u různých portfolií, a to s ohledem na vývoj v čase a ve srovnání se srovnatelnými subjekty;
- b. zda úpravy úvěrového ocenění u tržních hodnot derivátů odrážejí úvěruschopnost příslušných protistran;
- c. zda účetní rezervy na ztráty z úvěrů jsou v souladu s platnými účetními zásadami a jsou hodnocené jako postačující k pokrytí předpokládaných ztrát;
- d. zda existují dostatečné rezervy na ztráty z úvěrů u nevýkonných aktiv, aktiv s úlevou a zabavených aktiv, a to s přihlédnutím k úrovni existujícího kolaterálu a stáří expozic;

- e. zda rezervy na ztráty z úvěrů odpovídají historickým ztrátám a příslušnému makroekonomickému vývoji a odrážejí změny příslušných předpisů (např. zabavení majetku, opětovné převzetí, ochrana věřitelů atd.).

176. V případě potřeby by příslušné orgány měly využít kontrol na místě nebo jiných odpovídajících opatření orgánů dohledu, která umožní vyhodnotit, zda jsou úroveň tvorby rezerv na ztráty z úvěrů a pokrytí rizik dostatečné, např. zhodnocení vzorku úvěrů.

177. Příslušné orgány by rovněž měly přihlídnout k případným zjištěním interních nebo externích auditorů.

Zátěžové testování

178. Při posuzování inherentního úvěrového rizika instituce by příslušné orgány měly přihlídnout k výsledkům zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje úvěrového rizika, např. vyplývající ze změn úvěrové kvality, koncentrace úvěrů, hodnoty kolaterálu a úvěrové expozice během zátěžového období.

6.2.3 Hodnocení řízení a kontrolních mechanismů úvěrového rizika

179. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu úvěrových rizik instituce, měly by rovněž přezkoumat řídicí a kontrolní systém a rámec řízení rizik, ze kterého úvěrové činnosti vycházejí. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit:

- a. strategii v oblasti úvěrového rizika a ochotu podstupovat úvěrová rizika;
- b. organizační rámec;
- c. zásady a postupy;
- d. identifikaci, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik;
- e. rámec vnitřní kontroly.

Strategie v oblasti úvěrového rizika a ochota podstupovat úvěrová rizika

180. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce má přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti úvěrového rizika, kterou schválil řídicí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. zda řídicí orgán jasně vyjadřuje strategii v oblasti úvěrového rizika a ochotu podstupovat úvěrová rizika i proces jejich přezkumu;
- b. zda vrcholné vedení řádně uplatňuje a monitoruje strategii v oblasti úvěrového rizika schválenou řídicím orgánem a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vytvořeny a uplatňovány písemné postupy a aby byly jasně a řádně přiděleny odpovědnosti;

- c. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika a rizika protistrany odráží úroveň ochoty instituce podstupovat úvěrová rizika a zda jsou v souladu s celkovou ochotou podstupovat rizika;
- d. zda je strategie instituce v oblasti úvěrového rizika pro danou instituci vhodná vzhledem k jejímu:
 - obchodnímu modelu;
 - celkové ochotě podstupovat rizika;
 - tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému;
 - finanční situaci, finanční kapacitě a přiměřenosti kapitálu;
- e. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zahrnuje činnosti související s poskytováním úvěrů a řízením kolaterálu i řízením nevykonných úvěrů (NPL) a zda tato strategie podporuje rozhodování založené na rizicích a zohledňuje aspekty, jako jsou např. druh expozice (komerční, spotřebitelské, realitní, státní), odvětví ekonomiky, zeměpisná lokalita, měna a splatnost, včetně tolerancí koncentrace;
- f. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých může být výrazné úvěrové riziko;
- g. zda strategie instituce v oblasti úvěrového rizika zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky, včetně situací za zátěžových podmínek, a výsledné posuny ve složení portfolia úvěrových rizik;
- h. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti úvěrového rizika.

Organizační rámec

181. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec umožňující účinné řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika, s lidskými a technickými zdroji dostatečnými (z hlediska kvality i kvantity) k provádění požadovaných úkolů. Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. existují jasné linie odpovědnosti za podstupování, měření, monitorování, řízení a vykazování úvěrového rizika;
- b. systémy kontroly a monitorování úvěrového rizika procházejí nezávislým přezkumem a osoby podstupující rizika jsou jasně odděleny od osob odpovědných za řízení rizik;
- c. funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají úvěrové riziko v celé instituci;

- d. pracovníci vykonávající činnosti související s poskytováním úvěrů (v obchodní oblasti i v oblasti řízení a kontroly) mají odpovídající schopnosti a zkušenosti.

Zásady a postupy

182. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající zásady upravující identifikaci, řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda:

- a. řídicí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;
- b. vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení, měření a kontrolu úvěrového rizika v souladu s rozhodnutím řídicího orgánu;
- c. zásady a postupy jsou přiměřené a v souladu se strategií v oblasti úvěrového rizika a pokrývají veškeré hlavní obchodní činnosti a procesy související s řízením, měřením a kontrolou úvěrového rizika, zejména pak:
 - poskytování úvěrů a určování jejich cen: např. způsobilost věřitelů, ručitelů a kolaterálu; úvěrové limity; výběr infrastruktur finančního trhu, ústředních protistran a korespondenčních bank; druhy dostupných úvěrů; uplatňované obchodní podmínky (včetně požadavku na kolaterál a dohody o započtení);
 - měření a monitorování úvěrového rizika: např. kritéria identifikace ekonomicky spjatých skupin protistran; kritéria hodnocení úvěruschopnosti dlužníků a ocenění kolaterálu a četnost jejich přezkumu; kritéria vyčíslení snížení hodnoty, úpravy úvěrového ocenění a rezerv;
 - správu úvěrů: např. kritéria přezkumu produktů, obchodních podmínek; kritéria odkládání úvěrového rizika nebo restrukturalizace; kritéria klasifikace úvěrů a řízení nevýkonných úvěrů;
- d. zásady jsou v souladu s příslušnými předpisy a přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní úvěrového riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce;
- e. zásady jsou jasně formálně schválené, komunikované a důsledně uplatňované v celé instituci;
- f. zásady jsou uplatňované důsledně v různých bankovních skupinách a umožňují řádné řízení sdílených dlužníků a protistran.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

183. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení, měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje požadavky příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů.

184. V této souvislosti by příslušné orgány měly zvážit, zda údaje, informační systémy a analytické postupy jsou přiměřené a umožňují instituci plnit oznamovací povinnost vůči orgánům dohledu a zjistit, změřit a pravidelně monitorovat inherentní úvěrové riziko obsažené ve všech rozvahových i podrozvahových činnostech (případně na úrovni skupiny), a to zejména s ohledem na:

- a. úvěrové riziko a způsobilost dlužníka / protistrany / transakce;
- b. úvěrové expozice (bez ohledu na jejich povahu) dlužníků, popř. ekonomicky spjatých skupin dlužníků;
- c. kolaterál (včetně dohod o započtení) a způsobilost tohoto kolaterálu;
- d. průběžné dodržování smluvních podmínek a dohod (úmluv);
- e. neoprávněné přečerpání a podmínky pro reklasifikaci úvěrových expozic;
- f. příslušné zdroje rizika koncentrace úvěrů.

185. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce jasně rozumí úvěrovému riziku souvisejícímu s různými druhy dlužníků, transakcí a poskytnutých úvěrů.

186. Měly by rovněž vyhodnotit, zda má instituce odpovídající schopnosti, systémy a metodiky umožňující měřit toto riziko na úrovni dlužníka/transakce i portfolia v souladu s velikostí, povahou, složením a složitostí činností instituce zahrnujících úvěrové riziko. Příslušné orgány by měly zejména zajistit, že tyto systémy a metodiky:

- a. instituci umožňují odlišit různé úrovně rizika dlužníka a transakce;
- b. poskytují spolehlivý a obezřetný odhad úrovně úvěrového rizika a hodnoty kolaterálu;
- c. identifikují a měří rizika koncentrace úvěrů (ve vztahu k jediné protistraně, sektorová, zeměpisná atd.);
- d. instituci umožňují stanovit odhady úvěrového rizika pro účely plánování a zátěžového testování;
- e. umožňují instituci určit úroveň rezerv a úprav úvěrového ocenění potřebnou k pokrytí předpokládaných a skutečných ztrát;

- f. v podstatných případech usilují o podchycení prvků rizik, které nejsou pokryty nebo plně pokryty požadavky dle nařízení (EU) č. 575/2013.

187. Pro účely článku 101 směrnice 2013/36/EU, kdy je instituce oprávněna používat interní přístupy ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u úvěrového rizika, by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce nadále plní minimální požadavky uvedené v příslušných prováděcích předpisech EU a vnitrostátních prováděcích předpisech a zda tyto interní přístupy neobsahují podstatné podcenění rizika.

188. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda řídicí orgán a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, na kterých je systém měření úvěrů postaven, a zda si uvědomují míru příslušného rizika modelu.

189. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce provedla zátěžové testování s cílem pochopit, jaký vliv mohou nepříznivé události mít na expozice vůči úvěrovému riziku a na přiměřenost rezerv na úvěrové riziko. Měly by vzít v úvahu:

- a. četnost zátěžových testů;
- b. příslušné zjištěné rizikové faktory;
- c. předpoklady, ze kterých zátěžový scénář vychází;
- d. interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a tvorbě strategií v oblasti úvěrového rizika.

190. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce stanovila a uplatňuje průběžné a účinné monitorování expozic vůči úvěrovému riziku (včetně koncentrace úvěrů) v celé instituci, mimo jiné s použitím zvláštních ukazatelů a příslušných spouštěcích mechanismů, které zajišťují účinnou a včasnou výstrahu.

191. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla pravidelné vykazování expozic vůči úvěrovému riziku, včetně výsledků zátěžového testování, a předávání těchto informací řídicímu orgánu, vrcholnému vedení a příslušným manažerům úvěrového rizika.

Rámec vnitřní kontroly

192. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit úvěrové riziko v souladu se strategií v oblasti úvěrového rizika a ochotou podstupovat úvěrová rizika. Za tímto účelem by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu, zda:

- a. působnost kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny úvěrové činnosti;

- b. existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají udržet expozice vůči úvěrovému riziku na úrovních přijatelných pro instituci a v souladu s parametry stanovenými řídicím orgánem a vrcholným vedením a ochotou instituce podstupovat rizika;
- c. má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření.

193. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů včetně toho, zda:

- a. je systém limitů přiměřený složitosti organizace instituce a úvěrovým činnostem i schopnosti úvěrové riziko měřit a řídit;
- b. jsou stanovené limity absolutní, nebo zda je možné limity překročit. V takovém případě by zásady instituce měly jasně popisovat lhůtu, během které je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek;
- c. má instituce postupy, které zajišťují, aby manažeři úvěrů měli aktuální informace o svých limitech;
- d. má instituce přiměřené postupy zajišťující pravidelnou aktualizaci limitů (např. kvůli zajištění souladu se změnami strategií).

194. Příslušné orgány by rovněž měly zhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní auditu rámce řízení úvěrového rizika;
- b. interní audit zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly úvěrového rizika v celé instituci;
- c. je funkce interního auditu účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

195. U institucí, které používají interní přístup ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u úvěrového rizika, by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda je interní proces validace přiměřený a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování úvěrového rizika, kvantifikaci úvěrového rizika a systém řízení úvěrového rizika a další relevantní minimální požadavky dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů.

6.2.4 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

196. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úvěrovém riziku instituce a o riziku protistrany. Tato představa by se měla odrazit ve

shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 4. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určité dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a udělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly uplatnit analogicky v maximální možné míře.

Tabulka 4. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úvěrového rizika a rizika protistrany

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nepodstatné riziko. Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím není podstatná. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů není podstatná. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic není podstatná. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic není podstatné. • Pokrytí rezerv a úprav úvěrového ocenění je velmi vysoké. • Pokrytí a kvalita záruk a kolaterálu jsou velmi vysoké. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti úvěrového rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. • Organizační rámec pro oblast úvěrového rizika je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování úvěrového rizika jsou přiměřené. • Interní limity a rámec kontroly úvěrového rizika jsou spolehlivé. • Limity umožňující snížení nebo omezení úvěrového rizika jsou v souladu se strategií řízení úvěrového rizika instituce a její ochotou podstupovat rizika.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají nízké riziko. Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je nízká. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je nízká. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je nízká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je nízké. • Pokrytí rezerv a úprav úvěrového ocenění je vysoké. • Pokrytí a kvalita záruk a kolaterálu jsou vysoké. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají středně vysoké riziko. Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je 	

	existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<p>středně vysoká.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je středně vysoká. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je středně vysoká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je středně vysoké a v zátěžových podmínkách se bude dále zhoršovat. • Pokrytí rezerv a úprav úvěrového ocenění je středně vysoké. • Pokrytí a kvalita záruk a kolaterálu jsou středně vysoké. 	
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha a složení expozice vůči úvěrovému riziku znamenají vysoké riziko. Expozice ve vztahu ke komplexním produktům a transakcím je vysoká. • Úroveň rizika koncentrace úvěrů je vysoká. • Úroveň expozic s úlevou a nevýkonných expozic je vysoká. Úvěrové riziko vyplývající z výkonných expozic je vysoké. • Pokrytí rezerv a úvěrových úprav v ocenění je nízké. • Pokrytí a kvalita záruk a kolaterálu jsou nízké. 	

6.3 Hodnocení tržního rizika

6.3.1 Obecné úvahy

197. Hodnocení tržního rizika se týká rozvahových a podrozvahových pozic, u kterých může docházet ke ztrátám v důsledku pohybu tržních cen. Při hodnocení tržního rizika by příslušné orgány měly zohlednit alespoň následující dílčí kategorie:

- poziční riziko, dále rozlišované na obecné a specifické riziko;
- devizové riziko;
- komoditní riziko;
- riziko úpravy úvěrového ocenění.

198. Hodnocení by mělo zahrnovat alespoň rizika vyplývající z nástrojů souvisejících s úrokovou mírou a z akciových a s akciemi souvisejících nástrojů v obchodním portfoliu podléhajícím regulaci a z devizových pozic a pozic komoditního rizika v obchodním a bankovním portfoliu.

199. Kromě toho by hodnocení mělo přihlídnout k následujícím dílčím kategoriím tržního rizika v souvislosti s bankovním portfoliem:

- a. riziko úvěrového rozpětí vyplývající z pozic měřených reálnou hodnotou;
- b. riziko vyplývající z akciových expozic.

200. Úrokové riziko neobchodního portfolia je z předmětu hodnocení tržního rizika vyňato, protože je upraveno v oddíle 6.5.

6.3.2 Hodnocení inherentního tržního rizika

201. Prostřednictvím zhodnocení inherentního tržního rizika by příslušné orgány měly určit hlavní faktory určující expozici instituce vůči tržnímu riziku a vyhodnotit riziko významného obezřetnostního dopadu tohoto rizika na instituci. Struktura hodnocení inherentního tržního rizika by tudíž měla zahrnovat následující hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a složení pozic instituce vystavených tržnímu riziku;
- c. hodnocení ziskovosti;
- d. hodnocení rizika tržní koncentrace;
- e. výsledek zátěžového testování.

Předběžné hodnocení

202. Při určování rozsahu hodnocení tržního rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje tržního rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, při srovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností orgánů dohledu.

203. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:

- a. činnosti instituce na trhu, její oblasti podnikání a produkty;
- b. hlavní strategii v oblasti portfolia tržního rizika a ochotu podstupovat rizika v rámci činností na trhu;

- c. relativní váhu pozic tržního rizika vzhledem k celkovým aktivům, změny v čase a případnou strategii instituce, pokud jde o tyto pozice;
- d. relativní podíl čistého zisku z tržních pozic na celkových provozních výnosech;
- e. kapitálový požadavek u tržního rizika ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní – vnitřní kapitál vyhrazený pro tržní riziko ve srovnání s celkovým vnitřním kapitálem, včetně změny tohoto údaje a prognóz v čase, je-li k dispozici.

204. Při předběžném hodnocení by příslušné orgány měly rovněž přihlídnout k významným změnám činností instituce na trhu s důrazem na potenciální změny celkové expozice vůči tržnímu riziku. Měly by vyhodnotit alespoň:

- a. významné změny strategie, zásad a velikosti limitů v oblasti tržního rizika;
- b. potenciální vliv těchto změn na rizikový profil instituce;
- c. hlavní trendy na finančních trzích.

Povaha a složení činností instituce souvisejících s tržním rizikem

205. Příslušné orgány by měly analyzovat povahu expozic instituce vůči tržnímu riziku (u obchodního a bankovního portfolia) a identifikovat konkrétní rizikové expozice a související faktory / určující faktory tržního rizika (např. směnné kurzy, úrokové míry nebo úvěrová rozpětí), které budou zhodnoceny podrobněji.

206. Příslušné orgány by měly analyzovat expozice vůči tržnímu riziku pro jednotlivé třídy aktiv a/nebo finanční nástroje podle jejich velikosti, složitosti a úrovně rizika. U nejzávažnějších expozic by pracovníci dohledu měly zhodnotit související rizikové faktory a určující faktory.

207. Při analýze činností souvisejících s tržním rizikem by příslušné orgány měly rovněž zvážit složitost příslušných finančních produktů (např. mimoburzovních (OTC) produktů nebo produktů oceňovaných pomocí modelů) a specifických tržních operací (např. vysokofrekvenční obchodování). Je potřeba zvážit následující body:

- a. pokud instituce drží derivátové pozice, příslušné orgány by měly vyhodnotit tržní hodnotu i pomyslnou hodnotu;
- b. pokud se instituce zabývá OTC deriváty, příslušné orgány by měly posoudit podíl těchto transakcí v celkovém portfoliu derivátů a rozdělení OTC portfolia podle druhu smlouvy (swap, forward atd.), podkladových finančních nástrojů atd. (úvěrové riziko protistrany související s těmito produkty je upraveno v rámci metodiky pro úvěrové riziko).

208. Je-li to relevantní, příslušné orgány by měly vyhodnotit pozice v tísní a/nebo nelikvidní pozice (např. „portfolia z minulosti“, tj. portfolia nelikvidních aktiv vztahující se k již ukončeným bankovním postupům/činnostem, která jsou spravována v rámci ukončeného modelu) a posoudit jejich vliv na ziskovost instituce.
209. U institucí, které používají interní přístupy ke stanovení regulačních kapitálových požadavků, by při identifikaci konkrétních rizikových oblastí a souvisejících určujících rizikových faktorů příslušné orgány měly rovněž zohlednit následující ukazatele:
- rozdělení kapitálových požadavků ohledně tržního rizika na hodnotu v riziku (VaR), stresovou hodnotu v riziku (SVaR), požadavek k dodatečnému riziku (IRC) a požadavek na korelační obchodní portfolio;
 - hodnota v riziku rozdělená podle jednotlivých rizikových faktorů;
 - změna hodnoty v riziku a stresové hodnoty v riziku (možnými ukazateli by mohla být mezidenní/mezitýdenní změna, čtvrtletní průměr a výsledky zpětného testování);
 - násobící koeficienty použité na hodnotu v riziku a stresovou hodnotu v riziku.
210. Je-li to relevantní, příslušné orgány by rovněž měly zohlednit výsledky interního měření rizika instituce. Mohlo by se jednat o interní hodnotu v riziku, která nebyla použita při výpočtu kapitálových požadavků, či citlivost tržního rizika na různé rizikové faktory a potenciální ztráty.
211. Při analýze inherentního tržního rizika by příslušné orgány měly rovněž zohlednit „stavové údaje v určitém okamžiku“ a trendy, a to agregované i samostatně pro jednotlivá portfolia. Je-li to možné, tato analýza by měla být doplněna o srovnání údajů instituce se srovnatelnými subjekty a relevantními makroekonomickými ukazateli.

Analýza ziskovosti

212. S cílem lépe porozumět profilu tržního rizika instituce by příslušné orgány měly analyzovat historickou ziskovost činností na trhu včetně kolísání zisků. Tuto analýzu lze provést na úrovni portfolia i pro jednotlivé oblasti podnikání nebo třídy aktiv (potenciálně v rámci širšího hodnocení prováděného v rámci analýzy obchodního modelu).
213. Při posuzování ziskovosti by příslušné orgány měly věnovat zvláštní pozornost hlavním rizikovým oblastem identifikovaným při prošetřování činností souvisejících s tržním rizikem. Příslušné orgány by měly rozlišovat obchodní výnosy a neobchodní výnosy (např. provize, poplatky od klientů atd.) na jedné straně a realizované a nerealizované zisky/ztráty na straně druhé.
214. U tříd aktiv a/nebo expozic generujících neobvyklé zisky nebo ztráty by příslušné orgány měly zhodnotit ziskovost ve srovnání s úrovní rizika, které instituce podstupuje (např. VaR / čistý

zisk u finančních aktiv a závazků držených pro účely obchodování), a identifikovat a analyzovat případné nesrovnalosti. Je-li to možné, příslušné orgány by měly srovnat údaje instituce s historickými výsledky instituce a se srovnatelnými subjekty.

Riziko tržní koncentrace

215. Příslušné orgány by měly získat představu o míře rizika tržní koncentrace, kterému je instituce vystavena v důsledku expozic vůči jednomu rizikovému faktoru nebo v důsledku expozic vůči několika korelovaným rizikovým faktorům.

216. Při posuzování možných koncentrací by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost koncentracím v komplexních produktech (např. strukturovaných produktech), nelikvidních produktech (např. kolaterálem zajištěných dluhových obligacích (CDO)) nebo produktech oceňovaných pomocí modelů.

Zátěžové testování

217. Při posuzování inherentního tržního rizika instituce by příslušné orgány měly přihlídnout k výsledkům zátěžových testů prováděných institucí s cílem identifikovat dříve nezjištěné zdroje tržního rizika. To je obzvláště důležité u událostí v extrémním konci statistického rozložení rizik, které mohou být nedostatečně zastoupené v historických údajích nebo v nich mohou zcela chybět kvůli nízké četnosti výskytu. Jiným zdrojem potenciálních skrytých slabých míst, které by příslušné orgány měly zvážit, jsou potenciální skoky v cenových parametrech, např. náhlá změna určitých cen nebo cenové bubliny u komodit.

6.3.3 Hodnocení řízení a kontrolních mechanismů tržního rizika

218. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce v případě tržních rizik, měly by rovněž přezkoumat řídicí a kontrolní systém a rámec řízení rizik, ze kterého činnosti na trhu vycházejí. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit následující prvky:

- a. strategie v oblasti tržního rizika a ochota podstupovat rizika;
- b. organizační rámec;
- c. zásady a postupy;
- d. identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik;
- e. rámec vnitřní kontroly.

Strategie v oblasti tržního rizika a ochota podstupovat tržní rizika

219. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti tržního rizika, kterou schválil řídicí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zejména zohlednit, zda:

- a. řídicí orgán jasně vyjadřuje strategii v oblasti tržního rizika a ochotu podstupovat tržní rizika i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik nebo problémů se ziskovostí a/nebo kapitálovou přiměřeností);
- b. vrcholné vedení řádně uplatňuje strategii v oblasti tržního rizika schválenou řídicím orgánem a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vytvořeny a uplatňovány písemné postupy a aby byly jasně a řádně přiděleny odpovědnosti;
- c. strategie instituce v oblasti tržního rizika řádně odráží ochotu instituce podstupovat tržní rizika a zda jsou v souladu s celkovou ochotou podstupovat rizika;
- d. strategie instituce v oblasti tržního rizika a ochota podstupovat tržní rizika je pro danou instituci vhodná vzhledem k jejímu:
 - obchodnímu modelu;
 - celkové strategii v oblasti rizika a ochotě podstupovat rizika;
 - tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému;
 - finanční situaci, finanční kapacitě a přiměřenosti kapitálu;
- e. strategie instituce v oblasti tržního rizika stanovuje postupy pro řízení různých nástrojů a/nebo portfolií, u kterých hrozí tržní riziko, a podporuje rozhodování založené na rizicích;
- f. strategie instituce v oblasti tržního rizika zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých je výrazné tržní riziko;
- g. strategie instituce v oblasti tržního rizika zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky a výsledné posuny ve složení pozic vystavených tržnímu riziku;
- h. instituce má odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti tržního rizika.

Organizační rámec

220. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec umožňující účinné řízení, měření, monitorování a kontrolu tržního rizika, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji (z hlediska kvality i kvantity). Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. existují jasné linie odpovědnosti za podstupování, monitorování, kontrolu a vykazování tržního rizika;

- b. v obchodní oblasti existuje jasné oddělení front office (osoby sjednávající pozice) a back office (osoby odpovědné za alokaci, evidenci a vypořádání transakcí);
- c. systém kontroly a monitorování tržního rizika je v organizaci jasně identifikován a je funkčně a hierarchicky nezávislý na obchodní oblasti a zda je předmětem nezávislého přezkumu;
- d. funkce řízení, měření, monitorování a kontroly rizik pokrývají tržní riziko v celé instituci (včetně dceřiných společností a poboček) a zejména ve všech oblastech, kde je možné tržní riziko podstupovat, snižovat nebo monitorovat;
- e. pracovníci vykonávající činnosti na trhu (v obchodní oblasti i v oblasti řízení a kontroly) mají odpovídající schopnosti a zkušenosti.

Zásady a postupy

221. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce jasně stanovené zásady a postupy upravující identifikaci, řízení, měření a kontrolu tržního rizika. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda řídicí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu tržního rizika a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;
- b. zda vrcholné vedení nese odpovědnost za jejich přípravu a zajišťuje odpovídající uplatňování rozhodnutí řídicího orgánu;
- c. zda tržní zásady jsou v souladu s příslušnými předpisy a přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní tržní riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce, a zda jsou tyto zásady jasně formálně schválené, komunikované a důsledně uplatňované v celé instituci;
- d. v případě skupin, zda jsou tyto zásady uplatňované důsledně v celé skupině a umožňují řádné řízení rizika.

222. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda tržní zásady a postupy instituce jsou přiměřené a v souladu se strategií v oblasti tržního rizika a pokrývají veškeré hlavní obchodní činnosti a procesy související s řízením, měřením a kontrolou tržního rizika. Hodnocení by mělo zejména zahrnovat:

- a. povahu operací, finančních nástrojů a trhů, na kterých instituce působí;
- b. pozice, které mají být z důvodů regulace zahrnuty nebo nezahrnuty do obchodního portfolia;
- c. zásady ohledně vnitřního zajištění;

- d. případnou definici, strukturu a odpovědnosti útvarů obchodování instituce;
- e. požadavky týkající se procesů obchodování a vypořádání;
- f. postupy pro omezení a kontrolu tržního rizika;
- g. rámec zajišťující, aby u všech pozic měřených na základě reálné hodnoty byly prováděny obezřetnostní úpravy ocenění v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména pak v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 526/2014, pokud jde o regulační technické normy pro vymezení zástupného indikátoru rozpětí a omezeného počtu malých portfolií pro účely rizika úvěrové úpravy v ocenění⁸. Tento rámec by měl zahrnovat požadavky týkající se složitých pozic, nelikvidních produktů a produktů oceňovaných pomocí modelů;
- h. kritéria uplatňovaná institucí ve snaze zabránit spolčování s jednotlivci/skupinami, které se podílejí na podvodné nebo jiné trestné činnosti;
- i. postupy pro nové činnosti na trhu a/nebo produkty; významné iniciativy v oblasti zajištění nebo řízení rizik by měl schvalovat řídicí orgán nebo příslušný pověřený výbor; příslušné orgány by měly zajistit, aby:
 - nové činnosti na trhu a/nebo produkty před zavedením nebo provedením procházely příslušnými postupy a kontrolami;
 - instituce provedla analýzu jejich možného dopadu na její celkový rizikový profil.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

223. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení a měření tržního rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje příslušné minimální požadavky dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů. Měly by zohlednit, zda:

- a. údaje, informační systémy a postupy měření vedení umožňují měřit inherentní tržní riziko obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových činnostech (případně na úrovni skupiny) včetně obchodního a bankovního portfolia a v souladu s požadavky vyplývající z oznamovací povinnosti vůči orgánům dohledu;
- b. instituce mají odpovídající lidské zdroje a metodiky umožňující měření tržního rizika v obchodním a bankovním portfoliu s přihlédnutím k velikosti a složitosti instituce a k rizikovému profilu jejich činností;

⁸Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 526/2014 ze dne 12. března 2014, Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 17.

- c. systém měření rizika instituce přihlíží ke všem podstatným rizikovým faktorům týkajícím se expozic vůči tržnímu riziku (včetně bazického rizika, úvěrových rozpětí u podnikových dluhopisů nebo úvěrových derivátů a včetně rizik vega a gama u opcí). Jsou-li některé nástroje a/nebo faktory ze systémů měření rizik vyňaty, příslušné orgány by měly zhodnotit závažnost těchto výjimek a určit, zda jsou oprávněné;
- d. systémy měření rizik instituce jsou schopné identifikovat možné koncentrace tržního rizika v důsledku expozic vůči jednomu rizikovému faktoru nebo v důsledku expozic vůči několika korelovaným rizikovým faktorům;
- e. osoby odpovědné za řízení rizik a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, ze kterých systémy měření vycházejí, zejména pak u sofistikovanějších metod řízení rizik;
- f. osoby odpovědné za řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají míru modelového rizika, které převažuje v cenových modelech instituce a v metodách měření rizik a zda pravidelně kontrolují platnost a kvalitu různých modelů používaných u činností souvisejících s tržním rizikem.

224. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testy, které doplňují její systém měření rizik. Za tímto účelem by měly zohlednit následující prvky:

- a. četnost zátěžových testů;
- b. zda jsou identifikovány příslušné určující rizikové faktory (např. nelikvidnost / zvětšující se rozdíly cen, koncentrované pozice, jednosměrné trhy atd.);
- c. předpoklady, ze kterých zátěžový scénář vychází;
- d. interní používání výsledků zátěžového testování při plánování kapitálu a ve strategiích v oblasti tržního rizika.

225. Pro účely článku 101 směrnice 2013/36/EU, kdy je instituce oprávněna používat interní modely ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u tržního rizika, by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce nadále plní minimální požadavky uvedené v příslušných prováděcích předpisech EU a vnitrostátních prováděcích předpisech a zda tyto interní modely neobsahují podcenění podstatného rizika.

226. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají odpovídající rámec pro monitorování a vykazování tržního rizika, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení nebo řídicího orgánu instituce. Monitorovací systém by měl obsahovat zvláštní ukazatele a příslušné spouštěcí mechanismy, které zajišťují účinnou a včasnou výstrahu. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:

- a. má instituce účinné informační systémy umožňující přesnou a včasnou identifikaci, agregaci, monitorování a vykazování činností souvisejících s tržním rizikem;
- b. oblast řízení a kontroly pravidelně podává zprávy řídicímu orgánu a vrcholnému vedení, které obsahují alespoň informace o současných expozicích vůči tržnímu riziku, výsledcích výkazu zisků a ztrát a ukazatelích rizika (např. hodnota v riziku) ve srovnání s limity, které stanovují příslušné zásady.

Rámec vnitřní kontroly

227. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit tržní riziko v souladu se strategií v oblasti tržního rizika a ochotou podstupovat rizika. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. působnost kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti;
- b. existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají zajistit, aby expozice vůči tržnímu riziku nepřekročily úroveň přijatelné pro instituci a byly v souladu s parametry stanovenými řídicím orgánem a vrcholným vedením a ochotou instituce podstupovat rizika;
- c. má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření. Měly by přihlížet k tomu, zda interní kontrolní mechanismy a postupy instituce:
 - dokážou identifikovat překročení jednotlivých limitů stanovených útvarem obchodování nebo na úrovni obchodní jednotky i překročení celkového limitu pro činnosti na trhu;
 - umožňují každodenní identifikaci a monitorování překročení limitů a/nebo výjimek.

228. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů včetně toho, zda:

- a. jsou stanovené limity absolutní, nebo zda je možné limity překročit. V takovém případě by zásady instituce měly jasně popisovat lhůtu, během které je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek;
- b. systém limitů stanovuje celkový limit pro činnosti na trhu a zvláštní limity pro hlavní dílčí kategorie rizik; je-li to relevantní, systém limitů by měl umožňovat přidělení limitů pro jednotlivá portfolia, útvary obchodování, obchodní jednotky nebo druhy nástrojů; úroveň podrobnosti by měla odrážet charakteristiky činností instituce na trhu;

- c. soubor limitů (limitů vycházejících z měření rizik, pomyslných limitů, limitů pro řízení ztráty atd.) zavedených institucí odpovídá velikosti a složitosti jejich činností na trhu;
- d. má instituce postupy, které zajišťují, aby obchodníci měli aktuální informace o svých limitech;
- e. má instituce přiměřené postupy zajišťující pravidelnou aktualizaci limitů.

229. Příslušné orgány by měly zhodnotit fungování funkce interního auditu. Měly by vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení tržního rizika;
- b. funkce interního auditu zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly tržního rizika v celé instituci;
- c. funkce interního auditu je účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

230. U institucí, které používají interní modely ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u tržního rizika, by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda je interní proces validace přiměřený a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování tržního rizika, kvantifikaci tržního rizika a systém řízení tržního rizika a další relevantní minimální požadavky dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů.

6.3.4 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

231. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tržním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 5. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určitě dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a udělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly uplatnit analogicky v maximální možné míře.

232. Vzhledem k tomu, že faktory jako složitost, úroveň koncentrace a kolísání výnosů z expozičních vůči tržnímu riziku nemusí být nejlepšími ukazateli úrovně tržního rizika, příslušné orgány by měly všechny tyto faktory posuzovat souběžně a ne izolovaně a měly by chápat určující faktory ovlivňující trendy v oblasti volatility.

Tabulka 5. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u tržního rizika

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic znamenají, že tržní riziko není podstatné. Expozice instituce vůči tržnímu riziku jsou nekomplexní. Úroveň koncentrace tržního rizika není podstatná. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generuje výnosy, které nekolísají. 	<ul style="list-style-type: none"> Zásady a strategie instituce v oblasti tržního rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. Organizační rámec pro oblast tržního rizika je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik. Systémy měření, monitorování a vykazování tržního rizika jsou přiměřené. Interní limity a rámec kontroly tržního rizika jsou spolehlivé a v souladu se strategií řízení rizika instituce a její ochotou podstupovat rizika.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají nízké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je nízká. Úroveň koncentrace tržního rizika je nízká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generuje výnosy s nízkou volatilitou. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají středně vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je středně vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je středně vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generuje výnosy se středně vysokou volatilitou. 	
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> Povaha a složení expozic vůči tržnímu riziku znamenají středně vysoké riziko. Komplexnost expozic instituce vůči tržnímu riziku je vysoká. Úroveň koncentrace tržního rizika je vysoká. Expozice instituce vůči tržnímu riziku generuje výnosy s vysokou volatilitou. 	

6.4 Hodnocení operačního rizika

6.4.1 Obecné úvahy

233. Příslušné orgány by měly operační riziko hodnotit ve všech oblastech podnikání a ve všech operacích instituce s přihlédnutím ke zjištění, která vyplývají z hodnocení mechanismů vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci dle hlavy 5. Při provádění tohoto hodnocení by měly určit, jak se operační riziko může projevit (hospodářská ztráta, téměř nastalá ztráta, ušlé budoucí výnosy, zisk), a měly by rovněž zohlednit možný dopad ve vztahu k ostatním souvisejícím rizikům (např. „případy na hranici“ úvěrového a operačního rizika, tržního a operačního rizika).

234. Příslušné orgány by měly vyhodnotit význam operačního rizika vyplývajícího ze služeb a činností zadaných externím dodavatelům a to, zda tyto služby a činnosti mohou ovlivnit schopnost instituce zpracovat transakce a/nebo poskytovat služby či způsobit právní odpovědnost za škodu způsobenou třetím stranám (např. zákazníkům nebo jiným zúčastněným stranám).

235. Při hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly rovněž zohlednit:

- a. riziko ztráty dobré pověsti: riziko ztráty dobré pověsti je zahrnuto do operačního rizika, protože jsou úzce propojena (např. většina událostí operačního rizika má silný dopad na dobrou pověst). Výsledek hodnocení rizika ztráty dobré pověsti by se však neměl projevit ve stanovení skóre operačního rizika, ale měl by spíše být považován za součást analýzy obchodního modelu a/nebo hodnocení rizika likvidity, neboť jeho hlavními dopady mohou být snížení příjmů a ztráta důvěry vůči instituci nebo nespokojenost s institucí ze strany investorů, vkladatelů nebo účastníků na mezibankovním trhu;
- b. riziko modelu: riziko modelu zahrnuje dvě odlišné formy rizika:
 - i. riziko související s podceněním kapitálových požadavků na základě modelů schválených v rámci regulace (např. modely u úvěrového rizika založené na vnitřním ratingu);
 - ii. riziko ztráty související s vývojem, implementací nebo nesprávným používáním jiných modelů, které instituce používá při rozhodování (např. tvorba cen produktů, hodnocení finančních nástrojů, monitorování limitů rizik atd.).

V případě i) by příslušné orgány měly riziko modelu považovat za součást hodnocení specifických rizik pro kapitál (např. nedostatečnost modelu založeného na vnitřním ratingu se považuje za součást hodnocení úvěrového rizika) a hodnocení kapitálové přiměřenosti. V případě ii) by

příslušné orgány měly riziko považovat za součást hodnocení operačního rizika.

236. Při hodnocení operačního rizika příslušné orgány mohou používat klasifikaci podle druhu události pro pokročilé přístupy k měření uvedené v článku 324 nařízení (EU) č. 575/2013 a blíže popsané v nařízení Komise v přenesené pravomoci vydaném v souladu s čl. 312 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013 s cílem získat jasnější představu o spektru operačních rizik a zajistit důslednou analýzu těchto rizik v různých institucích bez ohledu na přístup zvolený ke stanovení kapitálových požadavků v souvislosti s operačním rizikem.

6.4.2 Hodnocení inherentního operačního rizika

237. Příslušné orgány by měly provést vyhodnocení povahy a rozsahu operačního rizika, kterému instituce je nebo může být vystavena. Za tímto účelem by příslušné orgány rovněž měly usilovat o důkladné poznání obchodního modelu instituce, jejích operací, kultury řízení rizik a prostředí, ve kterém působí, neboť všechny tyto faktory ovlivňují expozici instituce vůči operačnímu riziku.

238. Hodnocení inherentního operačního rizika se provádí ve dvou krocích, které jsou v tomto oddíle blíže popsány:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a významu expozic vůči operačnímu riziku, kterému je instituce vystavena.

Předběžné hodnocení

239. Při určování rozsahu hodnocení operačního rizika by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje operačního rizika, kterému instituce je vystavena. K tomu by příslušné orgány měly rovněž využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, při srovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů (včetně relevantních externích údajů, jsou-li k dispozici) a během dalších činností orgánů dohledu.

240. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:

- a. hlavní strategii pro oblast operačního rizika a toleranci k operačnímu riziku;
- b. obchodní a externí prostředí (včetně zeměpisné oblasti), ve kterém instituce působí;
- c. kapitálový požadavek u operačního rizika (stanovený na základě přístupu základního ukazatele, standardizovaného přístupu a pokročilých přístupů k měření) ve srovnání s celkovým kapitálovým požadavkem a – je-li to relevantní –

vnitřní kapitál vyhrazený pro operační riziko ve srovnání s celkovým vnitřním kapitálem, včetně změny tohoto údaje a prognóz v čase, je-li k dispozici.

- d. úroveň a změnu hrubého příjmu, aktiv a ztrát z operačního rizika v posledních několika letech;
- e. nedávné významné firemní události (např. fúze, akvizice, likvidace a restrukturalizace), které mohou vést ke změně v profilu operačního rizika instituce v krátkodobém nebo střednědobém až dlouhodobém horizontu (např. protože systémy, procesy a postupy by krátkodobě nebyly plně v souladu se zásadami řízení rizik mateřské společnosti);
- f. změny významných prvků IT systémů a/nebo procesů, které mohou vést ke změně v profilu operačního rizika (např. protože nový nebo změněný IT systém nebyl řádně otestován nebo protože nedostatečné proškolení v používání nových systémů/procesů a postupů může vést k chybám);
- g. nedodržování příslušných právních předpisů nebo interních předpisů, na které upozornili externí auditoři a funkce interního auditu nebo které bylo odhaleno na základě veřejných informací (s přihlédnutím k aktuální situaci i ke změnám v dodržování právních předpisů v čase);
- h. ambicióznost obchodních plánů a agresivní systémy pobídek a odměn (např. z hlediska obchodních cílů, snižování počtu zaměstnanců atd.), které mohou zvýšit riziko nedodržování předpisů, lidské chyby a zanedbání povinné péče při výkonu povolání ze strany zaměstnanců;
- i. složitost procesů a postupů, produktů (prodáváných zákazníkům nebo obchodovaných) a IT systémů (včetně používání nových technologií), pokud to může vést k chybám, zpoždění, chybným specifikacím, porušení bezpečnosti atd.;
- j. postupy instituce při monitorování kvality služeb poskytovaných externími dodavateli a míru povědomí o operačním riziku, které se vztahuje k činnostem zajišťovaným externími dodavateli, a o celkové rizikové expozici poskytovatelů služeb v souladu s požadavky *Obecných pokynů výboru CEBS k externímu zajištění služeb nebo činností*.

241. Je-li to relevantní, příslušný orgán by měl analyzovat výše uvedené aspekty pro jednotlivé oblasti podnikání / právní subjekty a zeměpisné oblasti i pro jednotlivé kategorie druhů událostí, jsou-li údaje k dispozici, a srovnat postavení instituce s postavením srovnatelných subjektů.

Povaha expozic vůči operačnímu riziku

242. Příslušné orgány by měly určit povahu expozic vůči operačnímu riziku a odlišit ty, které s větší pravděpodobností povedou k „častým událostem s nízkým dopadem“, od těch, které způsobí „méně časté, ale závažné“ ztráty (které jsou z obezřetnostního hlediska nebezpečnější).
243. Za tímto účelem by příslušné orgány měly analyzovat expozice vůči hlavním určujícím faktorům operačního rizika, a získat tak přehled o potenciálním riziku a ztrátách s výhledem do budoucna. Analýza může vyžadovat, aby se přihlédlo k oblastem podnikání, produktům, procesům a zeměpisným oblastem, které jsou pro instituci relevantní, i k vyhodnocení expozic vůči operačnímu riziku u primárních určujících rizikových faktorů (např. procesů, lidských zdrojů, systémů a externích faktorů) s použitím sebehodnocení instituce v oblasti rizik a analýzy srovnatelných subjektů.
244. Při provádění této analýzy by příslušné orgány měly zohlednit vzájemné působení určujících rizikových faktorů a jeho vliv na expozice instituce vůči operačnímu riziku (např. expozice vůči několika určujícím rizikovým faktorům může zvýšit pravděpodobnost provozní události a následné ztráty).

Význam expozice vůči operačnímu riziku

245. Po identifikaci hlavních zdrojů a určujících faktorů operačního rizika by se příslušný orgán měl zaměřit na ty, které mohou mít na instituci největší dopad. Příslušný orgán by měl na základě odborného posudku a kvantitativních ukazatelů týkajících se instituce nebo srovnatelných subjektů vyhodnotit „potenciální expozici“ instituce vůči určujícím faktorům operačního rizika.
246. Při posuzování významu expozic vůči operačnímu riziku by příslušné orgány měly zohlednit četnost i závažnost událostí, kterým je instituce vystavena.
247. Za primární zdroj informací by příslušné orgány měly považovat databázi ztrát z operačního rizika a událostí operačního rizika dané instituce, neboť tato databáze, je-li k dispozici a spolehlivá (tj. přesná a úplná), nabízí historický profil instituce, pokud jde o operační riziko.
248. U institucí, které k výpočtu minimálních kapitálových požadavků používají pokročilý přístup k měření, by příslušný orgán měl rovněž zvážit výstup interního přístupu, pokud tento přístup dokáže dostatečně podrobně změřit expozici vůči operačnímu riziku (např. na úrovni produktu, procesu atd.) a za předpokladu, že model nabízí dostatečný výhled do budoucna.
249. Kromě toho by příslušné orgány měly provést podrobnější kvalitativní analýzu a využít vyhodnocení rizika instituce, údaje z analýzy srovnatelných subjektů a veřejné databáze a/nebo databáze konsorcia, jsou-li k dispozici a relevantní. Příslušné orgány by měly rovněž přihlídnout k dalším specifickým faktorům, které se vztahují k relevantním obchodním

jednotkám atd. dotčeným možnými nedostatky a které lze využít při měření rizikové expozice.

250. Při provádění hodnocení rizikové expozice instituce by příslušné orgány měly postupovat s ohledem na možný budoucí vývoj, využívat případné analýzy scénářů provedené institucí a přihlížet k již zavedeným a účinným nápravným opatřením a činnostem, které mají riziko snižovat.

Hodnocení dílčích kategorií operačního rizika

251. Příslušné orgány by měly operační riziko hodnotit ve všech dílčích kategoriích operačního rizika (určených druhem události a jejich dalším rozdělením) a pro všechny související určující rizikové faktory.

252. Při provádění hodnocení by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost určitým dílčím kategoriím operačního rizika vzhledem k jejich všudypřítomnosti a významu pro většinu institucí a rovněž vzhledem k jejich potenciálnímu obezřetnostnímu dopadu. Jedná se o tyto dílčí kategorie:

- a. riziko chování;
- b. riziko systémů – riziko informačních a komunikačních technologií (ICT);
- c. riziko modelu.

Riziko chování

253. Příslušné orgány by měly vyhodnotit význam a závažnost expozic instituce vůči riziku chování v rámci právního rizika v rozsahu operačního rizika, a to zejména vůči:

- a. prodeji nevhodných produktů (tzv. mis-selling) na retailovém i velkoobchodním trhu;
- b. vynucenému křížovému prodeji produktů retailovým zákazníkům, např. balíčků bankovních účtů nebo doplňkových produktů, které zákazníci nepotřebují;
- c. střetům zájmů při obchodování;
- d. zmanipulování referenčních úrokových sazeb, devizových kurzů nebo jiných finančních nástrojů nebo indexů s cílem zvýšit zisky instituce;
- e. překážkám bránícím změně finančních produktů během jejich životnosti a/nebo změně poskytovatelů finančních služeb;

- f. špatně nastaveným distribučním kanálům, které mohou pomocí falešných pobídek umožňovat střety zájmů;
- g. automatickému obnovování produktů nebo pokutám při vypovězení smlouvy; a/nebo
- h. neobjektivnímu vyřizování stížností zákazníků.

254. Vzhledem k tomu, že riziko chování zahrnuje celou řadu problémů a může být důsledkem mnoha obchodních procesů a produktů, příslušné orgány by měly využít výsledky analýzy obchodního modelu a prozkoumat systém pobídek, aby získaly podrobnější představu o zdrojích rizika chování.

255. Je-li to relevantní, příslušný orgán by měl přihlídnout k úrovni hospodářské soutěže na trzích, kde instituce působí, a rozhodnout, zda případné dominantní postavení, které instituce zastává samostatně nebo v malé skupině, představuje podstatné riziko nesprávného chování (např. v důsledku chování, které připomíná chování kartelu).

256. Možnými ukazateli upozorňujícími na existenci rizika chování jsou:

- a. sankce, které na instituci kvůli porušení povinnosti uvalily relevantní úřady;
- b. sankce, které byly uvaleny na srovnatelné subjekty kvůli porušení povinnosti;
- c. stížnosti na danou instituci, měřeno jejich počtem a výší uplatňovaných nároků.

257. Příslušný orgán by však měl postupovat s ohledem na možný budoucí vývoj a zohledňovat rovněž možný dopad vývoje v oblasti regulace a činnosti relevantních orgánů, pokud jde o ochranu spotřebitele a nabídku finančních služeb obecně.

Riziko systémů – riziko informačních a komunikačních technologií (ICT)

258. Příslušné orgány mohou operační riziko posuzovat pomocí různých metodik, které vycházejí ze zavedených odvětvových norem (např. ISO 27000, Control Objectives for Information and Related Technology (COBIT), Information Technology Infrastructure Library (ITIL) atd.). Bez ohledu na zvolený přístup by příslušný orgán měl vyhodnotit alespoň:

- a. kvalitu a účinnost testování a plánování kontinuity činnosti (např. schopnost IT systému instituce udržet obchodní činnost plně v provozu);
- b. bezpečnost interního a externího přístupu k systémům a údajům (např. zda IT systém nabízí informace a přístup pouze příslušným osobám);
- c. správnost a integritu údajů používaných při vykazování, řízení rizik, v účetnictví, při udržování pozice atd. (např. zda IT systém zajišťuje správnost, včasnost a úplnost informací a jejich vykazování);

- d. rychlost provádění změn (např. zda jsou změny v IT systémech prováděny v souladu s přijatelnými rozpočty a s požadovanou rychlostí realizace).

259. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit složitost architektury IT a to, zda může ovlivnit výše uvedené položky.

260. Při hodnocení těchto prvků by příslušný orgán měl shromáždit dostupné relevantní interní zprávy o incidentech a interní zprávy o auditu i jiné ukazatele, které instituce stanovila a používá k měření a monitorování rizika informačních a komunikačních technologií.

261. Příslušné orgány by měly následně vyhodnotit význam potenciálního dopadu rizika informačních a komunikačních technologií, pokud jde o ztráty a poškození dobrého jména instituce. K tomu by měly využít příslušné analýzy citlivosti a scénářů či výsledky zátěžového testování, jsou-li k dispozici.

Riziko modelu

262. Příslušné orgány by měly vyhodnotit expozici instituce vůči riziku modelu, které vyplývá z používání interních modelů v hlavních obchodních oblastech a operacích, v souladu s definicí a platnými požadavky uvedenými v nařízení Komise v přenesené pravomoci vydaném dle čl. 312 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013.

263. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu:

- i. do jaké míry a za jakými účely (např. hodnocení aktiv, tvorba cen produktů, strategie obchodování, řízení rizik) instituce používá modely při rozhodování a jaký je obchodní význam těchto rozhodnutí;
- ii. povědomí instituce o riziku modelu a to, jak instituce riziko modelu řídí.

264. V souvislosti s bodem i) by příslušné orgány měly určit oblast podnikání / činnost, ve které instituce modely používá podstatným způsobem. Při provádění tohoto hodnocení se příslušné orgány mohou zaměřit na následující oblasti, ve kterých instituce obvykle modely používají ve velkém rozsahu:

- a. obchodování s finančními nástroji;
- b. měření a řízení rizik;
- c. alokace kapitálu (včetně úvěrové politiky a tvorby cen produktů).

265. V souvislosti s bodem ii) by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda:

- a. instituce zavedla kontrolní mechanismus (např. kalibrace tržních parametrů, interní validace nebo zpětné testování, kontrola pomocí odborného posudku atd.)

a zda je tento mechanismus spolehlivý (tj. z hlediska metod, četnosti, následných opatření atd.) a zahrnuje proces schvalování modelů;

- b. instituce zavádí obezřetné používání modelů (např. zvýšením nebo snížením příslušných parametrů na základě směřování pozic atd.) na základě zjištěných nedostatků modelu nebo na základě vývoje na trhu nebo oblasti podnikání.

266. Při provádění hodnocení rizika modelu by příslušné orgány měly využít výsledky hodnocení jiných rizik pro kapitál a rizik pro likviditu a financování, zejména pak s ohledem na přiměřenost metodiky používané k měření rizik, tvorbě cen a hodnocení aktiv a/nebo závazků.

267. V oblastech podnikání, které modely používají výrazně, by příslušný orgán měl následně vyhodnotit, jak výrazný může dopad rizika modelu být, mimo jiné prostřednictvím analýzy citlivosti a scénářů nebo zátěžového testování.

6.4.3 Hodnocení rizika ztráty dobré pověsti

268. Příslušné orgány by měly provést zhodnocení rizika ztráty dobré pověsti, kterému je instituce vystavena, k čemuž využijí znalost řídicího a kontrolního systému instituce, jejího obchodního modelu, produktů a prostředí, ve kterém působí.

269. Z povahy tohoto rizika vyplývá, že riziko ztráty dobré pověsti se více týká velkých institucí, zejména těch, které mají akcie nebo dluhopisy kótované na burze, nebo těch, které působí na mezibankovních trzích. Příslušné orgány by tudíž při hodnocení rizika ztráty dobré pověsti měly věnovat větší pozornost institucím, které vykazují uvedené charakteristiky.

270. Příslušné orgány by měly zohlednit interní i externí faktory nebo události, které mohou vyvolat obavy ohledně dobré pověsti dané instituce. Při hodnocení expozice instituce vůči riziku ztráty dobré pověsti by příslušné orgány měly zohlednit následující kvalitativní ukazatele:

- a. počet sankcí uvalených úřady v průběhu roku (nejen sankce uvalené příslušnými orgány, ale rovněž sankce související s placením daní nebo jinými platebními povinnostmi);
- b. mediální kampaně a iniciativy sdružení spotřebitelů, které přispívají ke zhoršení názorů veřejnosti a dobré pověsti instituce;
- c. počet stížností od zákazníků a jejich změny;
- d. negativní události postihující srovnatelné subjekty, pokud jsou veřejností spojovány s celým finančním sektorem nebo skupinou institucí;
- e. obchodování se sektory, které veřejnost nevnímá dobře (např. zbrojařský průmysl, země, na které bylo uvaleno embargo atd.), nebo lidmi a zeměmi ze

seznamu uvalených sankcí (např. seznamy sankcí amerického Úřadu pro kontrolu zahraničních aktiv (OFAC));

- f. další dostupné „tržní“ indikátory (např. snížení ratingu nebo změny ceny akcií v průběhu roku).

271. Příslušné orgány by měly vyhodnotit význam expozice instituce vůči riziku ztráty dobré pověsti i to, jak souvisí s ostatními riziky (tj. úvěrovým, tržním, operačním rizikem a rizikem likvidity), přičemž hodnocení ostatních rizik využijí k identifikaci možných sekundárních dopadů v obou směrech (od rizika ztráty dobré pověsti k ostatním rizikům a naopak).

6.4.4 Hodnocení řízení, měření a kontrolních mechanismů operačního rizika

272. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rámec a mechanismy, které instituce má specificky k řízení a kontrole operačního rizika jako samostatné kategorie rizik. Toto hodnocení by mělo přihlížet k výsledkům analýzy celkového řízení rizik a rámce vnitřní kontroly upravené v hlavě 5 těchto obecných pokynů, neboť to ovlivní expozice instituce vůči operačnímu riziku.

273. Příslušné orgány by k tomuto přezkumu měly přistupovat s ohledem na klíčové určující faktory operačního rizika (tj. lidské zdroje, procesy, externí faktory, systémy), které rovněž mohou působit jako faktory přispívající ke snížení rizika, a měly by zvážit:

- a. strategii řízení operačního rizika a toleranci k operačnímu riziku;
- b. organizační rámec;
- c. zásady a postupy;
- d. identifikaci, měření, monitorování a vykazování operačního rizika;
- e. plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti;
- f. rámec vnitřní kontroly, který se vztahuje na řízení operačního rizika.

Strategie řízení operačního rizika a tolerance k operačnímu riziku

274. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce stanovila a formálně schválila spolehlivou strategii řízení operačního rizika a úroveň tolerance k operačnímu riziku, kterou schválil řídicí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda:

- a. řídicí orgán jasně vyjadřuje strategii řízení operačního rizika a úroveň tolerance k operačnímu riziku i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik, hrozící ztráty a/nebo problémů s kapitálovou přiměřeností atd.);

- b. vrcholné vedení řádně uplatňuje a monitoruje strategii řízení operačního rizika schválenou řídicím orgánem a zajišťuje tak, aby opatření, jejichž účelem je snížit operační riziko, byly v souladu se stanovenou strategií;
- c. tyto strategie jsou přiměřené a účinné vzhledem k povaze a významu profilu operačního rizika a zda instituce sleduje jejich účinnost v čase a soulad s úrovní tolerance k operačnímu riziku;
- d. strategie řízení operačního rizika instituce zahrnuje veškeré činnosti, procesy a systémy instituce, kde operační riziko je nebo může být výrazné, a to včetně výhledu do budoucna prostřednictvím strategického plánu;
- e. instituce má odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii řízení operačního rizika.

275. Při vyhodnocování spolehlivosti těchto strategií by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda instituce přidělila na jejich realizaci dostatečné zdroje a zda se při přijímání příslušných rozhodnutí nepřihlíží k případným přínosům minimálních kapitálových požadavků (zejména u institucí, které k určení minimálních kapitálových požadavků používají přístup základního ukazatele nebo standardizovaný přístup).

Organizační rámec pro řízení operačního rizika a dohled nad operačním rizikem

276. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost a účinnost organizačního rámce s ohledem na řízení operačního rizika. V této souvislosti by příslušný orgán měl určit, zda:

- a. existují jasné linie odpovědnosti za identifikaci, analýzu, hodnocení, snižování, monitorování a vykazování operačního rizika;
- b. systémy kontroly a monitorování operačního rizika procházejí nezávislým přezkumem a osoby podstupující rizika jsou jasně odděleny od osob odpovědných za řízení rizik a tyto osoby jsou jasně odděleny od funkcí kontroly rizik a dohledu nad riziky;
- c. funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají integrovaným způsobem operační riziko v celé instituci (včetně poboček) bez ohledu na způsob měření používaný ke stanovení minimálního kapitálu a rovněž pokrývají podnikové funkce zajišťované externě a další činnosti;
- d. rámec řízení operačního rizika je dostatečně strukturován a využívá dostatečné a z hlediska kvality přiměřené lidské a technické zdroje.

Zásady a postupy

277. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající zásady a postupy upravující řízení operačního rizika, včetně zbytkového rizika po uplatnění postupů, které operační riziko snižují. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit, zda:

- a. řídicí orgán schvaluje zásady upravující řízení operačního rizika a provádí pravidelný přezkum těchto zásad v souladu se strategiemi řízení operačního rizika;
- b. vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení operačního rizika;
- c. zásady a postupy řízení operačního rizika jsou jasně formálně schváleny a komunikovány v celé instituci a pokrývají celou organizaci, nebo alespoň procesy a oblasti obchodní činnosti, které jsou operačnímu riziku vystaveny nejvíce;
- d. tyto zásady a postupy zahrnují všechny prvky řízení, měření a kontroly operačního rizika, včetně případného získání údajů o ztrátách, způsobu kvantifikace, postupů, které riziko snižují (např. pojistné smlouvy), analýzy příčin událostí operačního rizika, limitů a tolerancí a vyřizování výjimek z těchto limitů a tolerancí;
- e. instituce zavedla nových proces schvalování produktů, procesů a systémů, který vyžaduje vyhodnocení a snížení možných operačních rizik;
- f. zásady jsou přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní operační riziko obsažené v různých produktech a činnostech, které jsou předmětem činnosti instituce;
- g. zásady jsou jasně formálně schválené, komunikované a důsledně uplatňované v celé instituci a u bankovních skupin uplatňované důsledně v celé skupině a umožňují řádné řízení rizika;
- h. instituce pomocí odborného vzdělávání a stanovených cílů v oblasti snižování ztráty z operačního rizika podporuje v celé organizaci kulturu řízení operačního rizika.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

278. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, hodnocení, měření a monitorování operačního rizika v souladu s velikostí a složitostí instituce a zda tento rámec splňuje příslušné minimální požadavky ohledně stanovení minimálních kapitálových požadavků dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:

- a. instituce zavedla účinné procesy a postupy umožňující komplexní identifikaci a vyhodnocení expozice vůči operačnímu riziku (např. vlastního hodnocení rizik a kontrol) a odhalení a správnou kategorizaci souvisejících událostí (tj. shromažďování údajů o ztrátách), včetně případů na hranici s jinými riziky (např. úvěrová ztráta způsobená nebo zvýšená událostí operačního rizika); v této souvislosti by příslušné orgány měly rovněž určit schopnost instituce identifikovat hlavní určující faktory způsobující příslušné ztráty z operačního rizika a používat tyto informace k účelům řízení operačního rizika;
- b. pro účely článku 101 směrnice 2013/36/EU, kdy je instituce oprávněna používat interní model ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u operačního rizika, instituce nadále plní minimální požadavky uvedené v příslušných prováděcích předpisech EU a vnitrostátních prováděcích předpisech a zda tento interní model obsahuje podcenění podstatného rizika;
- c. instituce má přiměřené informační systémy a postupy ke kvantifikaci nebo vyhodnocení operačního rizika, které splňují alespoň požadavky týkající se stanovení odpovídajícího minimálního kapitálu dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů (např. u standardizovaného přístupu – mapování relevantních položek ve výkazu zisků a ztrát podle osmi regulovaných oblastí podnikání; u pokročilého přístupu k měření – délka časové řady, zapracování pojištění, korelace atd.);
- d. instituce zavedla dle potřeby přiměřené zátěžové testování a analýzu scénářů, které jí umožňují porozumět dopadu nepříznivých událostí operačního rizika na ziskovost a kapitál s odpovídajícím přihlédnutím k možnému selhání interních kontrolních mechanismů a postupů, které riziko snižují; je-li to relevantní, příslušné orgány by měly posoudit soulad těchto analýz s vlastním hodnocením rizik a kontrol a s výsledkem analýzy srovnatelných subjektů;
- e. řídicí orgán a vrcholné vedení instituce rozumí předpokladům, na kterých je systém měření postaven, a zda si uvědomují míru příslušného rizika modelu;
- f. instituce stanovila a uplatňuje průběžné a účinné monitorování expozic vůči operačnímu riziku v celé instituci, včetně činností zajišťovaných externě a nových produktů a systémů, mimo jiné s použitím zvláštních ukazatelů (klíčových ukazatelů rizik a klíčových ukazatelů kontroly) a příslušných spouštěcích mechanismů, které zajišťují účinnou a včasnou výstrahu;
- g. instituce zavedla pravidelné vykazování expozice vůči operačnímu riziku, včetně výsledků zátěžového testování, a předávání těchto informací řídicímu orgánu, vrcholnému vedení a manažerům příslušných oblastí podnikání a procesů.

Plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti

279. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce komplexní a vyzkoušené plány zajištění odolnosti a kontinuity činnosti, díky kterým může průběžně vykonávat svoji činnost a omezit ztráty v případě vážného přerušení obchodní činnosti.
280. Příslušné orgány by měly stanovit, zda instituce zavedla plány kontinuity činnosti, které odpovídají povaze, velikosti a složitosti jejích činností. Plány by měly přihlížet k různým druhům pravděpodobných nebo hodnověrných scénářů, které mohou instituci ohrožovat.
281. Příslušné orgány by měly vyhodnotit kvalitu a účinnost plánovacího procesu řízení kontinuity činnosti instituce. Při tom by příslušné orgány měly vyhodnotit kvalitu dodržování uznávaných procesů řízení kontinuity činnosti ze strany instituce. V souladu s tím by příslušné orgány měly určit, zda plánovací proces řízení kontinuity činnosti instituce obsahuje:
- a. analýzu dopadů;
 - b. odpovídající strategie pro ozdravení zahrnující interní a externí závislosti a jasně definované priority v oblasti ozdravení;
 - c. vypracování komplexních a flexibilních plánů řešení hodnověrných scénářů;
 - d. účinné testování těchto plánů;
 - e. programy zvyšování povědomí o řízení kontinuity činnosti a odborného vzdělávání v této oblasti;
 - f. dokumentaci ke komunikaci a řízení krizí a odborné vzdělávání v této oblasti.

Rámec vnitřní kontroly

282. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit operační riziko v souladu s tolerancí k operačnímu riziku a se strategií řízení operačního rizika. Příslušné orgány by měly zohlednit, zda:
- a. působnost kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty a všechny zeměpisné oblasti;
 - b. existují interní kontrolní mechanismy a jiné postupy (např. zásady chování atd.), které mají snižovat expozice vůči operačnímu riziku a udržovat je na úrovních přijatelných pro instituci a v souladu s parametry stanovenými řídicím orgánem a vrcholným vedením a úrovní tolerance instituce k riziku; a
 - c. má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas

oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření, a dle potřeby také příslušným orgánům.

283. Příslušné orgány by rovněž měly zhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly stanovit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení operačního rizika;
- b. interní audit zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly operačního rizika v celé instituci;
- c. tyto audity jsou účinné při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

284. U institucí, které používají pokročilé přístupy k měření ke stanovení minimálních kapitálových požadavků u operačního rizika, by příslušné orgány měly rovněž vyhodnotit, zda je interní proces validace přístupu přiměřený a účinný při testování předpokladů modelů a identifikaci potenciálních nedostatků, pokud jde o modelování operačního rizika, kvantifikaci a systémy a další relevantní minimální požadavky dle příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů.

285. Jsou-li k rozhodování používány modely (např. poskytování úvěrů, tvorba cen, obchodování s finančními nástroji atd.), pak bez ohledu na to, jaký přístup si instituce k určení minimálního kapitálu dle požadavků regulace zvolila, by příslušné orgány měly vyhodnotit, zda existuje spolehlivý interní proces validace a/nebo proces přezkumu modelu, jehož účelem je identifikovat a snížit riziko modelu.

Řízení rizika ztráty dobré pověsti

286. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřená opatření, strategie, procesy a mechanismy řízení rizika ztráty dobré pověsti. Příslušné orgány by měly zejména zohlednit, zda:

- a. má instituce formálně schválené zásady a procesy umožňující identifikaci, řízení a monitorování tohoto rizika a zda tyto zásady a procesy jsou přiměřené velikosti a významu v daném systému;
- b. instituce toto riziko řeší preventivním způsobem, např. nastavením limitů nebo požadavkem vyžádat si souhlas s alokací kapitálu do určitých zemí, odvětví nebo určitým osobám, a/nebo zda pohotovostní plány upravují potřebu proaktivně řešit problémy související se ztrátou dobré pověsti v případě krize;
- c. instituce provádí zátěžové testování nebo analýzu scénářů s cílem vyhodnotit sekundární dopady rizika ztráty dobré pověsti (např. v souvislosti s likviditou, náklady financování atd.);

- d. instituce usiluje o ochranu své značky pomocí pohotových komunikačních kampaní, nastanou-li určité události, které mohou její dobrou pověst ohrozit;
- e. instituce posuzuje potenciální dopad vlastní strategie a obchodních plánů a obecně svého chování na svoji dobrou pověst.

6.4.5 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

287. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o operačním riziku instituce. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 6. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určité dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a udělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly uplatnit analogicky v maximální možné míře.

Tabulka 6. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u operačního rizika

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjiitelné riziko významného obežřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha expozic instituce vůči operačnímu riziku se omezuje na několik kategorií častých událostí s nízkým dopadem. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku není podstatný, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň ztrát, které instituci vznikly v uplynulých letech, nebyla podstatná nebo došlo ke snížení z vyšší úrovně. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti operačního rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. • Organizační rámec pro oblast operačního rizika je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjiitelné riziko významného obežřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha expozic instituce vůči operačnímu riziku se omezuje převážně na kategorie častých událostí s nízkým dopadem. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je nízký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň ztrát, které instituci vznikly v uplynulých letech, byla nízká nebo se očekává zvýšení z nižší historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně. 	<ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování operačního rizika jsou přiměřené. • Rámec kontroly operačního rizika je spolehlivý.

<p>3</p>	<p>Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha expozic instituce vůči operačnímu riziku zahrnuje několik kategorií méně častých událostí s vysokou závažností. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je středně vysoký, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň ztrát, které instituci vznikly v posledních několika letech, byla středně vysoká nebo se očekává zvýšení z nižší historické úrovně nebo snížení z vyšší historické úrovně. 	
<p>4</p>	<p>Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Povaha expozic instituce vůči operačnímu riziku zahrnuje všechny hlavní kategorie. • Význam expozice instituce vůči operačnímu riziku je vysoký a zvyšuje se, což dokládá analýza scénářů a srovnání se ztrátami srovnatelných subjektů. • Úroveň ztrát, které instituci vznikly v posledních několika letech, byla vysoká nebo se riziko výrazně zvýšilo. 	

6.5 Hodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia

6.5.1 Obecné úvahy

288. Příslušné orgány by měly vyhodnotit úrokové riziko vyplývající z pozic citlivých na pohyb úrokové sazby u neobchodního portfolia (obecně označované jako úrokové riziko neobchodního portfolia neboli IRRBB), včetně zajištění těchto pozic, bez ohledu na jejich posouzení pro účetní účely (riziko úvěrového rozpětí vyplývající z některých pozic v bankovním portfoliu je obsaženo v oddílu věnovaném tržnímu riziku).

289. Při hodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia by příslušné orgány měly zohlednit následující dílčí kategorie:

- a. rizika související s časovým nesouladem splatnosti a přeceněním aktiv, závazků a podrozvahových krátkodobých a dlouhodobých pozic (riziko přecenění);
- b. riziko vyplývající ze změn ve sklonu a tvaru výnosové křivky (riziko výnosové křivky);
- c. rizika vyplývající ze zajištění expozice vůči jedné úrokové sazbě, jehož důsledkem je expozice vůči úrokové sazbě, používané při přecenění za poněkud odlišných podmínek (bazické riziko);
- d. rizika vyplývající z opcí, včetně vložených opcí, např. spotřebitelé umožňující produkty s pevnou sazbou při změně sazeb na trhu (opční riziko).

290. Příslušné orgány by měly přihlídnout k tomu, zda instituce obezřetně uplatňuje postup stanovený v obecných pokynech Evropského orgánu pro bankovníctví vydaných podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU. Uvedené platí obzvláště pro výpočet náhlých a neočekávaných změn stanovených orgány dohledu dle čl. 98 odst. 5 této směrnice i pro interní postupy instituce pro identifikaci, měření, monitorování a kontrolu úrokového rizika.

6.5.2 Hodnocení inherentního úrokového rizika neobchodního portfolia

291. Prostřednictvím zhodnocení inherentní úrovně úrokového rizika neobchodního portfolia by příslušné orgány měly určit určující hlavní faktory určující expozici instituce vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia a vyhodnotit potenciální obezřetnostní dopad tohoto rizika na instituci. Struktura hodnocení inherentního úrokového rizika neobchodního portfolia by tudíž měla zahrnovat následující hlavní kroky:

- a. předběžné hodnocení;
- b. hodnocení povahy a složení profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko;
- c. hodnocení výsledku analýzy scénářů a zátěžového testování.

Předběžné hodnocení

292. Při určování rozsahu hodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia by příslušné orgány měly nejprve identifikovat zdroje úrokového rizika neobchodního portfolia, kterému instituce je nebo může být vystavena. K tomu by příslušné orgány měly využít informace získané při hodnocení ostatních prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, při srovnání pozice instituce s pozicí srovnatelných subjektů a během dalších činností orgánů dohledu.

293. Příslušné orgány by měly vzít v úvahu alespoň:

- a. řídicí a kontrolní systém instituce v oblasti úrokového rizika, včetně hlavní strategie v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia a ochoty instituce podstupovat úroková rizika;
- b. dopad standardních náhlých a neočekávaných změn dle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU, s přihlédnutím k obecným pokynům Evropského orgánu pro bankovníctví vydaným v souladu s uvedeným článkem, na ekonomickou hodnotu v poměru ke kapitálu instituce stanovenému regulačními požadavky;
- c. dopad změny úrokových sazeb na výnosy podle metodiky používané institucí;
- d. celkovou výši případného vnitřního kapitálu vyhrazeného pro úrokové riziko neobchodního portfolia i jeho podíl na celkové výši vnitřního kapitálu instituce dle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, včetně historického vývoje a případných prognóz.

294. V předběžném hodnocení by příslušné orgány měly rovněž zohlednit významné změny v expozicích instituce vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia. Měly by vyhodnotit alespoň následující aspekty:

- a. významné změny celkové strategie, zásad a výše limitů instituce v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia;
- b. potenciální vliv těchto změn na rizikový profil instituce;
- c. nejdůležitější tržní trendy.

Povaha a složení profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko

295. Příslušné orgány by měly získat jasnou představu o tom, jak změny úrokových sazeb nepříznivě ovlivňují výnosy instituce a ekonomickou hodnotu (současnou hodnotu budoucích peněžních toků), a získat tak informace o krátkodobém a dlouhodobém potenciálním ohrožení kapitálové přiměřenosti.

296. Za tímto účelem by příslušné orgány měly analyzovat strukturu aktiv, závazků a podrozvahových expozic instituce a udělat si o jejich struktuře jasnou představu. Zejména jde o tyto záležitosti:

- a. různé pozice v bankovním portfoliu, jejich splatnosti nebo data přecenění a předpoklady ohledně vývoje těchto pozic (např. předpoklady ohledně produktů s neurčitou splatností);
- b. případné peněžní toky instituce plynoucí z úroků;
- c. podíl produktů s neurčitou splatností a produktů s výslovnými a/nebo vloženými opcemi, přičemž je potřeba věnovat obzvláštní pozornost produktům obsahujícím opční charakteristiky;
- d. zajišťovací strategie instituce a výše a používání derivátů (zajištění versus spekulace).

297. Pro lepší posouzení složitosti a profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko, by příslušné orgány rovněž měly znát hlavní vlastnosti aktiv, závazků a podrozvahových expozic instituce, a to zejména:

- a. úvěrové portfolio (např. objem úvěrů bez splatnosti, objem úvěrů s opcí předčasného splacení nebo objem úvěrů s pohyblivou úrokovou sazbou se stanovenými maximálními a minimálními úrovněmi);
- b. portfolio dluhopisů (např. objem investic s opcí, možné koncentrace);
- c. vkladové účty (např. citlivost objemu vkladů v instituci na pohyby úrokové sazby, možné koncentrace);
- d. deriváty (např. složitost derivátů používaných k zajištění nebo ke spekulativním účelům, faktory související s prodejem nebo nákupem úrokových opcí).

298. Při analýze dopadu na výnosy instituce by příslušné orgány měly zohlednit různé zdroje příjmů a nákladů a jejich relativní váhu. Měly by získat informace o tom, do jaké míry výnosy instituce závisí na pozicích citlivých na pohyb úrokové sazby, a měly by určit, jak různé změny úrokových sazeb ovlivňují čistý úrokový výnos instituce.

299. Při analýze dopadu na ekonomickou hodnotu instituce by příslušné orgány měly nejprve zvážit výsledky standardní náhlé a neočekávané změny dle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU, které poslouží jako úvodní referenční úroveň ke srovnávání toho, jak pohyby úrokové sazby instituci ovlivňují. Při hodnocení dodržování požadavků by příslušné orgány měly přihlížet k obecným pokynům, které Evropský orgán pro bankovníctví vydal podle uvedeného článku. Při provádění tohoto hodnocení by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu, jak citlivě rozvaha reaguje na změny základních klíčových

předpokladů (zejména u zákaznických účtů bez konkrétních dat přecenění a/nebo základního kapitálu).

300. Příslušné orgány by měly zjistit, jaký dopad tyto předpoklady mají, k čemuž slouží výsledek standardního testu „odlehých hodnot“ a následná izolace rizik ovlivňujících ekonomickou hodnotu, které jsou důsledkem změny v chování instituce, což mimo jiné umožňuje identifikovat a pochopit rizika vyplývající z činnosti, jejímž účelem je stabilizovat výnosy, na rozdíl od rizik vyplývajících z jiných aspektů obchodního modelu.
301. Kromě uplatnění standardní náhlé a neočekávané změny dle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU by příslušné orgány měly zvážit použití vlastních scénářů náhlých a neočekávaných změn (např. větších nebo menších, pro všechny nebo jen vybrané měny, umožňující změny sazeb, které neproběhnou souběžně, zohledňující bazické riziko atd.). Při určování úrovně, na které budou tyto další scénáře náhlých a neočekávaných změn realizovány, by příslušné orgány měly přihlídnout k faktorům jako obecná výše úrokových sazeb, tvar výnosové křivky a významné vnitrostátní charakteristiky finančních systémů. Interní systémy instituce tudíž by měly být dostatečně flexibilní na to, aby bylo možné vypočítat citlivost na stanovené standardní náhlé a neočekávané změny.
302. V rámci kvantitativního hodnocení by příslušné orgány rovněž měly zohlednit případné výsledky interních metodik instituce pro měření úrokového rizika. Analýzou těchto metodik by příslušné orgány měly získat hlubší znalosti hlavních rizikových faktorů, ze kterých profil instituce, pokud jde o úrokové riziko, vychází.
303. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda instituce používající různé měny provádějí analýzu úrokového rizika v každé měně, ve které mají významnou pozici, a zda přihlížejí k historickým korelacím měn.
304. Při analýze výsledků dopadu standardní náhlé a neočekávané změny a interní metodiky instituce by příslušné orgány rovněž měly zvážit „stavové údaje v určitém okamžiku“ i historické trendy. Údaje by měly být srovnány s údaji srovnatelných subjektů a se situací na světovém trhu.

Analýza scénářů a zátěžové testování

305. Příslušné orgány by měly vyhodnotit a zohlednit výsledky analýzy scénářů a zátěžových testů (mimo těch provedených pro standardní náhlé a neočekávané změny) prováděných institucí v rámci průběžného interního procesu řízení. V této souvislosti by příslušné orgány měly znát hlavní zdroje úrokového rizika neobchodního portfolia instituce.
306. Je-li při přezkumu výsledku zátěžových testů instituce zjištěno zvláštní hromadění přecenění/splatnosti v různých bodech křivky nebo existuje podezření, že k takovému hromadění dochází, příslušné orgány si mohou vyžádat další analýzu.

6.5.3 Hodnocení řízení a kontrolních mechanismů úrokového rizika neobchodního portfolia

307. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce, pokud jde o úrokové riziko bankovního portfolia, měly by rovněž přezkoumat řídicí a kontrolní systém a rámec, ze kterého expozice vůči úrokové sazbě vycházejí.

308. Příslušné orgány by měly vyhodnotit následující prvky:

- a. strategii v oblasti úrokového rizika a ochotu podstupovat úroková rizika (jako samostatné prvky nebo v rámci širší strategie v oblasti tržního rizika a ochoty podstupovat tržní rizika);
- b. organizační rámec;
- c. zásady a postupy;
- d. identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik;
- e. rámec vnitřní kontroly.

Strategie v oblasti úrokového rizika a ochota podstupovat úroková rizika

309. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřenou, jasně formulovanou a zdokumentovanou strategii v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia, kterou schválil řídicí orgán. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. zda řídicí orgán jasně vyjadřuje strategii v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia a ochotu podstupovat rizika v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia i proces jejich přezkumu (např. v případě celkového přezkumu strategie v oblasti rizik nebo problémů se ziskovostí nebo kapitálovou přiměřeností) a zda vrcholné vedení řádně uplatňuje strategii v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia schválenou řídicím orgánem, a zajišťuje tak, aby činnosti instituce byly v souladu se stanovenou strategií, aby byly vytvořeny a uplatňovány písemné postupy a aby byly jasně a řádně přiděleny odpovědnosti;
- b. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia řádně odráží ochotu instituce podstupovat úroková rizika a zda je v souladu s celkovou ochotou podstupovat rizika;
- c. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia a ochota podstupovat úroková rizika je pro danou instituci vhodná vzhledem k jejímu:
 - obchodnímu modelu;
 - celkové strategii v oblasti rizika a ochotě podstupovat rizika;

- tržnímu prostředí a úloze ve finančním systému;
 - kapitálové přiměřenosti;
- d. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia zahrnuje víceméně všechny činnosti instituce, u kterých je výrazné úrokové riziko neobchodního portfolia;
- e. zda strategie instituce v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia zohledňuje cyklické aspekty ekonomiky a výsledné posuny ve složení činností souvisejících s úrokovým rizikem neobchodního portfolia;
- f. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující efektivní informování všech příslušných pracovníků o strategii v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia.

Organizační rámec

310. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec umožňující řízení, měření, monitorování a kontrolu úrokového rizika neobchodního portfolia, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji (z hlediska kvality i kvantity). Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. existují jasné linie odpovědnosti za podstupování, monitorování, kontrolu a vykazování úrokového rizika neobchodního portfolia;
- b. je systém řízení a kontroly úrokového rizika neobchodního portfolia předmětem nezávislého přezkumu a je v organizaci jasně identifikován a je funkčně a hierarchicky nezávislý na obchodní oblasti;
- c. pracovníci, kteří se zabývají úrokovým rizikem (v obchodní oblasti i v oblasti řízení a kontroly) mají odpovídající schopnosti a zkušenosti.

Zásady a postupy

311. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce jasně stanovené zásady a postupy upravující řízení úrokového rizika neobchodního portfolia v souladu se strategií v oblasti úrokového rizika neobchodního portfolia a ochotou podstupovat úroková rizika. Měly by přihlídnout k tomu, zda:

- a. řídicí orgán schvaluje zásady upravující řízení, měření a kontrolu úrokového rizika neobchodního portfolia a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum v souladu se strategiemi v oblasti rizik;
- b. vrcholné vedení nese odpovědnost za jejich přípravu a zajišťuje odpovídající uplatňování rozhodnutí řídicího orgánu;

- c. zásady týkající se úrokového rizika neobchodního portfolia jsou v souladu s příslušnými předpisy a přiměřené povaze a složitosti činností instituce a umožňují jasně pochopit inherentní úrokového riziko neobchodního portfolia;
- d. zásady jsou jasně formálně schválené, komunikované a důsledně uplatňované v celé instituci;
- e. jsou tyto zásady uplatňované důsledně v celých bankovních skupinách a umožňují řádné řízení rizika;
- f. zásady týkající se úrokového rizika neobchodního portfolia stanovují postupy pro vývoj nových produktů, významné iniciativy v oblasti zajištění nebo řízení rizik a zda tyto zásady schválil řídicí orgán nebo příslušný pověřený výbor. Příslušné orgány by se měly zejména ujistit, zda:
 - nové produkty, nové významné iniciativy v oblasti zajištění nebo řízení rizik před zavedením nebo provedením procházejí příslušnými postupy a kontrolami;
 - instituce provedla analýzu jejich možného dopadu na její celkový rizikový profil.

Identifikace, měření, monitorování a vykazování rizik

312. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro identifikaci, pochopení a měření úrokového rizika neobchodního portfolia v souladu s velikostí a složitostí instituce. Měly by zohlednit:

- a. zda informační systémy a postupy měření umožňují vedení měřit inherentní úrokové riziko bankovního portfolia obsažené ve všech podstatných rozvahových a podrozvahových expozicích (případně na úrovni skupiny) včetně interního zajištění;
- b. zda má instituce přiměřené lidské zdroje a metodiku umožňující měření úrokového rizika neobchodního portfolia (v souladu s požadavky *Obecných pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví k technickým aspektům řízení úrokového rizika neobchodního portfolia – obecné pokyny EBA k úrokovému riziku neobchodního portfolia*) s ohledem na velikost, podobu a složitost expozice vůči úrokovému riziku;
- c. zda předpoklady, ze kterých interní metodika vychází, zohledňují postup stanovený obecnými pokyny EBA o úrokovém riziku neobchodního portfolia. Příslušné orgány by měly zejména zhodnotit, zda jsou předpoklady instituce u pozic bez smluvně stanovené splatnosti a vložených opcí obezřetné. Příslušné orgány by měly rovněž zhodnotit, zda instituce do výpočtu ekonomické hodnoty

zahrnují základní kapitál, a analyzovat jaký dopad by mělo případné vyjmutí základního kapitálu z výpočtu;

- d. zda systémy měření rizik instituce přihlížejí ke všem podstatným podobám úrokového rizika, kterým je instituce vystavena (např. riziko přecenění, riziko výnosové křivky, bazické riziko a opční riziko). Jsou-li některé nástroje a/nebo faktory ze systémů měření rizik vyňaty, instituce by měly být schopné orgánům dohledu vysvětlit důvody a kvantifikovat význam těchto výjimek;
- e. kvalitu, podrobnost a včasnost informací, které informační systémy poskytují, a to, zda systémy agregují údaje o riziku pro všechna portfolia, činnosti a subjekty zahrnuté do předmětu konsolidace. Informační systémy by měly dodržovat postup stanovený obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k úrokovému riziku neobchodního portfolia;
- f. integritu a včasnost vstupních údajů v procesu řízení rizik, který by měl být rovněž v souladu s postupem stanoveným obecnými pokyny Evropské orgánu pro bankovníctví k úrokovému riziku neobchodního portfolia;
- g. zda systémy měření rizik dokážou identifikovat možné koncentrace úrokového rizika neobchodního portfolia;
- h. zda osoby odpovědné za řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají předpoklady, o které se systémy měření opírají, zejména pak s ohledem na pozice s neurčitou smluvně stanovenou splatností a na pozice s implicitními nebo výslovnými opcemi, a předpoklady instituce ohledně základního kapitálu;
- i. zda osoby odpovědné za řízení rizik a vrcholné vedení instituce znají míru rizika modelu, které převažuje v metodách měření rizik instituce.

313. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené scénáře zátěžových testů, které doplňují její systém měření rizik. Při hodnocení by měly posoudit dodržování příslušného postupu stanoveného v obecných pokynech Evropského orgánu pro bankovníctví vydaných podle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.

314. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec pro monitorování a interní vykazování úrokového rizika neobchodního portfolia, který v případě potřeby zajišťuje přijetí rychlých opatření na příslušné úrovni vrcholného vedení instituce nebo řídicího orgánu. Monitorovací systém by měl obsahovat zvláštní ukazatele a příslušné spouštěcí mechanismy, které zajišťují účinnou a včasnou výstrahu. Příslušné orgány by měly rovněž přihlídnout k tomu, zda oblast řízení a kontroly pravidelně (s četností v závislosti na rozsahu, složitosti a úrovni rizika expozic vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia) předkládá řídicímu orgánu a vrcholnému vedení alespoň následující informace:

- a. přehled současných expozic vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia, výsledky z výkazu zisků a ztrát a výpočet rizika;
- b. významná porušení limitů úrokového rizika neobchodního portfolia;
- c. změny nejdůležitějších předpokladů nebo parametrů, o které se postupy pro zhodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia opírají.

Rámec vnitřní kontroly

315. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit expozice vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia v souladu se strategií řízení rizik a ochotou podstupovat rizika. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda působnost kontrolních funkcí instituce zahrnuje všechny konsolidované subjekty, všechny zeměpisné oblasti a všechny finanční činnosti;
- b. zda existují interní kontrolní mechanismy, operační limity a jiné postupy, které mají udržet expozice vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia na úrovních přijatelných pro instituci nebo nižších a v souladu s parametry stanovenými řídicím orgánem a vrcholným vedením a ochotou instituce podstupovat rizika;
- c. zda má instituce přiměřené interní kontrolní mechanismy a postupy zajišťující, aby porušení zásad, postupů a limitů a výjimky ze zásad, postupů a limitů byly včas oznámeny příslušné úrovni vedení, která přijme odpovídající opatření.

316. Příslušné orgány by měly vyhodnotit systém limitů včetně toho, zda:

- a. je v souladu se strategií řízení rizik a ochotou instituce podstupovat rizika;
- b. je přiměřený složitosti organizace instituce a expozic vůči úrokovému riziku neobchodního portfolia a zda je přiměřený schopnosti toto riziko měřit a řídit;
- c. řeší potenciální dopad změn úrokových sazeb na výnosy a ekonomickou hodnotu instituce; pokud jde o výnosy, limity by měly stanovovat přijatelné úrovně kolísání výnosů dle stanovených scénářů vývoje úrokových sazeb; podoba limitů, které mají řešit vliv sazeb na ekonomickou hodnotu instituce, by měla být přiměřená velikosti a složitosti činností instituce a souvisejících pozic; u bank, které se zabývají retailovým bankovníctvím s několika málo drženými dlouhodobými nástroji, opcemi, nástroji s vloženými opcemi nebo jinými nástroji, jejichž hodnota se může při změně úrokových sazeb změnit, mohou postačovat poměrně jednoduché limity; u složitějších institucí však mohou být potřeba podrobnější limity přijatelných změn v odhadované ekonomické hodnotě;

- d. jsou stanovené limity absolutní nebo zda je možné limity překročit; v takovém případě by zásady instituce měly jasně stanovovat lhůtu, během které je možné limity překročit, a za jakých konkrétních podmínek; příslušné orgány by si měly vyžádat informace o opatřeních, prostřednictvím kterých se zajišťuje dodržování limitů;
- e. má instituce přiměřené postupy zajišťující pravidelnou aktualizaci limitů.

317. Příslušné orgány by měly zhodnotit fungování funkce interního auditu. Za tímto účelem by měly vyhodnotit, zda:

- a. instituce provádí pravidelné interní audity rámce řízení úrokového rizika neobchodního portfolia;
- b. interní audit zahrnuje hlavní prvky řízení, měření a kontroly úrokového rizika neobchodního portfolia v celé instituci;
- c. funkce interního auditu je účinná při hodnocení dodržování interních postupů a příslušných externích předpisů a řeší jejich případné nedodržování.

6.5.4 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

318. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o úrokovém riziku neobchodního portfolia instituce. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 7. Pokud se na základě jejich významu příslušný orgán rozhodne určité dílčí kategorie rizik vyhodnotit zvlášť a udělit jim zvlášť i skóre, pak by se pokyny uvedené v této tabulce měly uplatnit analogicky v maximální možné míře.

Tabulka 7. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u úrokového rizika neobchodního portfolia

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb nedosahuje podstatné úrovně. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb nedosahuje podstatné úrovně. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny základních předpokladů (např. u produktů obsahujících opční charakteristiky) nedosahuje podstatné úrovně. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti úrokového rizika jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. • Organizační rámec pro oblast úrokového rizika je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají

2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je nízká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je nízká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny základních předpokladů (např. u produktů obsahujících opční charakteristiky) je nízká. 	<p>osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Systémy měření, monitorování a vykazování úrokového rizika jsou přiměřené. • Interní limity a rámec kontroly úrokového rizika jsou spolehlivé a v souladu se strategií instituce v oblasti rizika a její ochotou podstupovat rizika.
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je středně vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je středně vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny základních předpokladů (např. u produktů obsahujících opční charakteristiky) je středně vysoká. 	
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Citlivost ekonomické hodnoty na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost výnosů na změny úrokových sazeb je vysoká. • Citlivost ekonomické hodnoty a výnosů na změny základních předpokladů (např. u produktů obsahujících opční charakteristiky) je vysoká. 	

Hlava 7. Hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení

7.1 Obecné úvahy

319. Příslušné orgány by měly pomoci hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení určit, zda kapitál, který má instituce k dispozici, nabízí spolehlivé pokrytí rizik pro kapitál, kterým je nebo může být instituce vystavena, pokud jsou tato rizika pro danou instituci hodnocena jako podstatná.
320. Příslušné orgány by při tom měly určit a nastavit výši (kvantitu) a složení (kvalitu) dodatečného kapitálu, který instituce musí mít k pokrytí prvků rizik a rizik neobsažených v článku 1 nařízení (EU) 575/2013 („dodatečné kapitálové požadavky“), včetně případných kapitálových požadavků k pokrytí rizika, které vyplývá z modelu, kontroly, řídicího a kontrolního systému a jiných nedostatků.
321. Příslušné orgány by měly jako klíčový faktor životaschopnosti instituce vyhodnotit přiměřenost kapitálu instituce a související vliv ekonomického tlaku. Tato hodnocení by měla rovněž zohlednit rizika nadměrné páky.
322. Výsledek by měl být obsažen ve shrnutí a měl by se odrazit ve skóre, které je přiděleno na základě kritérií uvedených na konci této hlavy.

Proces hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení

323. Po zvážení výsledků hodnocení rizik pro kapitál dle hlavy 6 těchto obecných pokynů by příslušné orgány měly v rámci procesu hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení učinit následující kroky:
- a. stanovení dodatečných kapitálových požadavků;
 - b. sladění dodatečných kapitálových požadavků s rezervami dle směrnice o kapitálových požadavcích a případnými obezřetnostními požadavky;
 - c. stanovení a vyjádření celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení (TSCR) a celkového kapitálového požadavku (OCR);
 - d. hodnocení rizika nadměrné páky;
 - e. hodnocení toho, zda lze celkový kapitálový požadavek a celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení v průběhu hospodářského cyklu splnit;

- f. stanovení skóre pro kapitál.

7.2 Stanovení dodatečných kapitálových požadavků

324. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky, které mají pokrýt:

- a. riziko neočekávaných ztrát a očekávaných ztrát, které nejsou dostatečně pokryty rezervami, po dobu 12 měsíců (nestanoví-li nařízení (EU) č. 575/2013 jinak („neočekávané ztráty“);
- b. riziko podcenění rizika kvůli nedostatkům modelu podle hodnocení v kontextu článku 101 směrnice 2013/36/EU;
- c. riziko vyplývající z nedostatků vnitřního řídicího a kontrolního systému, včetně vnitřní kontroly, mechanismů a jiných nedostatků.

7.2.1 Stanovení dodatečného kapitálu k pokrytí neočekávaných ztrát

325. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí rizika neočekávaných ztrát a instituce by tyto požadavky měla plnit neustále. Příslušné orgány by měly stanovit dodatečné kapitálové požadavky na základě jednotlivých rizik dle posouzení orgánů dohledu, které podpoří následující zdroje informací:

- a. výpočty interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;
- b. výsledek výpočtu měřítek dohledu;
- c. další relevantní podklady, včetně těch, které vycházejí z interakce a dialogu s institucí.

326. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků by měly být výchozím bodem výpočet interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, jsou-li považované za spolehlivé nebo částečně spolehlivé, které dle potřeby doplní výsledek měřítek dohledu a další relevantní podklady. Není-li výpočet interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti považován za spolehlivý, pak by při stanovování dodatečných kapitálových požadavků měl být výchozím bodem výsledek měřítek dohledu, který dle potřeby doplní další relevantní podklady.

327. Příslušné orgány by neměly připustit, aby kapitál držený dle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013 byl souhrnně nebo pro jednotlivá rizika použit ke splnění nebo započtení dodatečných kapitálových požadavků.

328. Pro účely čl. 98 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU a pro účely stanovení dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly vyhodnotit a zohlednit účinky diverzifikace

vyplývající ze zeměpisných, odvětvových nebo jiných relevantních určujících faktorů v každé podstatné kategorii rizik (diverzifikace uvnitř rizik). U jednotlivých rizik pro kapitál uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013 by tyto účinky diverzifikace neměly snižovat minimální kapitálové požadavky vypočtené dle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013.

329. Diverzifikace mezi riziky v různých kategoriích, včetně těch uvedených v nařízení (EU) 575/2013 (diverzifikace mezi riziky), by však neměla být považována za součást stanovování dodatečných kapitálových požadavků.

330. Příslušné orgány by měly zajistit, aby dodatečné kapitálové požadavky stanovené pro jednotlivá rizika zajišťovaly spolehlivé pokrytí daného rizika. Za tímto účelem by příslušné orgány měly:

- a. jasně zdůvodnit dodatečné kapitálové požadavky, které se výrazně liší od výsledků spolehlivých výpočtů postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo výpočtů měřítek dohledu;
- b. důsledně uplatňovat dodatečné kapitálové požadavky, které nevycházejí z faktorů specifických pro určitou instituci, aby se zajistila široká konzistentnost obezřetnostních výsledků napříč institucemi.

331. Při stanovování dodatečného kapitálu by příslušné orgány měly zohlednit výsledky dialogu a interakce s institucí.

Výpočet postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti

332. Příslušné orgány by měly rovněž zhodnotit spolehlivost výpočtů postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, přičemž se posuzuje, zda jsou:

- a. podrobné: Výpočty/metodiky by měly umožňovat rozčlenění výpočtů podle druhu rizik a neměly by představovat jediný výpočet (pro ekonomický kapitál) pokrývající všechna rizika. Toto rozčlenění by měla umožňovat sama metodika postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti. Považuje-li to příslušný orgán za vhodné, měly by být prostřednictvím výpočtu příspěvku na úhradu předloženy odhady např. u rizik, které nelze měřit samostatně (např. riziko koncentrace úvěrů);
- b. důvěryhodné: Používané výpočty/metodiky by měly prokazatelně pokrývat riziko, které mají řešit (např. výpočet rizika koncentrace úvěrů by měl používat odpovídající rozčlenění podle odvětví, které odráží skutečné korelace a složení portfolia) a měly by vycházet z uznávaných nebo vhodných modelů a obezřetných předpokladů;
- c. srozumitelné: Měly by být jasně popsány základní určující faktory, ze kterých výpočty/metodiky vycházejí. Výpočet, u kterého není postup znám, tzv. výpočet

typu „černá skříňka“, by měl být nepřijatelný. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce vysvětlila části použitých modelů, které jsou nejméně spolehlivé, i to, jak jsou zohledněny nebo opraveny v konečném výpočtu interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti;

- d. srovnatelné: Příslušné orgány by měly zvážit dobu držení / horizont rizika hladiny spolehlivosti (nebo podobná měřítko) výpočtů interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti, přičemž tyto proměnné upraví nebo si od instituce vyžádají jejich úpravu tak, aby bylo možné provést srovnání se srovnatelnými subjekty a odhady měřítek dohledu.

333. Příslušné orgány by měly dále vyhodnotit spolehlivost výpočtů postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě srovnání s výsledkem měřítek dohledu pro stejná rizika a s dalšími relevantními podklady.

334. Výpočet postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti by měl být považován za částečně spolehlivý, pokud sice nesplňuje všechna výše uvedená kritéria, ale výpočet se i tak jeví jako vysoce důvěryhodný, avšak mělo by k tomu docházet jen výjimečně a měla by být stanovena opatření ke zlepšení nedostatků zjištěných ve výpočtu postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti.

Měřítko dohledu

335. Příslušné orgány by měly vytvořit a uplatňovat měřítko dohledu pro jednotlivá rizika, která slouží ke kritickému přezkoumání výpočtů postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u podstatných rizik nebo jejich prvků, které nejsou uvedeny v nařízení (EU) č. 575/2013, nebo k podpoře stanoveného dodatečného kapitálového požadavku pro jednotlivá rizika, pokud výpočty postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti u těchto podstatných rizik nebo jejich prvků jsou považované za nespolehlivé nebo jsou nedostupné.

336. Měřítko dohledu by měla nabízet obezřetné, konzistentní (kalibrované pro obdobné doby držení / horizonty rizik a úrovně spolehlivosti jako požaduje nařízení (EU) č. 575/2013), transparentní a srovnatelné měřítko sloužící k výpočtu a srovnání potenciálních kapitálových požadavků institucemi pro jednotlivé druhy rizik (s výjimkou rizik uvedených v nařízení (EU) č. 575/2013).

337. Vzhledem k různorodosti obchodních modelů používaných institucemi nemusí být výsledek měřítek dohledu vhodný v každém případě a pro každou instituci. Příslušné orgány by měly tento problém vyřešit tak, že použijí nejvhodnější měřítko z dostupných možností a na základě vlastního úsudku výsledek měřítko upraví tak, aby zohledňoval faktory specifické pro konkrétní obchodní model.

338. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k měřítkům dohledu, pak by v rámci dialogu s institucí měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých měřítko vychází.

Další relevantní podklady

339. Příslušné orgány by měly stanovení dodatečných kapitálových požadavků pro jednotlivá rizika opřít i o další relevantní podklady. Dalšími relevantními podklady mohou být výsledky hodnocení rizik (v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 6), srovnání se skupinou srovnatelných subjektů, včetně zpráv(y) vydaných (vydané) Evropským orgánem pro bankovníctví na základě požadavků článku 78 směrnice 2013/36/EU, měřítek vydaných Evropským orgánem pro bankovníctví podle článku 101 směrnice 2013/36/EU, zátěžového testování pro jednotlivá rizika, podkladů od (určených) makrobezpečnostních orgánů atd.
340. Další relevantní podklady mohou dát příslušnému orgánu podnět k přehodnocení přiměřenosti/spolehlivosti výpočtu interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo výpočtu referenční hodnoty měřítka pro určité riziko a/nebo k upravení výsledku, pokud existují pochyby o jeho správnosti (např. pokud skóre rizika naznačuje výrazně odlišnou úroveň rizika ve srovnání s výpočtem nebo pokud srovnávací hodnocení odhaluje, že instituce se výrazně liší od srovnatelných subjektů, pokud jde o kapitálový požadavek určený k pokrytí srovnatelné rizikové expozice).
341. Kvůli zajištění konzistentnosti by příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků pro jednotlivá rizika měly používat stejné skupiny srovnatelných subjektů jako pro účely analýzy rizik pro kapitál dle hlavy 6.
342. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování dodatečných kapitálových požadavků k dalším relevantním podkladům, pak by v rámci dialogu s institucí měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých použité podklady vychází.

7.2.2 Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí nedostatků modelu

343. Zjistí-li příslušné orgány během průběžného přezkumu interních přístupů dle požadavků článku 101 směrnice 2013/36/EU nebo prostřednictvím analýzy srovnatelných subjektů podle článku 78 směrnice 2013/36/EU nedostatky modelu, které by mohly vést k podcenění minimálních kapitálových požadavků podle nařízení (EU) č. 575/2013, měly by stanovit dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí rizika, které nedostatky modelu představují a které by mohlo vést k podcenění rizika, pokud jsou dodatečné kapitálové požadavky považované za vhodnější nástroj než jiná opatření v oblasti dohledu. Příslušné orgány by měly dodatečné kapitálové požadavky k pokrytí tohoto rizika stanovit pouze jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

7.2.3 Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí jiných nedostatků

344. Pokud je to považováno za vhodnější nástroj než jiná opatření v oblasti dohledu, měly by příslušné orgány stanovit dodatečný kapitál k pokrytí rizik, která vyplývají z nedostatků v kontrole, řídicím a kontrolním systému nebo z jiných nedostatků a která byla identifikována na základě hodnocení rizik dle hlavy 4 až 6. Příslušné orgány by měly dodatečné kapitálové

požadavky k pokrytí těchto rizik stanovit pouze jako dočasné opatření do vyřešení zjištěných nedostatků.

7.2.4 Stanovení kapitálu nebo jiných opatření k pokrytí rizika financování

345. Pokud je to považováno za vhodnější nástroj než jiná opatření v oblasti dohledu, měly by příslušné orgány stanovit dodatečný kapitálový požadavek k pokrytí rizika financování, které bylo identifikováno na základě hodnocení rizik dle hlavy 8.

7.3 Sladění s požadavky na kapitálové rezervy a makrobezpečnostními požadavky

346. Při stanovování dodatečných kapitálových požadavků (nebo jiných nástrojů kvantifikace kapitálu – viz oddíl 10.3) by příslušné orgány měly dodatečné kapitálové požadavky sladit s existujícími požadavky na kapitálové rezervy a/nebo makrobezpečnostními požadavky, které řeší stejná rizika nebo jejich prvky. Příslušné orgány by neměly dodatečné kapitálové požadavky (nebo jiné nástroje kvantifikace kapitálu) zavádět, pokud je riziko již pokryté požadavky na kapitálové rezervy a/nebo dalšími makrobezpečnostními požadavky.

7.4 Stanovení celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení (TSCR)

347. Příslušné orgány by měly určit celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení jako součet:

- a. kapitálového požadavku dle článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b. součtu dodatečných kapitálových požadavků (stanovených v souladu s výše uvedenými kritérii) a dodatečného kapitálu, který je považován za nezbytný k pokrytí podstatných koncentrací mezi riziky.

348. Příslušné orgány by měly u dodatečného kapitálového požadavku, který má pokrýt následující druhy rizik, stanovit požadavek ohledně složení v podobě nejméně 56 % kmenového kapitálu Tier 1 (CET1) a nejméně 75 % Tier 1 (T1):

- a. prvky úvěrového, tržního a operačního rizika (které nejsou obsažené v nařízení (EU) č. 575/2013);
- b. riziko koncentrace úvěrů a úrokové riziko neobchodního portfolia;
- c. riziko vyplývající z nedostatků modelu, v jejichž důsledku pravděpodobně dojde k podcenění přiměřené úrovně kapitálu, pokud dodatečné kapitálové požadavky mají toto riziko pokrýt.

349. Příslušné orgány by měly dle svého uvážení stanovit složení dodatečného kapitálu, který má pokrýt další druhy rizik, přičemž by měly usilovat o zajištění spolehlivého pokrytí určeného rizika.
350. Při hodnocení/výpočtu celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány měly uvažovat pouze položky a nástroje, které lze použít ke stanovení kapitálu (dle druhé části nařízení (EU) č. 575/2013).

7.5 Vyjádření kapitálových požadavků

351. Příslušné orgány by měly zajistit, aby dodatečné kapitálové požadavky byly nastaveny konzistentně a aby o nich byla důsledně informována instituce a/nebo případné další příslušné orgány. Uvedené by mělo přinejmenším zahrnovat informace o TSCR vyjádřeném podílem (poměrem) celkového objemu rizikové expozice v členění odpovídajícím složení kapitálového požadavku.
352. Při sdělování informací o TSCR by příslušné orgány tento kapitálový požadavek měly vyjádřit pomocí následujícího vzorce (tj. jako násobek 8% požadavku celkového objemu rizikové expozice dle nařízení (EU) č. 575/2013):

$$TSCR \text{ ratio} = 8\% \times \frac{TSCR \times 12.5}{TREA}$$

353. Příslušné orgány by v případě potřeby měly u výše uvedeného provést nezbytné úpravy v podobě zahrnutí dodatečných kapitálových požadavků, které mají pokrýt rizikové expozice nesouvisející s celkovou rozvahou, a/nebo zajistit, aby dodatečné kapitálové požadavky neklesly pod nominální minimální úroveň (např. v důsledku snižování zadlužení), která může být zvlášť stanovena.
354. Kromě celkového požadavku by příslušné orgány měly TSCR také vyjádřit rozčleněním dodatečných kapitálových požadavků podle jednotlivých rizik.

Příklad celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení (TSCR)

Od DATA musí INSTITUCE až do odvolání držet celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení ve výši X % celkového objemu rizikové expozice:

- 8 % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1) představuje kapitálové požadavky uvedené v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013;

- X % představuje dodatečný kapitál nad rámec požadavků uvedených v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013, z čehož X % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1) má pokrýt neočekávané ztráty identifikované v procesu přezkumu a vyhodnocení a X % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1%)

má pokrýt OSTATNÍ [např. problémy související s řídicím a kontrolním systémem] zjištěné v procesu přezkumu a vyhodnocení.

355. Pro zajištění konzistentnosti mohou příslušné orgány navíc instituce a/nebo případné další příslušné orgány informovat o celkovém kapitálovém požadavku a jeho složení, tj. celkovém kapitálovém požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení, požadavku na kapitálové rezervy dle směrnice CRD a dodatečných kapitálových požadavcích k pokrytí makrobezřetnostních rizik, to vše vyjádřené podílem (poměrem) celkového objemu rizikové expozice v rozčlenění dle složení uvedeného požadavku.

Příklad vyjádření celkového kapitálového požadavku (OCR)

Od DATA musí INSTITUCE až do odvolání držet celkový kapitálový požadavek ve výši X % celkového objemu rizikové expozice, přičemž nejméně X % by měl být kapitál CET1 a nejméně X % kapitál T1.

Z uvedeného celkového kapitálového požadavku ve výši X %:

- ***X % představuje celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení, který je nutné plnit neustále, z čehož:***

- ***8 % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1) představuje kapitálové požadavky uvedené v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013;***

- ***X % představuje dodatečný kapitál nad rámec požadavků uvedených v článku 92 nařízení (EU) č. 575/2013, z čehož X % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1) má pokrýt neočekávané ztráty identifikované v procesu přezkumu a vyhodnocení a X % (vč. nejméně x % CET1 a x % T1) má pokrýt OSTATNÍ [např. problémy související s řídicím a kontrolním systémem] zjištěné v procesu přezkumu a vyhodnocení.***

- ***X % představuje požadavek kombinovaných kapitálových rezerv (100 % CET1) dle směrnice 2013/36/EU platný pro INSTITUCI, z čehož:***

- ***2,5 % představuje požadavek bezpečnostních kapitálových rezerv;***

- ***X % představuje požadavek, který má pokrýt OSTATNÍ [např. proticyklická kapitálová rezerva (CyCB) a J-SVI].***

7.6 Hodnocení rizika nadměrné páky

356. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko, které pro kapitál instituce představuje nadměrná páka.

357. Při tomto hodnocení by příslušné orgány měly vzít v úvahu následující aspekty:

- a. současná úroveň pákového poměru ve srovnání se srovnatelnými subjekty, popřípadě vzdálenost poměru od minimálního limitu stanoveného v rámci regulace;
- b. změna pákového poměru instituce, včetně předvídatelného vlivu současných a budoucích očekávaných ztrát na pákový poměr. Příslušné orgány by měly rovněž zohlednit potenciální vliv současného a předvídatelného růstu expozic obsažených v pákovém poměru na pákový poměr;
- c. míra rizika nadměrné páky v důsledku různých zátěžových událostí (rovněž obsaženo v oddíle 7.7);
- d. zda může vzniknout riziko nadměrné páky pro určité instituce, které nejsou v pákovém poměru odpovídajícím způsobem zohledněny.

7.7 Plnění požadavků v průběhu ekonomického cyklu

358. Příslušné orgány by měly posoudit přiměřenost kapitálu instituce (z hlediska množství i složení), pokud jde o pokrytí volatility v průběhu ekonomického cyklu, a to, zda je nutné přijmout opatření k vyřešení případných nedostatků.

359. K tomu příslušným orgánům slouží zátěžové testování (vlastní testování instituce a/nebo testování prováděné orgány dohledu), na základě kterého lze posoudit vliv základních a nepříznivých scénářů na dostupný kapitál a to, zda postačuje k pokrytí kapitálových požadavků (celkového kapitálového požadavku a celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení) nebo jiného příslušného cílového poměrového ukazatele stanoveného příslušnými orgány pro zátěžové testy v celém systému. Příslušné orgány by měly rovněž zvážit dopad zátěžových testů na pákový poměr instituce.

360. Příslušné orgány by měly posouzení opřít o analýzu zátěžových testů provedených institucí v interních postupech pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a o zátěžové testy provedené orgány dohledu, zejména pak:

- a. výsledek zátěžových testů prováděných institucí v rámci interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti na základě hodnověrného, avšak závažného zátěžového scénáře odpovídajícího obchodnímu modelu a rizikovému profilu

podle obecných pokynů Evropského orgánu pro bankovníctví k zátěžovému testování, který vhodným způsobem kriticky přezkoumají příslušné orgány; a/nebo

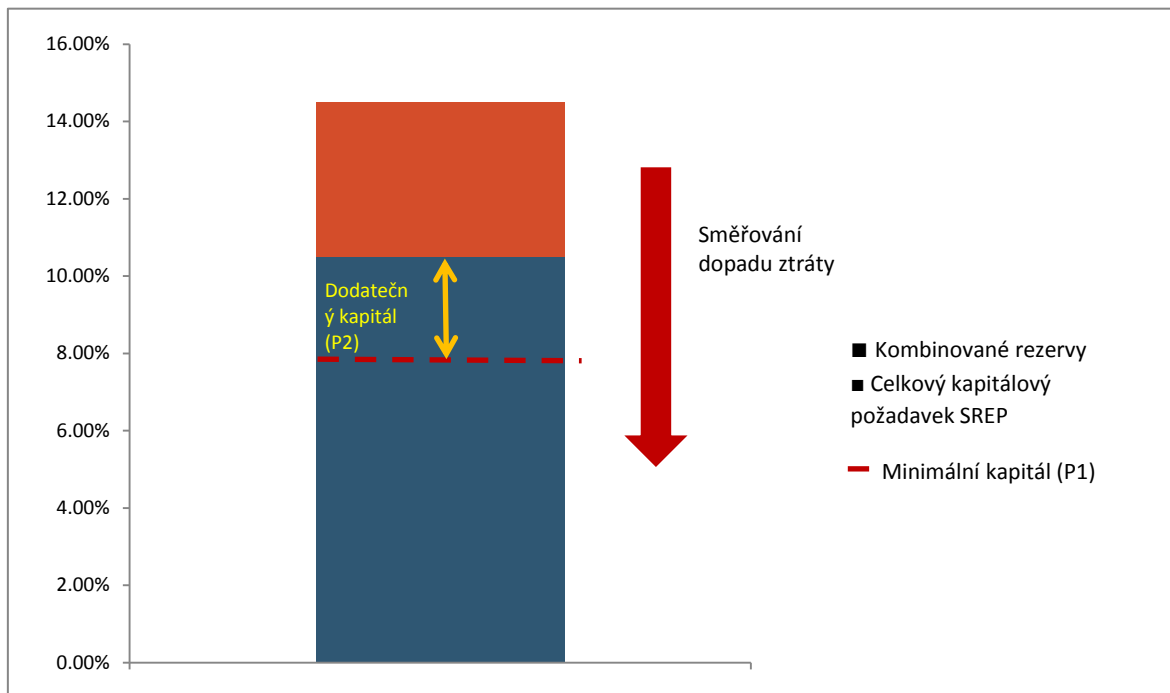
- b. výsledky zátěžových testů provedených orgány dohledu, které provádí příslušné orgány podle článku 100 směrnice 2013/36/EU s přihlédnutím k obecným pokynům Evropského orgánu pro bankovníctví vydaným v souladu s uvedeným článkem, přičemž se může například jednat o:
 - i. stanovení specifických výchozích scénářů/předpokladů, které má instituce realizovat; nebo
 - ii. provedení zátěžových testů v celém systému za použití konzistentní metodiky a scénářů, přičemž tyto testy provádějí buď instituce, nebo orgány dohledu.

361. S ohledem na přiměřenost mohou příslušné orgány zvážit uplatnění užší množiny zátěžových testů u institucí, které nespádají do 1. kategorie.

362. Příslušné orgány by měly analyzovat výsledky zátěžových testů s přihlédnutím k určitému budoucímu období v souladu s obecnými pokyny Evropského orgánu pro bankovníctví k zátěžovému testování. U zdrojů by výchozím bodem měl být kapitál, který má instituce k dispozici na začátku zátěžového testu.

363. Ve snaze zjistit případné porušení celkového kapitálového požadavku by předpoklady ohledně makrobezpečnostních požadavků (např. změny úrovně požadavků nebo změny toho, které rezervy lze použít) v časovém rámci daného scénáře měly být odsouhlaseny s (určeným) makrobezpečnostním orgánem, přičemž požadavky se uplatňují v pořadí uvedeném v následujícím grafu.

Obrázek 3. Pořadí uplatnění kapitálových požadavků



364. S přihlédnutím k výsledkům zátěžových testů by příslušné orgány v závislosti na scénářích a druzích zátěžových testů (zátěžové testy dle interních postupů instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo zátěžové testy prováděné orgány dohledu) měly zvážit, zda je v souladu s kritérii uvedenými v odst. 365 až 366 nezbytné přijmout určitá opatření k vyřešení případného porušení požadavků nebo jiného relevantního cílového poměrového ukazatele stanoveného příslušnými orgány pro zátěžové testy celého systému. Příslušné orgány by v každém případě měly vyžadovat, aby instituce předložila důvěryhodný kapitálový plán, jehož cílem je v předpokládaném časovém rámci zajistit splnění celkového kapitálového požadavku SREP nebo jiného relevantního cílového poměrového ukazatele, který příslušné orgány stanoví pro zátěžové testy celého systému.

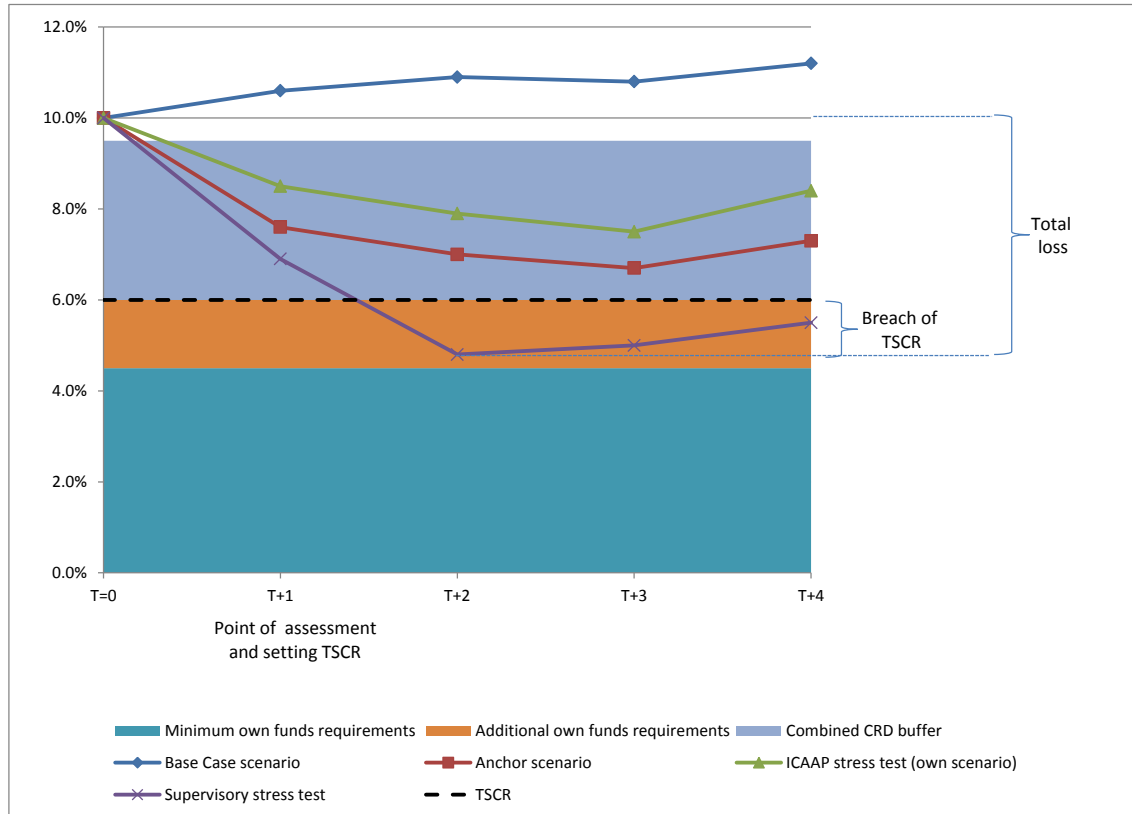
365. Při analýze kapitálového plánu by příslušné orgány měly přezkoumat a zvážit přiměřenost důvěryhodných zmírňujících opatření, které instituce hodlá uplatnit. Příslušné orgány by měly tato opatření posoudit s ohledem na omezení vyplývající z právních předpisů a na omezení vyplývající ze snahy ochránit dobrou pověst instituce a zároveň přihlédnout k tomu, do jaké míry jsou tato opatření již uvedena ve veřejně dostupných dokumentech (např. dividendové politice) a obchodním plánu instituce a prohlášení o ochotě podstupovat rizika. Příslušné orgány by měly důvěryhodnost zmírňujících opatření rovněž zhodnotit v kontextu širších makroekonomických faktorů.

366. Kromě toho by příslušné orgány měly případně zvážit dodatečná opatření uvedená v oddíle 10.3. Při určování těchto opatření by příslušné orgány měly vzít v úvahu:

- a. v jakém okamžiku od zahájení zátěžových testů k porušení požadavků došlo;
- b. rozsah porušení ve srovnání s výchozí situací při zahájení zátěžových testů;
- c. rozsah absolutního a relativního snížení zdrojů ve srovnání s výchozí situací při zahájení zátěžových testů;
- d. strategie a finanční plány instituce a výsledky hodnocení provedených v rámci analýzy obchodního modelu dle hlavy 4;
- e. postoj (určeného) makrobezpečnostního orgánu k požadavku za předpokládaných zátěžových podmínek držet kapitál splňující jiné kapitálové rezervy dle směrnice CRD, než je bezpečnostní kapitálová rezerva (např. proticyklická rezerva, rezerva J-SVI);
- f. změnu makroekonomických podmínek, skutečnou úroveň kapitálu a celkový objem rizikové expozice v době od zahájení zátěžových testů do okamžiku, kdy je hodnocení provedeno.

367. Pokud z výsledků zátěžových testů a po přihlédnutí k aktuálnímu makroekonomickému prostředí vyplývá, že existuje bezprostřední riziko, že instituce nesplní celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení, příslušné orgány by měly zvážit stanovení dodatečných kapitálových požadavků a následný přezkum celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení v souladu s ustanoveními uvedenými v oddíle 7.4 (viz obrázek 4).

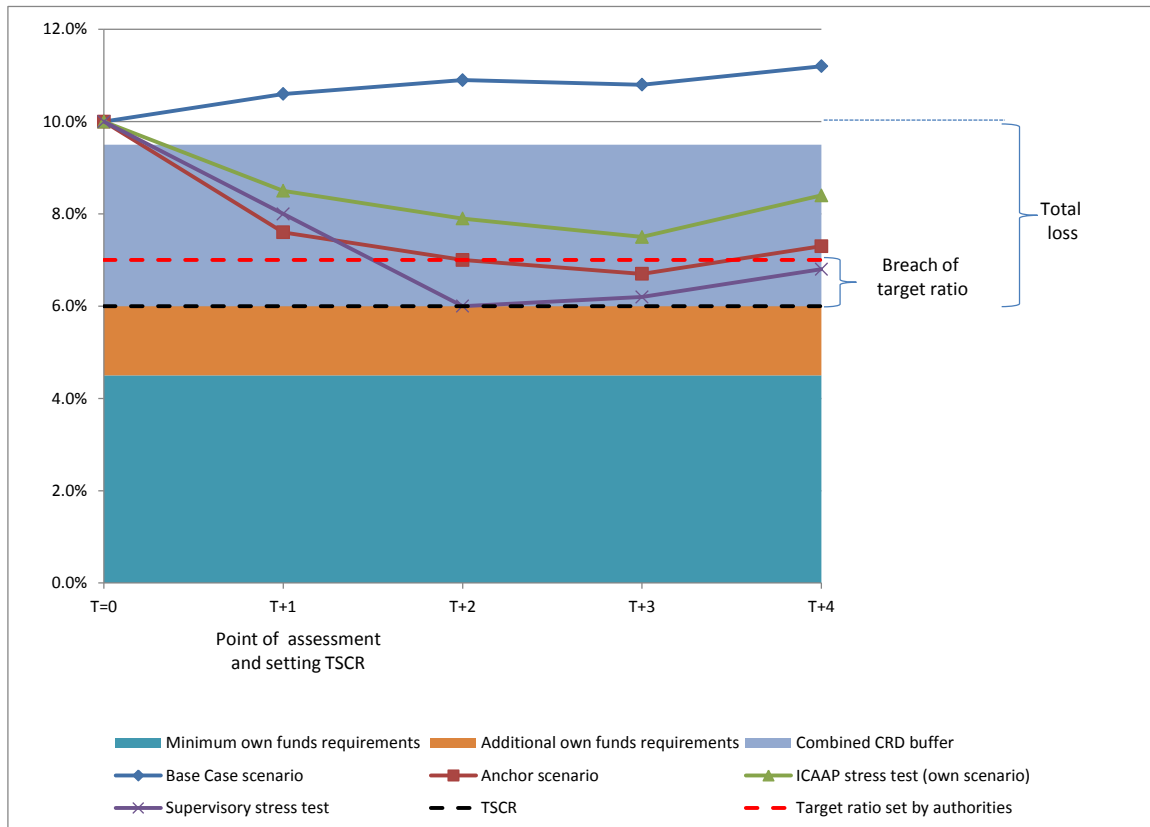
Obrázek 4. Názorný příklad změn kapitálových zdrojů (CET1) v průběhu ekonomického cyklu a porušení celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení



EN	CS
Total loss	Celková ztráta
Breach of TSCR	Porušení TSCR
Point of assessment and setting TSCR	Okamžik hodnocení a stanovení TSCR
Minimum own funds requirements	Minimální kapitálové požadavky
Base Case scenario	Základní scénář
Supervisory stress test	Zátěžový test provedený orgány dohledu
Additional own funds requirements	Dodatečný kapitálový požadavek
Anchor scenario	Výchozí scénář
TSCR	TSCR
Combined CRD buffer	Kombinované rezervy dle směrnice CRD
ICAAP stress test (own scenario)	Zátěžový test dle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (vlastní scénář)

368. Pokud z výsledků zátěžových testů a po přihlédnutí k aktuálnímu makroekonomickému prostředí vyplývá, že existuje bezprostřední riziko, že instituce poruší cílový poměrový ukazatel stanovený příslušným orgánem pro zátěžový test celého systému na vyšší úrovni, než je celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení dané instituce, příslušné orgány by měly zvážit dodatečný kapitálový požadavek pro účely systémového rizika (viz obrázek 5).

Obrázek 5. Názorný příklad změn kapitálových zdrojů (CET1) v průběhu ekonomického cyklu a porušení cílového poměrového ukazatele



EN	CS
Total loss	Celková ztráta
Breach of target ratio	Porušení cílového poměrového ukazatele
Point of assessment and setting TSCR	Okamžik hodnocení a stanovení TSCR
Minimum own funds requirements	Minimální kapitálové požadavky
Base Case scenario	Základní scénář
Supervisory stress test	Zátěžový test provedený orgány dohledu
Additional own funds requirements	Dodatečný kapitálový požadavek
Anchor scenario	Výchozí scénář
TSCR	TSCR
Combined CRD buffer	Kombinované rezervy dle směrnice CRD
ICAAP stress test (own scenario)	Zátěžový test dle interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (vlastní scénář)
Target ratio set by authorities	Cílový poměrový ukazatel stanovený příslušnými orgány

7.8 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

369. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tom, zda stávající kapitálové zdroje poskytují spolehlivé pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 8.

Tabulka 8. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u kapitálové přiměřenosti

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Objem a složení drženého kapitálu nepředstavuje zjistitelné riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce udržuje úroveň kapitálu dostatečně nad úrovní celkového kapitálového požadavku a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu. • Zátěžové testování neodhalilo žádné zjistitelné riziko související s dopadem závažného, avšak hodnověrného hospodářského útlumu na kapitál. • Nic nebrání případnému volnému toku kapitálu mezi subjekty ve skupině nebo všechny subjekty mají dostatek kapitálu převyšující požadavky orgánů dohledu. • Instituce má hodnověrný a důvěryhodný kapitálový plán, který bude v případě potřeby účinný. • Pákový poměr instituce dostatečně převyšuje minimum stanovené v rámci regulace a neexistuje žádné zjistitelné riziko nadměrné páky.
2	Objem a složení drženého kapitálu představuje nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Hrozí, že instituce nedodrží úroveň kapitálových rezerv, ale stále jasně převyšuje úroveň celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení. • Zátěžové testování odhalilo nízké riziko související s dopadem závažného, avšak hodnověrného hospodářského útlumu na kapitál, ale opatření vedení, která mají tento problém vyřešit, se zdají být důvěryhodná. • Volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je nebo může být případně minimálně omezen. • Instituce má hodnověrný a důvěryhodný kapitálový plán, který sice není bez rizika, ale v případě potřeby může být účinný. • Pákový poměr instituce převyšuje minimum stanovené v rámci regulace. Existuje nízké riziko nadměrné páky.

3	Objem a složení drženého kapitálu představuje středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituce používá část svých kapitálových rezerv. Pokud se situace zhorší, je možné, že instituce poruší celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení. • Zátěžové testování odhalilo středně vysoké riziko související s dopadem závažného, avšak hodnověrného hospodářského útlumu na kapitál. Opatření vedení nemusí tento problém spolehlivě vyřešit. • Volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je případně omezen. • Instituce má kapitálový plán, který pravděpodobně nebude účinný. • Pákový poměr instituce je vyšší než minimum stanovené v rámci regulace, ale zátěžové testování odhalilo možné problémy související s dopadem závažného, avšak hodnověrného ekonomického útlumu na pákový poměr. Existuje středně vysoké riziko nadměrné páky.
4	Objem a složení drženého kapitálu představuje vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Hrozí, že instituce nedodrží celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení. • Zátěžové testování odhalilo, že celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení by byl porušen již krátce po začátku závažného, avšak hodnověrného ekonomického útlumu. Opatření vedení tento problém spolehlivě nevyřeší. • Volný tok kapitálu mezi subjekty ve skupině je případně omezen. • Instituce nemá kapitálový plán nebo má kapitálový plán, který je zjevně nedostatečný. • Hrozí, že pákový poměr instituce nedodrží minimum stanovené v rámci regulace. Existuje vysoké riziko nadměrné páky.

Hlava 8. Hodnocení rizik pro likviditu a financování

8.1 Obecné úvahy

370. Příslušné orgány by měly vyhodnotit rizika pro likviditu a financování, která byla identifikována jako podstatná pro danou instituci. Účelem této hlavy je poskytnout společné metodiky určené k hodnocení jednotlivých rizik a řízení a kontrolních mechanismů rizik. Nemá se jednat o vyčerpávající přehled a tyto obecné pokyny ponechávají prostor příslušným orgánům přihlídnout k dalším doplňujícím kritériím, které lze na základě zkušenosti a s ohledem ke zvláštním charakteristikám instituce považovat za relevantní.

371. Tato hlava nabízí příslušným orgánům množinu společných prvků pro hodnocení rizik pro likviditu a financování.

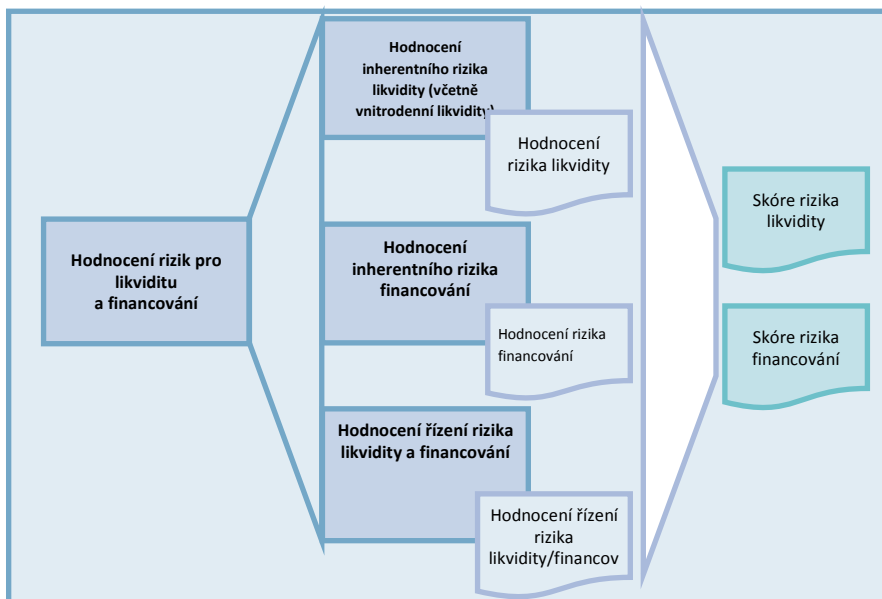
372. Metodika má tři hlavní části:

- a. hodnocení inherentního rizika likvidity;
- b. hodnocení inherentního rizika financování;
- c. hodnocení řízení rizika likvidity a financování.

373. Při hodnocení rizik pro likviditu a financování by příslušné orgány měly ověřit, zda instituce splňuje minimální požadavky stanovené v příslušných prováděcích předpisech EU a ve vnitrostátních prováděcích předpisech. Tyto obecné pokyny však rozšiřují rozsah hodnocení nad rámec zmíněných minimálních požadavků tak, aby si příslušné orgány mohly udělat komplexní představu o uvedených rizicích.

374. Tento průběh hodnocení je znázorněn graficky na obrázku č. 6.

Obrázek 6. Prvky hodnocení rizik pro likviditu a financování



375. V souladu s kritérii uvedenými v této hlavě by příslušné orgány měly vyhodnotit všechny tři části, a získat tak představu o úrovni inherentního rizika likvidity a financování, kterému je instituce vystavena, a o kvalitě řízení a kontrolních mechanismů rizika likvidity a financování instituce. Vzhledem k tomu, že riziko likvidity a riziko financování a jejich řízení jsou vzájemně propojené a vzájemně závislé, oddíl věnovaný hodnocení řízení a kontrolních mechanismů rizika likvidity a financování je stejný pro obě rizika.

376. Při provádění hodnocení rizik pro likviditu a financování v procesu přezkumu a vyhodnocení mohou příslušné orgány kombinovat různé informační zdroje, a to včetně:

- a. výsledků analýzy obchodního modelu instituce, zejména pak informací, které mohou přispět k pochopení hlavních zdrojů rizik pro likviditu a financování;
- b. informací vycházejících z monitorování klíčových ukazatelů;
- c. výkazů určených pro orgány dohledu a zejména informací, které instituce poskytne ve zprávě o riziku likvidity dle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013;
- d. výsledků různých činností orgánů dohledu;
- e. informací poskytnutých institucí, včetně informací z interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity;
- f. zjištění a postřehů z interních nebo externích zpráv o auditu;
- g. doporučení a obecných pokynů vydaných Evropským orgánem pro bankovníctví (EBA) i výstrah a doporučení vydaných makrobezpečnostními orgány nebo Evropskou radou pro systémová rizika (ESRB);

- h. rizik zjištěných u jiných institucí s podobným obchodním modelem (skupina srovnatelných subjektů);

377. Při uplatňování metodik a společných prvků uvedených v této hlavě obecných pokynů by příslušné orgány měly identifikovat relevantní kvantitativní ukazatele a další proměnné, které by rovněž bylo možné použít ke sledování klíčových ukazatelů dle hlavy 3.
378. Výsledek hodnocení jednotlivých rizik by se měl odrazit ve shrnutí zjištění, které nabízí vysvětlení hlavních rizikových faktorů, a v příslušném skóre.
379. Při stanovování skóre rizika by příslušné orgány měly vzít v úvahu hodnocení inherentního rizika i kvalitu a účinnost řízení a kontrolních mechanismů instituce a přihlédnout k tomu, že hodnocení řízení a kontrolních mechanismů rizika je stejné pro riziko pro likviditu i riziko financování.
380. Při vnitrostátním provádění těchto obecných pokynů mohou příslušné orgány používat různé metody, na základě kterých určí skóre jednotlivých rizik. V některých případech lze úroveň inherentních rizik a kvalitu řízení a kontrolních mechanismů rizik posuzovat odděleně, a získat tak průběžné a konečné skóre, zatímco v jiných případech proces hodnocení nemusí průběžná skóre používat.

8.2 Hodnocení rizika likvidity

381. Příslušné orgány by měly zhodnotit krátkodobé a střednědobé riziko likvidity instituce v odpovídajících časových horizontech, včetně vnitrodenního, aby se ujistily, že instituce udržuje přiměřené úroveň rezerv likvidity za běžných i zátěžových podmínek. Toto hodnocení zahrnuje následující prvky:
- a. posouzení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém období;
 - b. posouzení rizika vnitrodenní likvidity;
 - c. posouzení rezervy likvidity a vyrovnávací kapacity;
 - d. zátěžový test likvidity provedený orgány dohledu.
382. Při hodnocení potřeb likvidity, rezerv likvidity a vyrovnávací kapacity za běžných podmínek by příslušné orgány měly analýzu opřít o údaje ze vzorových zpráv doplňkových ukazatelů monitorování likvidity dle nařízení Komise v přenesené pravomoci vydaném v souladu s čl. 415 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Posouzení potřeby likvidity v krátkodobém a střednědobém rámci

383. Příslušné orgány by měly zhodnotit krátkodobou a střednědobou potřebu likvidity instituce za běžných i zátěžových podmínek (s náhlými a neočekávanými změnami). Měly by vzít v úvahu:

- a. krizovou potřebu likvidity instituce v různých časových rámcích, zejména pak do 30 dnů, od 30 dnů do 3 měsíců a od 3 do 12 měsíců, a obzvláště vliv závažných, avšak hodnověrných zátěžových podmínek, které vyžadují pokrytí idiosynkratických, tržních a kombinovaných náhlých a neočekávaných změn, na potřebu likvidity instituce (čistý odliv peněžních prostředků);
- b. velikost, umístění a měna potřeby likvidity a v případě, že instituce používá různé vnitřní měny, pak oddělené dopady náhlých a neočekávaných změn v různých měnách s ohledem na riziko směnitelnosti měny.

384. Příslušné orgány by měly hodnocení krátkodobého rizika likvidity opřít alespoň o analýzu ukazatele krytí likvidity v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci vydaném podle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013, a to zejména o posouzení toho:

- a. zda instituce řádně vykazuje svoji pozici, pokud jde o ukazatel krytí likvidity;
- b. zda ukazatel krytí likvidity přiměřeným způsobem určuje potřebu likvidity instituce.

385. Při vyhodnocování dopadu náhlých a neočekávaných změn na potřebu likvidity instituce by příslušné orgány měly přihlédnout ke všem podstatným zdrojům rizika likvidity instituce. Měly by zejména zohlednit:

- a. možnost, že platné požadavky vyplývající z příslušných prováděcích předpisů EU a vnitrostátních prováděcích předpisů nezajistí adekvátní identifikaci potřeb likvidity instituce v případě obdobného druhu zátěžového scénáře, jako byl zátěžový scénář použitý v případě požadavku, včetně případů se splatností do 30 dnů. Během postupného zavádění ukazatele krytí likvidity by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu, zda instituce nezvyšují svůj ukazatel krytí likvidity prostřednictvím velmi krátkodobých výpůjčních a úvěrových operací, což v případě, že požadavek je nižší než 100 %, může zvýšit ukazatel krytí likvidity, aniž by došlo ke snížení rizika likvidity;
- b. rizika související s protistranami v rámci velkoobchodního bankovníctví, pokud jde o rozvahové položky a koncentrace financování, a s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / smlouvu o spolupráci;
- c. rizika vyplývající z podmíněných peněžních toků / podrozvahových položek (např. úvěrových linek, výzev k dodatkové úhradě) a činností (např. podpory likvidity pro nekonsolidované společnosti zvláštního určení nad rámec smluvních povinností) s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / smlouvu o spolupráci;
- d. příliv a odliv prostředků v hrubé i čisté výši: v případě velmi vysokého přílivu a odlivu prostředků by příslušné orgány měly věnovat obzvláštní pozornost tomu,

jaké riziko pro instituci představuje situace, kdy nedojde k přílivu prostředků v souladu s očekáváním, a to i v případě omezeného rizika čistého odlivu prostředků;

- e. rizika související s protistranami v rámci retailového bankovníctví s přihlédnutím k opatřením, která instituce může učinit, aby ochránila dobrou pověst / smlouvu o spolupráci. K tomuto účelu by příslušné orgány měly používat metodiku pro klasifikaci retailových vkladů do různých košů rizik dle čl. 421 odst. 3 nařízení č. 575/2013 v souvislosti s vykazováním likvidity;
- f. riziko, že nadměrná rizika ve střednědobém až dlouhodobém profilu financování negativně ovlivní chování protistran, které je relevantní pro krátkodobou likviditní pozici.

Posouzení rizika vnitrodenní likvidity

386. Příslušné orgány by měly zhodnotit expozici instituce vůči riziku vnitrodenní likvidity po zvolené časové období, včetně vnitrodenní dostupnosti likvidních aktiv vzhledem k nepředvídatelné povaze neočekávaného vnitrodenního odlivu prostředků nebo nedostatečnému přílivu prostředků. Toto hodnocení by mělo zahrnovat alespoň posouzení vnitrodenní likvidity, která je k dispozici nebo dostupná za běžných podmínek i za zátěžových finančních nebo operačních podmínek (např. selhání IT, právní omezení při převodu finančních prostředků).

387. V jurisdikcích, kde vykazování vnitrodenního rizika dosud není k dispozici, by se příslušné orgány měly opřít o analýzu rizika vnitrodenní likvidity prováděnou samotnou institucí.

Posouzení rezervy likvidity a vyrovnávací kapacity

388. Příslušné orgány by měly zhodnotit přiměřenost rezervy likvidity a vyrovnávací kapacity instituce, pokud jde o uspokojení potřeb likvidity v rámci jednoho měsíce i v jiných časových horizontech, včetně období 1 dne a potenciálně až do 1 roku. Toto hodnocení by mělo zohledňovat:

- a. přímo dostupné rezervy likvidity nebo dobu přežití instituce v různých zátěžových scénářích;
- b. celkovou vyrovnávací kapacitu, kterou má instituce k dispozici po celou dobu trvání příslušného zátěžového scénáře;
- c. charakteristiky, např. závažnost a trvání, různých zátěžových scénářů a časové rámce zvažované při posuzování potřeby likvidity instituce;
- d. výši aktiv, které by bylo nutné zpeněžit v příslušných časových horizontech;

- e. zda současná rezerva likvidity a vyrovnávací kapacita, včetně kvality likvidních aktiv, jsou v souladu s tolerancí instituce k riziku likvidity;
- f. klasifikaci a kvalitu likvidních aktiv, která jsou jako referenční uvedená v ukazateli krytí likvidity, v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci vydaném dle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013.

389. Příslušné orgány by měly zhodnotit schopnost instituce obratem zpeněžit likvidní aktiva kvůli uspokojení potřeby likvidity ve stresovém období. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda instituce testuje svůj přístup na trh pravidelným prodejem nebo repo obchodováním;
- b. zda existují vysoké koncentrace, které mohou představovat riziko nadhodnocení rezervy likvidity a vyrovnávací kapacity;
- c. zda aktiva obsažená v rezervě jsou nezatížená (dle definice v Obecných pokynech Evropského orgánu pro bankovníctví ke zveřejňování údajů o zatížených a nezatížených aktivech⁹), pod kontrolou příslušných pracovníků a okamžitě k dispozici funkci řízení likvidity;
- d. zda denominace likvidních aktiv je v souladu s rozložením potřeby likvidity do jednotlivých měn;
- e. zda instituce musí během stresového období souvisejícího s krátkodobou likviditou vrátit případně vypůjčená likvidní aktiva, což by znamenalo, že je instituce vzhledem k čistému dopadu transakce nebude mít k dispozici k uspokojení odlivu prostředků v zátěžových podmínkách;
- f. pravděpodobnou hodnotu sjednaných likviditních příslibů, pokud příslušné orgány dojdou k závěru, že tyto přísliby lze v určitém rozsahu zahrnout do vyrovnávací kapacity.

Zátěžové testování likvidity prováděné orgány dohledu

390. Příslušné orgány by měly použít zátěžové testy likvidity stanovené a prováděné příslušnými orgány jako nezávislý nástroj hodnocení krátkodobých a střednědobých rizik likvidity:

- a. k identifikaci rizik likvidity v různých časových obdobích a v různých zátěžových scénářích. Zátěžové scénáře by měly vycházet z předpokladu třicetidenního ukazatele krytí likvidity, avšak příslušné orgány mohou předmět svého hodnocení rozšířit a posoudit rizika v časovém rámci do 30 dnů i v časovém rámci delším než

⁹ EBA/GL/2014/03 ze dne 27. června 2014.

30 dnů a upravit předpoklady ukazatele krytí likvidity tak, aby odrážel rizika, která nejsou v ukazateli krytí likvidity adekvátně pokrytá;

- b. k získání podkladových informací pro získání představy o rizicích likvidity nad rámec informací z interních zátěžových testů instituce;
- c. k identifikaci a kvantifikaci konkrétních oblastí rizika likvidity;
- d. k získání podkladových informací pro získání představy o celkovém riziku likvidity, kterému je instituce vystavena, což umožní srovnání relativního rizika institucí. Mělo by se jednat alespoň o zátěžový test provedený orgány dohledu spojující zátěžové podmínky specifické pro danou instituci a zátěžové podmínky na celém trhu.

391. Pomocí zátěžových testů pro oblast likvidity, prováděných orgány dohledu nebo institucí, mohou příslušné orgány zhodnotit možnou změnu a citlivost požadavku krytí likvidity po uplatnění čl. 412 odst. 3 a článku 414 nařízení (EU) č. 575/2013 během scénářů s mírnými zátěžovými podmínkami. Scénáře použité k tomuto hodnocení by měly být obvykle méně závažné (např. pouze zátěžové podmínky na trhu) než scénáře používané k testování schopnosti instituce přežít (zátěžové podmínky na trhu i systémové zátěžové podmínky), a měly by tudíž odrážet situace, ve kterých by instituce nemusely použít minimální rezervu likvidity.

8.3 Hodnocení inherentního rizika financování

392. Příslušné orgány by měly vyhodnotit riziko financování instituce a to, zda jsou střednědobé a dlouhodobé závazky přiměřeně kryty pomocí řady nástrojů stabilního financování za běžných i zátěžových podmínek. Toto hodnocení zahrnuje následující prvky:

- a. posouzení profilu financování instituce;
- b. posouzení rizik pro stabilitu profilu financování;
- c. posouzení skutečného přístupu na trh;
- d. posouzení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce.

Posouzení profilu financování instituce

393. Příslušné orgány by měly vyhodnotit přiměřenost profilu financování instituce, včetně střednědobého a dlouhodobého nesouladu smluvních podmínek a chování, ve vztahu k obchodnímu modelu, strategii a toleranci k riziku. Konkrétně by měly zvážit:

- a. zda střednědobé a dlouhodobé závazky instituce jsou přiměřeně kryty pomocí řady nástrojů stabilního financování dle článku 413 nařízení (EU) č. 575/2013

a zda případný nesoulad je v příslušných časových horizontech v přijatelných mezích s ohledem na konkrétní obchodní model instituce;

- b. zda s ohledem na to, jaký je podle názoru příslušného orgánu požadovaný profil financování instituce, skutečný profil financování instituce nedosahuje požadovaného profilu;
- c. (místní) regulační a smluvní faktory ovlivňující charakteristiky chování poskytovatelů finančních prostředků (např. předpisy ohledně zúčtování, nástroj bail-in, systémy pojištění vkladů atd., neboť mohou ovlivnit chování poskytovatelů finančních prostředků), a to zejména v případech podstatných změn nebo rozdílů mezi jurisdikcemi, ve kterých instituce vykonává svoji činnost;
- d. že změna splatnosti povede k určitému nesouladu, jehož rozsah však musí i nadále zůstat zvládnutelný a kontrolovatelný, aby se zabránilo zhroucení obchodního modelu ve stresových obdobích nebo při změně tržních podmínek.

394. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda by případné nedostatky vyplývající z profilu financování instituce, např. nesoulad splatnosti přesahující přijatelný rozsah, nadměrné koncentrace zdrojů financování, nadměrné úrovně zatížení aktiv nebo nepřiměřené nebo nestabilní financování dlouhodobých aktiv, mohly vést k nepřijatelnému zvýšení nákladů na financování instituce. Měly by vzít v úvahu:

- a. riziko, že financování bude obnoveno s vyššími úrokovými sazbami v případě nadměrné závislosti na určitých zdrojích financování, v případě prudkého zvýšení potřeb financování instituce nebo v případě, že zdroje financování vnímají profil instituce jako rizikovější, a to zejména není-li pravděpodobné, že tyto vyšší náklady budou automaticky přeneseny na zákazníky;
- b. zda rostoucí úroveň zatížení aktiv nad přijatelné limity snižuje přístup k nezajištěnému financování nebo zvyšuje cenu nezajištěného financování.

Posouzení rizik pro stabilitu profilu financování

395. Příslušné orgány by měly zvážit faktory, které mohou snížit stabilitu profilu financování vzhledem k druhu a vlastnostem aktiv i závazků. Měly by vzít v úvahu:

- a. skutečnost, že určité třídy aktiv budou pro instituci a/nebo systém významnější než jiné;
- b. případný strukturální nesoulad splatnosti u aktiv a závazků v různých významných měnách i v souhrnu a to, jak nesoulad měn překrývající strukturální nesoulad splatnosti ovlivňuje celkové riziko stability profilu financování;
- c. odpovídající strukturální ukazatele financování (odpovídající obchodnímu modelu instituce). Příklady strukturálních ukazatelů financování jsou poměr úvěrů ke

vkladům, mezera ve financování u zákazníků a metoda splatností upravených na základě chování (u té může být konkrétním příkladech ukazatel čistého stabilního financování).

396. Příslušné orgány by měly zhodnotit rizika pro udržitelnost profilu financování vyplývající z koncentrací zdrojů financování. Měly by vzít v úvahu následující faktory:

- a. koncentrace v různých ohledech, a to zejména: druh používaných nástrojů financování, konkrétní trhy financování, jediné nebo ekonomicky spjaté protistrany a jiná rizika koncentrace, která mohou v budoucnu ovlivnit přístup k financování (se zaměřením na trhy a nástroje, které jsou významné pro dlouhodobý profil financování, a s ohledem na to, že může být důležitý jejich názor na riziko koncentrace u krátkodobého profilu likvidity);
- b. riziko, že zatížení aktiv může mít negativní vliv na ochotu trhu přijímat nezajištěné závazky instituce (s ohledem na specifické vlastnosti trhu nebo trhů, kde instituce vykonává svoji činnost, a na obchodní modelu instituce). Při hodnocení mohou být například zváženy následující faktory:
 - celková výše zatížených a/nebo vypůjčených aktiv v porovnání s rozvahou;
 - dostupnost volných aktiv (aktiva, která jsou nezatížená, ale lze je zatížit), zejména pak ve vztahu k celkovému nezajištěnému velkoobchodnímu financování;
 - výše přezajištění vzhledem ke kapitálové základně; přezajištění odkazuje na rozsah, v jakém hodnota aktiv použitých k získání zajištěného financování přesahuje pomyslnou hodnotu získaného financování (např. jsou-li aktiva o hodnotě 120 eur použita k zajištění financování ve výši 100 eur, pak je přezajištění 20);
 - důsledky výše přezajištění pro systém pojištění vkladů, pokud dojde k selhání instituce.

Posouzení skutečného přístupu na trh

397. Příslušné orgány by měly mít informace o skutečném přístupu instituce na trh a současných i budoucích hrozbách, které tento přístup na trh ohrožují. Je třeba vzít v úvahu několika faktorů:

- a. veškeré informace, které mají k dispozici, včetně informací od samotné instituce, a které naznačují, že vzhledem ke kapacitě těchto trhů/protistran instituce klade vysoké požadavky na určité trhy nebo protistrany (včetně centrálních bank), které jsou pro ni důležité;

- b. významné nebo neočekávané změny ve vydávání dluhových cenných papírů, o kterých se příslušné orgány na jednotlivých významných trzích dozví (včetně těch ve významných měnách); příslušné orgány předpokládají, že je o těchto změnách budou instituce informovat. Měly by rovněž vyhodnotit, zda tyto změny jsou důsledkem strategických rozhodnutí instituce nebo zda se jedná o známky omezeného přístupu na trh;
- c. riziko, že zprávy o instituci mohou negativně ovlivnit trh (jeho vnímání/důvěru), a tudíž přístup na trh. Tyto zprávy již trh může, ale zatím nemusí znát;
- d. známky, že krátkodobá rizika likvidity (např. je-li krátkodobé riziko likvidity vyhodnoceno jako vysoké) mohou omezit přístup instituce na její hlavní finanční trhy.

Posouzení očekávané změny rizik financování na základě plánu financování instituce

398. Příslušné orgány by měly zhodnotit očekávanou změnu rizik financování na základě plánu financování instituce. Toto hodnocení by mělo zohledňovat následující aspekty:

- a. způsob, jak úplná realizace plánu financování instituce, ovlivní rizika financování instituce s ohledem na to, že realizace plánu financování může zvýšit nebo snížit rizika obsažená v profilu financování;
- b. názor orgánů dohledu na proveditelnost plánu.

8.4 Hodnocení řízení rizika likvidity a financování

399. Chtějí-li příslušné orgány získat komplexní představu o profilu instituce v případě rizika likvidity a financování, měly by rovněž přezkoumat řídicí a kontrolní systém a rámec řízení rizik, ze kterého riziko likvidity a financování vychází. Za tímto účelem by příslušné orgány měly vyhodnotit:

- a. strategii v oblasti rizika likvidity a toleranci k riziku likvidity;
- b. organizační rámec, zásady a postupy;
- c. identifikaci, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik;
- d. zátěžové testování instituce v oblasti likvidity;
- e. rámec vnitřní kontroly pro řízení rizika likvidity;
- f. pohotovostní plány instituce v oblasti likvidity;
- g. plány financování instituce.

Strategie v oblasti rizika likvidity a tolerance k riziku likvidity

400. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce odpovídajícím způsobem definuje a komunikuje strategii v oblasti rizika likvidity a toleranci k riziku likvidity. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda je řídicím orgánem stanovena, schválena a aktualizována strategie v oblasti rizika likvidity a tolerance k riziku likvidity;
- b. zda má instituce odpovídající rámec zajišťující efektivní informování příslušných pracovníků o strategii v oblasti rizika likvidity;
- c. zda je strategie v oblasti rizika likvidity a tolerance k riziku likvidity jasně definovaná, řádně zdokumentovaná, účinně uplatňovaná a jsou o ní informováni všichni příslušní pracovníci;
- d. zda je tolerance k riziku likvidity pro danou instituci vhodná vzhledem k obchodnímu modelu, celkové toleranci k riziku, úloze ve finančním systému, finanční situaci a finanční kapacitě;
- e. zda jsou strategie v oblasti rizika likvidity a rámec tolerance k riziku likvidity řádně zabudovány do celkového rámce ochoty podstupovat rizika.

Organizační rámec, zásady a postupy

401. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající mechanismy upravující řídicí a kontrolní systém a řízení rizika likvidity a financování. Při hodnocení by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. zda řídicí orgán schvaluje řídicí a kontrolní systém a zásady upravující řízení rizika likvidity a financování a tyto zásady pravidelně projednává a provádí jejich přezkum;
- b. zda vrcholné vedení odpovídá za vypracování a uplatňování zásad a postupů upravujících řízení rizika likvidity a financování;
- c. zda vrcholné vedení zajišťuje monitorování rozhodnutí řídicího orgánu;
- d. zda rámec řízení rizika likvidity a financování je interně ucelený a zajišťuje, aby interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity byly komplexní, a je dobře začleněný do širšího procesu řízení rizik v instituci;
- e. zda jsou zásady a postupy pro instituci přiměřené s ohledem na toleranci k riziku likvidity;

- f. zda jsou zásady a postupy řádně stanovené, formálně schválené a účinně komunikované v celé instituci.

402. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce odpovídající organizační rámec pro funkce zajišťující účinné řízení, měření a kontrolu rizika likvidity a financování, s dostatečnými lidskými a technickými zdroji, které umožňují uvedené funkce rozvíjet a realizovat a provádět požadované úkoly související s monitorováním rizika. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda jsou systémy a procesy kontroly a monitorování rizika likvidity řízeny nezávislými kontrolními funkcemi;
- b. zda funkce řízení, měření a kontroly rizik pokrývají riziko likvidity v celé instituci (včetně poboček) a zejména ve všech oblastech, kde je možné riziko likvidity podstupovat, snižovat nebo monitorovat;
- c. zda má instituce soubor dokumentů upravujících zásady v oblasti likvidity a financování, které u pracovníků instituce přiměřeně podporují obezřetné chování a umožňují účinné fungování kontrolních funkcí;
- d. zda má instituce odpovídající psané interní zásady a postupy upravující řízení rizika likvidity a financování i přiměřenost rámce řízení rizika likvidity a financování instituce.

403. Příslušné orgány by měly zhodnotit přiměřenost přístupu instituce k udržování přístupu na významné finanční trhy. Měly by vzít v úvahu:

- a. přístup instituce k udržování průběžné přítomnosti na trzích (testování přístupu na trh); u specifických malých institucí nebo specializovaných obchodních modelů nemusí být testování přístupu na trhy relevantní;
- b. přístup instituce k rozvíjení silných vztahů s poskytovateli finančních prostředků s cílem snížit riziko omezeného přístupu k finančním prostředkům;
- c. informace dokládající, že instituce by i v zátěžovém období případně měla přístup na trh (přestože to pro instituci v takovém období může být dražší).

Identifikace, měření, řízení, monitorování a vykazování rizik

404. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce odpovídající rámec a IT systémy pro identifikaci a měření rizika likvidity a financování v souladu s velikostí a složitostí instituce, tolerancí k riziku a se schopností podstupovat rizika. Měly by vzít v úvahu následující faktory:

- a. zda instituce uplatňuje odpovídající metody plánování peněžních toků v příslušných časových obdobích, za běžných i zátěžových podmínek a komplexně pro všechny podstatné určující faktory rizika;

- b. zda instituce používá odpovídající klíčové předpoklady a metodiky, které procházejí pravidelnou kontrolou a které zohledňují interakce mezi různými riziky (úvěrovým, tržním atd.) vyplývajícími z rozvahových i podrozvahových položek;
- c. zda jsou případně zahrnuty všechny podstatné právní subjekty, pobočky a dceřiné společnosti v jurisdikci, ve které je instituce aktivní;
- d. zda má instituce informace o možnosti získat přístup k finančním nástrojům bez ohledu na to, kde jsou drženy, s přihlédnutím k případným právním, regulačním a provozním omezením jejich používání, včetně například nedostupnosti aktiv v důsledku zatížení v různých časových obdobích.

405. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce mají rámec pro vykazování rizika likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda vrcholné vedení schválilo soubor kritérií pro vykazování rizika likvidity a financování s uvedením rozsahu, způsobu a četnosti vykazování rizika likvidity a financování a s uvedením osob odpovědných za přípravu těchto zpráv;
- b. kvalitu a přiměřenost informačních systémů, manažerských informací a interních informačních toků, které mají podpořit řízení rizika likvidity a financování, a zda údaje a informace používané institucí jsou pro cílovou skupinu srozumitelné, správné a použitelné (např. jsou poskytnuté včas, nejsou přehnaně složité, mají správný rozsah atd.);
- c. zda konkrétní zprávy a dokumenty obsahující komplexní a snadno dostupné informace o riziku likvidity jsou pravidelně předkládány příslušným příjemcům (např. řídicímu orgánu, vrcholnému vedení nebo výboru pro řízení aktiv a závazků).

406. Příslušné orgány by měly zhodnotit přiměřenost procesu měření vnitrodenního rizika likvidity, a to zejména u institucí, které jsou součástí platebního systému a systému vypořádání a zúčtování. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda instituce odpovídajícím způsobem monitoruje a kontroluje peněžní toky a dostupné likvidní zdroje určené k pokrytí vnitrodenních požadavků a prognózy, kdy se peněžní toky během dne vyskytnou;
- b. zda instituce provádí přiměřené specifické zátěžové testování vnitrodenních operací (během kterého by instituce měla zvažovat scénáře podobné těm výše uvedeným).

407. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda má instituce přiměřený soubor ukazatelů pro sledování pozice v oblasti likvidity a financování a zda tyto ukazatele odpovídají obchodnímu modelu a povaze, velikosti a složitosti instituce. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda uvedené ukazatele přiměřeně pokrývají případné klíčové strukturální slabiny instituce v oblasti financování s přihlédnutím k následujícím aspektům:
- míra závislosti na jediném trhu nebo příliš malém počtu trhů/protistran;
 - koherence finančních zdrojů a chování určujících faktorů;
 - koncentrace jednotlivých nástrojů;
 - koncentrace činností v různých měnách;
 - velké koncentrace splatností a rozdíly ve splatnostech v delším časovém období;
- b. zda jsou ukazatele odpovídajícím způsobem zdokumentovány, pravidelně kontrolovány, zda se z nich v instituci vychází při stanovování tolerance k riziku, zda jsou součástí zpráv podávaných vedení a zda jsou používány při nastavování operačních limitů.

Zátěžové testování instituce v oblasti likvidity

408. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce zavedla přiměřené zátěžové testování v oblasti likvidity v rámci svého celkového programu zátěžových testů v souladu s *Obecnými pokyny výboru CEBS k zátěžovému testování* s cílem pochopit vliv nepříznivých událostí na rizikovou expozici a na kvantitativní a kvalitativní přiměřenost likvidních aktiv a určit, zda prostředky držené institucí postačují k pokrytí rizik, která mohou vzniknout během různých druhů zátěžových scénářů, a/nebo k vyřešení rizik, která jsou důsledkem nedostatků v oblasti kontroly, řídicího a kontrolního systému a jiných nedostatků. V této souvislosti by příslušné orgány měly přihlédnout k tomu, zda je rámec zátěžových testů instituce vhodný:

- a. ke stanovení doby přežití instituce s ohledem na existující rezervu likvidity a stabilní zdroje financování a ke zohlednění tolerance instituce k riziku během období závažné, avšak hodnověrné krize v oblasti likvidity;
- b. k analýze vlivu zátěžových scénářů na konsolidovanou pozici celé skupiny v oblasti likvidity a na pozici v oblasti likvidity v jednotlivých subjektech a oblastech podnikání;
- c. ke zjištění, kde hrozí případná rizika, bez ohledu na organizační strukturu a míru centralizace řízení rizika likvidity.

409. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda jsou potřeba další testy pro jednotlivé subjekty a/nebo dílčí skupiny likvidity vystavené výrazným rizikům likvidity. Tyto testy by měly přihlížet k důsledkům scénářů v různých časových horizontech, včetně vnitrodenního.

410. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce poskytla informace o modelovaném vlivu různých druhů zátěžových scénářů i celé řady testů citlivosti (na základě proporcionality).

Měly by se pečlivě zvážit výsledky hodnocení návrhu zátěžových scénářů a různorodých náhlých a neočekávaných změn, které jsou ve scénářích simulované, a je potřeba přihlídnout k tomu, zda při navrhování scénářů instituce zohledňuje nejen minulé zkušenosti, ale rovněž využívá hypotézy vycházející z odborných posudků. Příslušné orgány by měly analyzovat, zda jsou zohledněny alespoň následující scénáře:

- a. krátkodobé a dlouhotrvající;
- b. specifické pro danou instituci a pro celý trh (probíhající současně na různých trzích);
- c. kombinace scénářů dle bodu (i) a (ii).

411. Důležitým aspektem, který by příslušné orgány měly při hodnocení rámce zátěžových testů instituce zvážit, je modelování vlivu hypotetických zátěžových scénářů na peněžní toky instituce a na vyrovnávací kapacitu a dobu přežití a to, zda modelování odráží různé dopady, které hospodářský tlak může mít na aktiva instituce i příliv a odliv prostředků.

412. Příslušné orgány by měly rovněž vyhodnotit, zda instituce při stanovování předpokladů zátěžových testů postupuje konzervativně. V závislosti na druhu a závažnosti scénáře by příslušné orgány měly zvážit přiměřenost celé řady předpokladů, zejména pak:

- a. ukončení retailového financování;
- b. snížení zajištěného a nezajištěného velkoobchodního financování;
- c. korelaci mezi finančními trhy a diverzifikaci na různých trzích;
- d. další podmíněné podrozvahové expozice;
- e. průběh financování (např. kde má poskytovatel finančních prostředků kupní opce);
- f. vliv případného zhoršení úvěrového ratingu instituce;
- g. směnitelnost měny a přístup na devizové trhy;
- h. schopnost převádět likviditu mezi různými subjekty, odvětvími a zeměmi;
- i. odhady budoucího růstu bilanční sumy;
- j. vzhledem k riziku ztráty dobré pověsti implicitní požadavek, aby instituce obnovila aktiva a rozšířila nebo udržela jiné formy podpory likvidity.

413. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda řídicí rámec zátěžového testování likvidity instituce je přiměřený a zda je řádně začleněn do celkové strategie řízení rizik. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda rozsah a četnost zátěžových testů jsou přiměřené povaze a složitosti instituce, expozici vůči riziku likvidity a relativnímu významu ve finančním systému;
- b. zda jsou výsledky zátěžového testování zapracovány do procesu strategického plánování likvidity a financování instituce a zda přispívají ke zvýšení účinnosti řízení likvidity v případě krize, včetně zahrnutí do ozdravného plánu likvidity instituce;
- c. zda má instituce přiměřený proces umožňující identifikaci rizikových faktorů vhodných pro provádění zátěžových testů s ohledem na veškerá podstatná slabá místa, která mohou narušit pozici určité instituce v oblasti likvidity;
- d. zda jsou předpoklady a scénáře dostatečně často přezkoumávány a aktualizovány;
- e. je-li hodnoceno řízení likvidity skupiny, zda instituce věnuje dostatečnou pozornost případným překážkám bránícím převodu likvidity v rámci skupiny.

Rámec vnitřní kontroly rizika likvidity

414. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce silný a komplexní rámec interních limitů a kontroly a spolehlivá ochranná opatření umožňující snížit nebo omezit riziko likvidity v souladu s tolerancí vůči riziku. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. rámec limitů a kontroly je přiměřený složitosti, velikosti a obchodnímu modelu instituce a odráží různé podstatné určující faktory ovlivňující riziko likvidity, např. nesoulad splatnosti, nesoulad měn, derivátové transakce, podrozvahové položky a vnitrodenní riziko likvidity;
- b. instituce zavedla přiměřené limity a systémy monitorování, které jsou v souladu s tolerancí k riziku likvidity a které využívají výsledky zátěžových testů likvidity;
- c. limity rizika jsou pravidelně přezkoumávány příslušnými orgány instituce a jsou o nich jasně informovány všechny relevantní oblasti podnikání;
- d. existují jasné a transparentní postupy schvalování a přezkumu jednotlivých limitů rizika likvidity;
- e. existují jasné a transparentní postupy monitorování jednotlivých limitů rizika likvidity a řešení jejich případného překročení (včetně jasných postupů eskalace a podávání zpráv);
- f. rámec limitů a kontroly pomáhá zajistit dostupnost diverzifikované struktury financování a dostatečných a dosažitelných likvidních aktiv.

415. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda instituce v rámci kontroly rizika likvidity zavedla přiměřený systém převodních cen. Měly by vzít v úvahu:

- a. zda systém převodních cen instituce zahrnuje všechny podstatné obchodní činnosti;
- b. zda systém převodních cen finančních prostředků instituce zahrnuje všechny příslušné náklady, přínosy a rizika likvidity;
- c. zda výsledný mechanismus umožňuje vedení nabízet odpovídající pobídky podporující řízení rizika likvidity;
- d. zda metodika převodních cen a její nastavení jsou pravidelně přezkoumávány a odpovídajícím způsobem aktualizovány s ohledem na velikost a složitost instituce;
- e. zda jsou o systému a metodice převodních cen informováni příslušní pracovníci;
- f. doplňujícím faktorem je, zda jsou zásady instituce ohledně začlenění metodiky převodních cen finančních prostředků do interního rámce tvorby cen používány k vyhodnocení a schvalování transakcí se zákazníky (včetně obou stran rozvahy, např. poskytování úvěrů a přijímání vkladů).

416. Příslušné orgány by měly vyhodnotit, zda má instituce přiměřené kontroly týkající se rezervy likvidních aktiv. Měly by přihlédnout k tomu, zda:

- a. rámec kontroly zahrnuje včasné monitorování rezervy likvidních aktiv, včetně kvality aktivity, jejich koncentrace, bezprostřední dostupnosti pro subjekt ze skupiny, který aktiva používá k pokrytí rizik likvidity, a případné překážky bránící včasnému zpeněžení;
- b. instituce má odpovídající zásady monitorování tržních podmínek, které mohou ovlivnit možnosti rychlého prodeje aktiv nebo repo obchodování s aktivy na trhu.

Pohotovostní plány v oblasti likvidity

417. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda pohotovostní plán instituce v oblasti likvidity odpovídajícím způsobem popisuje zásady, postupy a akční plány reakce na závažná potenciální narušení schopnosti instituce zajistit si financování. Měly by přihlížet k obsahu a rozsahu opatření souvisejících se zajištěním rezervních finančních prostředků, které jsou obsaženy v pohotovostních plánu v oblasti likvidity, a to zejména k následujícím faktorům:

- a. zda pohotovostní plán v oblasti likvidity přiměřeně vysvětluje řídicí mechanismus aktivace a udržování pohotovostního plánu;
- b. zda pohotovostní plán v oblasti likvidity přiměřeně odráží rizikový profil instituce v oblasti likvidity i její širší rizikový profil;

- c. zda má instituce rámec indikátorů včasného varování v oblasti likvidity, které pravděpodobně umožní včas a účinně identifikovat zhoršující se tržní podmínky a rychle stanovit opatření, která je potřeba realizovat;
- d. zda pohotovostní plán v oblasti likvidity jasně určuje veškeré podstatné (potenciální) zdroje financování, včetně předpokládané výše dostupných finančních prostředků pro různé zdroje likvidity a odhadovaného časového rámce pro získání finančních prostředků z těchto zdrojů;
- e. zda jsou opatření v souladu s celkovou strategií instituce v oblasti rizika a tolerancí k riziku likvidity;
- f. přiměřenost předpokladů ohledně úlohy financování od centrální banky v pohotovostním plánu instituce v oblasti likvidity. Při hodnocení faktorů mohou příslušné orgány například zohlednit názory instituce na:
 - současnou a budoucí dostupnost potenciálních alternativních zdrojů finančních prostředků v souvislosti s úvěrovými programy centrální banky;
 - druhy úvěrů, přijatelný kolaterál a operační postupy pro hodnocení finančních prostředků centrální banky;
 - okolnosti, za kterých budou nezbytné finanční prostředky od centrální banky, výši těchto prostředků a časový rámec, po který by používání finančních prostředků od centrální banky zřejmě bylo nezbytné.

418. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda opatření popsaná v pohotovostním plánu v oblasti likvidity jsou proveditelná ve vztahu k zátěžovým scénářům, ve kterých mají být realizována. Měly by vzít v úvahu například následující faktory:

- a. úroveň konzistentnosti a interakce mezi zátěžovými testy likvidity, pohotovostním plánem v oblasti likvidity a indikátory včasného varování v oblasti likvidity;
- b. zda lze předpokládat, že opatření stanovená v pohotovostním plánu v oblasti likvidity pravděpodobně instituci umožní přiměřeně reagovat na celou řadu možných scénářů nedostatku likvidity, včetně nedostatku likvidity instituce a na trhu, i jejich možné vzájemné působení;
- c. zda opatření stanovená v pohotovostním plánu v oblasti likvidity jsou obezřetně vyčíslena, pokud jde o schopnost zajistit likviditu v zátěžových podmínkách a časový rámec realizace s přihlédnutím k provozním požadavkům, např. poskytnutí kolaterálu centrální bance.

419. Příslušné orgány by měly zhodnotit přiměřenost rámce řídicího a kontrolního systému instituce s ohledem na pohotovostní plán v oblasti likvidity. Měly by vzít v úvahu například následující faktory:

- a. přiměřenost postupů eskalace a stanovení priorit, které blíže určují, kdy a jak je možné a nutné jednotlivá opatření realizovat;
- b. zda má instituce přiměřené zásady a postupy komunikace v rámci instituce a s externími stranami;
- c. míra konzistentnosti pohotovostního plánu v oblasti likvidity a plánu kontinuity činnosti instituce.

Plány financování

420. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda je plán financování proveditelný a přiměřený povaze, velikosti a složitosti instituce, jejím současným a plánovaným činnostem a jejímu profilu v oblasti likvidity a financování. Měly by vzít v úvahu například následující faktory:

- a. zda je plán financování spolehlivý, pokud jde o schopnost podpořit plánované obchodní činnosti za nepříznivých scénářů vývoje;
- b. předpokládanou změnu profilu financování instituce vyplývající z realizace plánu financování a to, zda je tato změna vhodná vzhledem k činnostem a obchodnímu modelu instituce;
- c. zda plán financování podporuje potřebné nebo žádoucí zlepšení profilu financování instituce;
- d. vlastní názor na souhrnnou činnost plánovanou institucemi na trhu (nebo změnu této činnosti) v jejich jurisdikci a na to, jak to ovlivní proveditelnost jednotlivých plánů financování;
- e. zda je plán financování:
 - v souladu s celkovým strategickým plánem instituce;
 - v souladu s obchodním modelem;
 - v souladu s tolerancí k riziku likvidity;

421. Kromě toho mohou příslušné orgány zvážit:

- a. zda instituce odpovídajícím způsobem analyzuje vhodnost a přiměřenost plánu financování a je si vědoma vhodnosti a přiměřenosti plánu financování vzhledem k současné pozici instituce v oblasti likvidity a financování a jejímu plánovanému vývoji. V rámci toho mohou příslušné orgány zvážit, zda vrcholné vedení instituce dokáže vysvětlit, proč je plán financování proveditelný a kde jsou jeho slabiny;
- b. postup instituce při určování toho, jaký rozsah financování a které trhy jsou pro instituci významné (a zda je tento postup přiměřený);

- c. časový horizont, který instituce předpokládá pro realizaci migrace na jiný potřebný nebo žádoucí profil financování s ohledem na možná rizika související s tím, že migrace k výslednému stavu je buď příliš rychlá, nebo příliš pomalá;
- d. zda plán financování obsahuje různé strategie a jasné řídicí postupy zajišťující včasnou realizaci změn strategie.

422. Příslušné orgány by měly zhodnotit, zda je plán financování instituce řádně realizován. Měly by vzít přinejmenším v úvahu:

- a. zda je plán financování řádně zdokumentován a jsou o něm informováni všichni příslušní pracovníci;
- b. zda se plán financování promítá do každodenního chodu instituce, zejména pak do procesu rozhodování o financování;

423. Kromě toho mohou příslušné orgány zohlednit, zda instituce dokáže plán financování sladit s údaji poskytnutými příslušnými orgány ve vzorovém plánu financování.

424. Příslušné orgány by měly zvážit kvalitu procesů instituce, pokud jde o monitorování plnění plánu financování a schopnost včas reagovat na případné odchylky. Při hodnocení by příslušné orgány měly například zohlednit následující faktory:

- a. kvalita aktuálních informací poskytovaných (vrcholnému) vedení o aktuálním stavu realizace plánu financování;
- b. zda plán financování předpokládá realizaci alternativních záložních opatření, dojde-li ke změnám tržních podmínek;
- c. zásady a postupy instituce, pokud jde o pravidelný přezkum a aktualizaci plánu financování v případě, že skutečně získané finanční prostředky se výrazně liší od plánu financování.

8.5 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

425. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o rizicích financování a likvidity instituce. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 9 a 10.

Tabulka 9. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika likvidity

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Z případného nesouladu (např. splatnosti, měn atd.) nevyplývá žádné zjistitelné riziko. • Velikost a složení rezervy likvidity jsou přiměřené a vhodné. • Ostatní určující faktory rizika likvidity (např. riziko ztráty dobré pověsti, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) nejsou podstatné. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika likvidity jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. • Organizační rámec pro oblast rizika likvidity je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika likvidity jsou přiměřené. • Interní limity a rámec kontroly rizika likvidity jsou spolehlivé a v souladu se strategií řízení rizika instituce a její ochotou podstupovat rizika / tolerancí k riziku.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje nízké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy likvidity je nízké. • Ostatní určující faktory rizika likvidity (např. riziko ztráty dobré pověsti, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) dosahují nízké úrovně. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje středně vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy likvidity je středně vysoké. • Ostatní určující faktory rizika likvidity (např. riziko ztráty dobré pověsti, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) dosahují středně vysoké úrovně. 	
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké zjistitelné riziko významného	<ul style="list-style-type: none"> • Zjištěný nesoulad (např. splatnosti, měn atd.) představuje vysoké riziko. • Riziko vyplývající z velikosti a složení rezervy likvidity je vysoké. • Ostatní určující faktory rizika likvidity (např. riziko ztráty 	

	obezřetnostního dopadu na instituci.	dobré pověsti, neschopnost převádět likviditu v rámci skupiny atd.) dosahují vysoké úrovně.	
--	--------------------------------------	---	--

Tabulka 10. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u rizika financování

Skóre rizika	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory u inherentního rizika	Posuzované faktory u přiměřeného řízení a kontrolních mechanismů
1	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům neexistuje zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Z profilu financování instituce nebo jeho udržitelnosti nevyplývá žádné zjistitelné riziko. • Riziko vyplývající ze stability financování nedosahuje podstatné úrovně. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. riziko ztráty dobré pověsti, přístup k finančním trhům atd.) nejsou podstatné. 	<ul style="list-style-type: none"> • Zásady a strategie instituce v oblasti rizika financování jsou v souladu s její celkovou strategií a ochotou podstupovat rizika. • Organizační rámec pro oblast rizika financování je pevně zavedený s jasně vymezenými povinnostmi a jasným oddělením úkolů, které vykonávají osoby podstupující riziko a funkce řízení a kontroly rizik. • Systémy měření, monitorování a vykazování rizika financování jsou přiměřené. • Interní limity a rámec kontroly rizika financování jsou spolehlivé a v souladu se strategií řízení rizika instituce a její ochotou podstupovat rizika / tolerancí k riziku.
2	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje nízké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je nízké. • Riziko vyplývající ze stability financování je nízké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. riziko ztráty dobré pověsti, přístup k finančním trhům atd.) jsou nízké. 	
3	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje středně vysoké zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je středně vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je středně vysoké. • Ostatní určující faktory rizika financování (např. riziko ztráty dobré pověsti, přístup k finančním trhům atd.) jsou středně vysoké. 	
4	Vzhledem k úrovni inherentního rizika a k řízení a kontrolním mechanismům existuje vysoké	<ul style="list-style-type: none"> • Riziko vyplývající z profilu financování instituce a jeho udržitelnosti je vysoké. • Riziko vyplývající ze stability financování je vysoké. • Ostatní určující faktory rizika 	

	zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu na instituci.	financování (např. riziko ztráty dobré pověsti, přístup k finančním trhům atd.) jsou vysoké.	
--	--	--	--

Hlava 9. Hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení

9.1 Obecné úvahy

426. Příslušné orgány by měly na základě hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení určit, zda likvidita instituce zajišťuje přiměřené krytí rizik pro likviditu a financování vyhodnocených dle hlavy 8 těchto obecných pokynů. Příslušné orgány by měly na základě hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení rovněž určit, zda je nezbytné nastavit specifické požadavky na likviditu, jejichž účelem je pokrýt rizika pro likviditu a financování, kterým instituce je nebo může být vystavena.
427. Příslušné orgány by měly přihlédnout ke klíčovým faktorům ovlivňujícím životnost instituce, jako jsou rezervy likvidity instituce, vyrovnávací kapacita a profil financování, jakož i její interní postupy pro hodnocení přiměřenosti likvidity a opatření, zásady, procesy a mechanismy měření a řízení rizika likvidity a financování. Výsledek by měl být obsažen ve shrnutí a měl by se odrazit ve skóre, které je přiděleno na základě kritérií uvedených na konci této hlavy.
428. Závěr příslušného orgánu ohledně přiměřenosti likvidity by se měl opírat i o případné relevantní výsledky interních postupů pro hodnocení přiměřenosti likvidity.
429. Příslušné orgány by měly při hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení provést následující kroky:
- a. celkové hodnocení likvidity;
 - b. stanovení nezbytných specifických opatření v oblasti likvidity;
 - c. kvantifikace potenciálních specifických požadavků v oblasti likvidity - výpočet měřítek;
 - d. vyjádření specifických požadavků v oblasti likvidity;
 - e. stanovení skóre pro likviditu.

9.2 Celkové hodnocení likvidity

430. Při určování, zda likvidita instituce zajišťuje přiměřené krytí rizik pro likviditu a financování, by příslušné orgány měly používat následující zdroje informací:
- a. interní postupy instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity;

- b. výsledky hodnocení rizika likvidity;
- c. výsledky hodnocení rizika financování;
- d. výsledek výpočtu měřítek dohledu;
- e. další relevantní podklady (z kontrol přímo na místě, z analýzy skupiny srovnatelných subjektů, zátěžových testů atd.).

431. Příslušné orgány by měly zvážit spolehlivost interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity, včetně ukazatelů rizika likvidity a financování používaných institucí.

432. Při hodnocení rámce interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity, včetně případných interních metodik pro výpočet interních požadavků v oblasti likvidity, by příslušné orgány měly zhodnotit, zda výpočty dle interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity jsou:

- a. důvěryhodné: zda použité výpočty/metodiky řádně kryjí rizika, která mají řešit;
- b. srozumitelné: zda existuje jasná struktura a shrnutí jednotlivých částí výpočtů dle interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity.

433. Při hodnocení přiměřenosti likvidity instituce by příslušné orgány rovněž měly spojit svá hodnocení rizika likvidity a rizika financování a zejména by měly zohlednit zjištění ohledně:

- a. rizik, která nejsou zahrnuta do požadavků v oblasti likvidity dle nařízení (EU) č. 575/2013, včetně vnitrodenního rizika likvidity a rizika likvidity na období delší než 30 dnů;
- b. ostatních rizik, která nejsou institucí přiměřeně krytá a měřena v důsledku podcenění odlivu finančních prostředků, nadhodnocení přílivu finančních prostředků, nadhodnocení hodnoty likvidity rezervních aktiv nebo vyrovnávací kapacity či nedostupnosti likvidních aktiv z provozního hlediska (aktiva nejsou určena k prodeji, aktiva jsou zatížená atd.);
- c. specifických koncentrací vyrovnávací kapacity a/nebo financování u jednotlivých protistran a/nebo produktů/druhů;
- d. mezer ve financování v určitých koších podle splatnosti v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém období;
- e. přiměřeného pokrytí mezer ve financování v různých měnách;
- f. efektů útesu;

- g. ostatních relevantních výsledků zátěžových testů likvidity prováděných orgány dohledu.

434. Příslušné orgány by měly toto celkové hodnocení převést ve výsledné skóre likvidity, které by mělo odrážet názor příslušných orgánů na hrozby, které ohrožují životaschopnost instituce a které mohou vyplývat z rizik pro likviditu a financování.

9.3 Stanovení nezbytných specifických opatření v oblasti likvidity

435. Příslušné orgány by dle posouzení orgánů dohledu a na základě dialogu s institucí měly rozhodnout, zda je nezbytné stanovit pro instituci specifická opatření dohledu v oblasti likvidity s ohledem na:

- a. obchodní model a strategii instituce a jejich hodnocení orgány dohledu;
- b. informace vyplývající z interních postupů instituce pro hodnocení přiměřenosti likvidity;
- c. hodnocení rizika likvidity a financování orgány dohledu, včetně hodnocení inherentního rizika likvidity, inherentního rizika financování a řízení a kontrolních mechanismů rizika likvidity a financování s přihlédnutím k možnosti, že vzájemné působení zjištěných rizik a slabých míst může vést k dalšímu zhoršení;
- d. potenciální systémové riziko likvidity.

436. Dojdou-li příslušné orgány k závěru, že k vyřešení problémů s likviditou a financováním je potřeba stanovit specifické požadavky na likviditu, měly by rozhodnout o použití kvantitativních požadavků obsažených v této hlavě a/nebo o použití kvalitativních požadavků obsažených v hlavě 10 těchto obecných pokynů.

437. Při stanovování strukturálních, dlouhodobých požadavků orgánů dohledu by příslušné orgány měly zvážit potřebu dodatečných krátkodobých až střednědobých požadavků jako dočasného řešení vedoucího ke snížení přetrvávajících rizik, než strukturální požadavky dosáhnou požadovaných účinků.

438. Dojdou-li příslušné orgány k závěru, že existuje vysoké riziko, že náklady financování instituce vzrostou na nepřijatelnou úroveň, měly by příslušné orgány zvážit opatření, včetně nastavení dodatečných kapitálových požadavků (dle hlavy 7), která vyrovnají zvýšený dopad na výkaz zisků a ztrát, pokud instituce nepřenesne zvýšené náklady financování na své zákazníky, nebo by měly zvážit stanovení požadavku ohledně změny struktury financování s cílem snížit riziko nákladů financování.

9.4 Stanovení specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity

439. Příslušné orgány by měly vytvořit a uplatňovat měřítka dohledu v oblasti likvidity jako kvantitativní nástroje, které přispívají k hodnocení toho, zda likvidita instituce zajišťuje spolehlivé krytí rizika likvidity a financování. Měly by rovněž sloužit jako obezřetné, konzistentní, transparentní a srovnatelné měřítka při výpočtu a srovnávání specifických kvantitativních požadavků stanovených institucí v oblasti likvidity.
440. Při vytváření měřítek dohledu v oblasti likvidity by příslušné orgány měly zohlednit následující kritéria:
- a. měřítka by měla být obezřetná, konzistentní a transparentní;
 - b. při tvorbě měřítek by se mělo vycházet z hodnocení rizik likvidity a financování orgány dohledu a zátěžových testů likvidity prováděných orgány dohledu; zátěžové testování likvidity prováděné orgány dohledu by mělo být základní součástí měřítka;
 - c. měřítka by měla nabízet srovnatelné výsledky a výpočty, aby bylo možné provádět srovnání kvantifikace požadavků v oblasti likvidity u institucí s podobnými obchodními modely a rizikovými profily;
 - d. měřítka by měla orgánům dohledu pomáhat se stanovením přiměřené úrovně likvidity instituce.
441. Vzhledem k různorodosti obchodních modelů používaných institucemi nemusí být výsledek měřítek dohledu vhodný v každém případě a pro každou instituci. Příslušné orgány by měly tento problém vyřešit tak, že použijí nejvhodnější měřítka z dostupných možností a/nebo na základě vlastního úsudku výsledek měřítka upraví tak, aby zohledňoval faktory specifické pro konkrétní obchodní model.
442. Příslušné orgány by měly zhodnotit vhodnost měřítek uplatňovaných u institucí a průběžně provádět jejich přezkum a aktualizaci s ohledem na zkušenosti s jejich používáním.
443. Přihlížejí-li příslušné orgány při stanovování specifických požadavků v oblasti likvidity k měřítkům dohledu, pak by v rámci dialogu s institucí měly instituci vysvětlit důvody a obecné základní principy, ze kterých měřítka vychází.
444. Jako výchozí bod při stanovování specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity může v případě potřeby až do svého zavedení sloužit ukazatel čistého stabilního financování (NSFR).
445. Nemají-li příslušné orgány vlastní měřítka pro kvantifikaci specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity, mohou postup s měřítkem uplatnit pomocí následujících kroků:

- a. komparativní analýza čistého odlivu finančních prostředků a způsobilých likvidních aktiv za zátěžových podmínek v různých časových horizontech: do 1 měsíce (včetně jednodenních), od 1 měsíce do 3 měsíců a od 3 měsíců do 1 roku. Za tímto účelem by příslušné orgány měly naplánovat čistý odliv prostředků (hrubý odliv a příliv prostředků) a vyrovnávací kapacitu v různých koších podle splatnosti a s přihlédnutím k zátěžovým podmínkám (například obezřetné ocenění likvidních aktiv s použitím zátěžových předpokladů versus současné ocenění za běžných podmínek a po snížení hodnoty), čímž v souladu s metodou splatností vznikne tabulka splatností za zátěžových podmínek pro nadcházející rok;
- b. stanovení doby přežití instituce na základě tabulky splatností za zátěžových podmínek;
- c. stanovení požadované / dohledem stanovené minimální doby přežití s přihlédnutím k rizikovému profilu instituce a tržních a makroekonomických podmínek;
- d. je-li požadovaná / dohledem stanovená minimální doba přežití delší než současná doba přežití instituce, příslušné orgány mohou určit dodatečnou výši likvidních aktiv (dodatečné rezervy likvidity), které musí instituce držet, aby prodloužila svoji dobu přežití na minimální požadovanou úroveň.

446. Zásadním zdrojem, ze kterého budou měřítka příslušných orgánů jako vyjádření specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity vycházet, budou údaje získané při plnění oznamovací povinnosti vůči orgánům dohledu dle článku 415 nařízení (EU) č. 575/2013 prostřednictvím zpráv o likviditě a o stabilním financování pro jednotlivé subjekty i konsolidovaně a o doplňkovém měření sledování likvidity. Navrhovaná měřítka budou ovlivněna obsahem těchto zpráv a zavádění měřítek bude záviset na tom, kdy tyto zprávy budou k dispozici.

447. Níže jsou uvedeny vybrané příklady možných přístupů:

- a. Příklad 1: instituce s počáteční rezervou likvidity ve výši 1,2 mld EUR. Kumulativní příliv a kumulativní odliv prostředků za zátěžových podmínek se odhaduje na dobu 5 měsíců. Během tohoto období instituce rezervu likvidity použije vždy, když je příliv prostředků nižší než odliv. Výsledkem je, že za stanovených zátěžových podmínek by instituce dokázala přežít 4,5 měsíce, což je déle, než činí minimální doba přežití stanovená orgány dohledu (v tomto příkladu jsou to 3 měsíce):

Tabulka 11. Názorný příklad měřítka pro výpočet likvidity

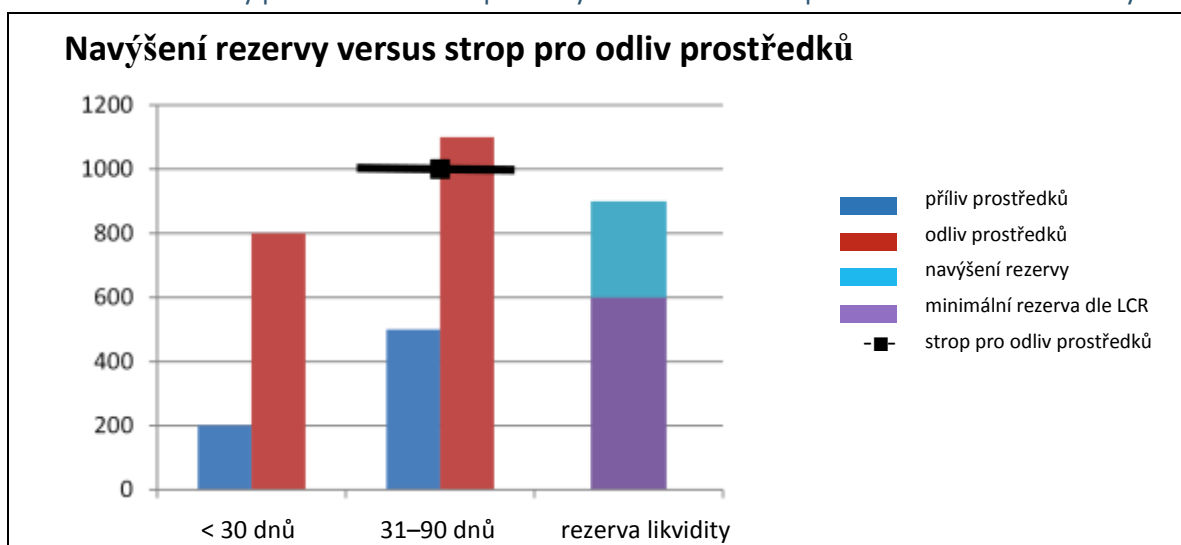
Časový horizont v měsících	Kumulativní odliv prostředků	Kumulativní příliv prostředků	Čistý kumulativní odliv prostředků	Čistá pozice v oblasti likvidity (rezerva – čistý kumulativní odliv prostředků)	Likvidita dostupná v den 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Doba přežití
	2 415	1 163	1 252	-52	
	2 496	1 194	1 302	-102	
	2 669	1 224	1 445	-245	
	2 764	1 253	1 511	-311	

Obrázek 7. Názorný příklad nastavení specifického kvantitativního požadavku v oblasti likvidity



- b. Příklad 2: minimální doba přežití je dohledem stanovena na 3 měsíce. Místo nastavení minimální doby přežití lze jako alternativní opatření, které rovněž řeší obavy orgánů dohledu, že rozdíl mezi přílivem a odlivem prostředků je nepřijatelně vysoký, použít stanovený strop pro odliv prostředků. V grafu uvedeném níže je mechanismus nastavení stropu pro odliv prostředků vyjádřen černou vodorovnou čarou. Instituce musí snížit odliv prostředků na úroveň pod uvedeným stropem. Strop může být nastaven pro jeden koš podle splatnosti nebo pro několik košů a pro čistý odliv prostředků (po korekci o příliv prostředků) nebo pro hrubý odliv prostředků. Třetí sloupec představuje alternativu v podobě navýšení požadavku ohledně výše rezerv:

Obrázek 8. Názorný příklad nastavení specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity



9.5 Vyjádření specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity

448. K vyjádření specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity by příslušné orgány měly použít jeden z následujících přístupů:

1. Přístup č. 1 – požadovat vyšší ukazatel krytí likvidity, než je minimální úroveň nastavená v rámci regulace (je-li tento ukazatel dle vnitrostátních předpisů nebo dle předpisů EU zaveden), a to ve výši, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky;
2. Přístup č. 2 – požadovat minimální dobu přežití v délce, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky; dobu přežití lze buď nastavit přímo jako požadavek, nebo nepřímo nastavením stropu pro odliv prostředků v příslušných uvažovaných koších dle splatnosti; příslušné orgány mohou požadovat různé druhy likvidních aktiv (např. aktiva způsobilá pro centrální banky) k pokrytí rizik, která nejsou (přiměřeně) krytá ukazatelem krytí likvidity;
3. Přístup č. 3 – požadovat minimální celkovou výši likvidních aktiv nebo vyrovnávací kapacity, kterou lze vyjádřit jako minimální celkovou výši nebo jako minimální výši nad rámec platného minimálního limitu stanoveného v rámci regulace, a to ve výši, která dostatečným způsobem zmírní zjištěné nedostatky; příslušné orgány mohou stanovit požadavky ohledně složení likvidních aktiv včetně operačních požadavků (např. přímá převoditelnost na hotovost nebo uložení likvidních aktiv v centrální bance).

449. Specifické kvantitativní požadavky ohledně stabilního financování mohou příslušné orgány strukturovat tak, že budou požadovat minimální úroveň stabilního financování ve formě ukazatele čistého stabilního financování.

450. Kvůli zajištění konzistentnosti by příslušné orgány měly specifické kvantitativní požadavky na likviditu strukturovat tak, aby u institucí přinášely široce konzistentní obezřetnostní výsledky, přičemž je potřeba přihlídnout k tomu, že druhy stanovených požadavků se kvůli specifické situaci mohou u jednotlivých institucí lišit. Kromě kvantifikace by struktura měla rovněž uvádět očekávané složení a povahu požadavku. Ve všech případech by měla uvádět požadavek orgánů dohledu a platné požadavky dle směrnice 2013/36/EU. Rezervy likvidity a vyrovnávací kapacita instituce držené na základě požadavků orgánů dohledu by měly být instituci k dispozici k případnému použití během zátěžových období.

451. Při stanovování specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity a při jejich sdělování dané instituci by příslušné orgány měly zajistit, aby je instituce neprodleně informovala v případě, že požadavky neplní nebo v krátkodobém výhledu nepředpokládá jejich splnění. Příslušné orgány by měly zajistit, aby instituce tuto informaci oznámila bez zbytečného

prodlení a zároveň předložila plán urychlené nápravy, který vypracovala. Příslušné orgány by měly vyhodnotit proveditelnost plánu nápravy předloženého institucí a učinit odpovídající opatření v oblasti dohledu v případě, že plán není považován za proveditelný. Je-li plán považován za proveditelný, příslušné orgány by měly: určit na základě situace dané instituce případná nezbytná přechodná opatření v oblasti dohledu; monitorovat plnění plánu nápravy a pozorně sledovat pozici likvidity instituce a v případě potřeby požadovat, aby instituce podávala zprávy častěji.

452. Nehledě na výše uvedené mohou příslušné orgány rovněž stanovit kvalitativní požadavky v podobě omezení/stropů/limitů, pokud jde o nesoulad, koncentrace, ochotu podstupovat rizika, kvantitativní omezení při vydávání zajištěných úvěrů atd. v souladu s kritérii uvedenými v hlavě 10 obecných pokynů.

453. Níže jsou uvedeny vybrané příklady různých přístupů ke struktuře specifických kvantitativních požadavků v oblasti likvidity:

Příklad vyjádření specifických požadavků

Počínaje dnem 1. ledna 2015 až do odvolání musí banka X:

- a. **Přístup č. 1 – zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně úrovně např. 125 % čistého odlivu likvidních prostředků, měřeno ukazatelem krytí likvidity.**
- b. **Přístup č. 2 – zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu zajišťovala dobu přežití o délce minimálně 3 měsíců, měřeno na základě interního zátěžového testu likvidity / metodou splatností / na základě specifického ukazatele stanoveného orgánem dohledu.**
- c. **Přístup č. 3:**
 - **zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR; nebo**
 - **zajistit, aby její vyrovnávací kapacita po celou dobu dosahovala minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku podle ukazatele krytí likvidity.**
- d. **Přístup č. 4 – zajistit, aby její stabilní financování po celou dobu dosahovalo minimálně výše X mld. EUR nad rámec minimálního požadavku podle ukazatele čistého stabilního financování.**

9.6 Shrnutí zjištění a stanovení skóre

454. Po provedení výše uvedeného hodnocení by příslušné orgány měly získat představu o tom, zda stávající zdroje likvidity poskytují spolehlivé pokrytí rizik, kterým je nebo může být instituce vystavena. Tato představa by se měla odrazit ve shrnutí zjištění spolu se skóre, které vychází z posouzení faktorů uvedených v tabulce č. 12.

455. V případě společného rozhodnutí by příslušné orgány měly použít hodnocení a skóre likvidity ke stanovení přiměřenosti zdrojů likvidity.

Tabulka 12. Faktory, které orgány dohledu zohlední při určování skóre u přiměřenosti likvidity

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Pozice instituce v oblasti likvidity a její profil financování nepředstavují zjizitelné riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovnávací kapacita instituce a její rezervy likvidity dostatečně převyšují specifické kvantitativní požadavky orgánů dohledu a předpokládá se, že tomu tak bude i v budoucnu. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) nepředstavují ve vztahu k činnostem a obchodnímu modelu instituce žádné zjizitelné riziko. • Nic nebrání případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině nebo všechny subjekty mají vyrovnávací kapacitu a rezervy likvidity převyšující požadavky orgánů dohledu. • Instituce má hodnověrný a důvěryhodný pohotovostní plán v oblasti likvidity, který v případě potřeby může být účinný.
2	Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovnávací kapacita instituce a její rezervy likvidity převyšují specifické kvantitativní požadavky orgánů dohledu, avšak existuje riziko, že tomu tak v budoucnu nebude. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnosti a obchodnímu modelu instituce nízké riziko. • Překážky brání nebo mohou bránit

		<p>případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině jen minimálně.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituce má hodnověrný a důvěryhodný pohotovostní plán v oblasti likvidity, který sice není bez rizika, ale v případě potřeby může být účinný.
3	<p>Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy likvidity klesají a/nebo klesly pod úroveň specifických kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují obavy ohledně toho, zda instituce dokáže včas obnovit soulad s těmito požadavky. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnosti a obchodnímu modelu instituce středně vysoké riziko. • Překážky brání případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině. • Instituce má pohotovostní plán v oblasti likvidity, který pravděpodobně nebude účinný.
4	<p>Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Vyrovňovací kapacita instituce a její rezervy likvidity rychle klesají a/nebo klesly pod úroveň specifických kvantitativních požadavků orgánů dohledu a existují vážné obavy ohledně toho, zda instituce dokáže včas obnovit soulad s těmito požadavky. • Složení a stabilita dlouhodobějšího financování (> 1 rok) představují ve vztahu k činnosti a obchodnímu modelu instituce vysoké riziko. • Překážky výrazně brání případnému volnému toku likvidních prostředků mezi subjekty ve skupině. • Instituce nemá pohotovostní plán

		v oblasti likvidity nebo má plán, který je zjevně nedostatečný.
--	--	---

Hlava 10. Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a uplatnění opatření v oblasti dohledu

10.1 Obecné úvahy

456. Tato hlava obecných pokynů spojuje zjištění, která jsou výsledkem hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení do celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení. Rovněž se zabývá tím, jak příslušné orgány uplatňují opatření v oblasti dohledu, jejichž účelem je řešit nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení. Příslušné orgány mohou uplatňovat opatření v oblasti dohledu dle směrnice 2013/36/EU (články 104 a 105) a dle vnitrostátních předpisů a případně opatření včasného zásahu dle článku 27 směrnice 2014/59/EU nebo mohou uvedená opatření kombinovat.

457. Příslušné orgány by měly své pravomoci dohledu vykonávat na základě nedostatků zjištěných při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, přihlížet k celkovému hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení včetně výsledného skóre a zároveň zohledňovat následující:

- a. význam nedostatků / slabých míst a potenciální obezřetnostní dopad neřešení problému (tj. zda je nezbytné problém pomocí určitého opatření řešit);
- b. zda jsou opatření v souladu s celkovým hodnocením konkrétního prvku procesu přezkumu a vyhodnocení (a s celkovým hodnocením procesu přezkumu a vyhodnocení), resp. zda jsou tomuto hodnocení přiměřená;
- c. zda řešení / pokrytí nedostatků / slabých stránek je již předmětem jiných opatření;
- d. zda by jiná opatření dosáhla stejného cíle s menší administrativní zátěží a menším finančním dopadem na instituci;
- e. optimální úroveň a doba platnosti opatření k dosažení cíle dohledu;
- f. možnost, že zjištěná rizika a slabá místa mohou být korelované a/nebo se dále posilovat, takže je na místě zpřísnit opatření v oblasti dohledu.

458. Při uplatňování opatření v oblasti dohledu, která mají řešit konkrétní nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, by příslušné orgány měly přihlížet k celkovým kvantitativním kapitálovým požadavkům a požadavkům v oblasti

likvidity, které mají být uplatněny na základě kritérií uvedených v hlavách 7 a 9 obecných pokynů.

459. Příslušné orgány mohou přijmout opatření v oblasti dohledu, která jsou přímo propojena s výsledky činností orgánů dohledu (např. kontroly přímo na místě, hodnocení vhodnosti členů řídicího orgánu a klíčových funkcí atd.), pokud výsledky těchto činností vyžadují okamžité uplatnění opatření v oblasti dohledu s cílem vyřešit závažné nedostatky.

10.2 Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení

460. Při stanovování celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení by příslušné orgány měly přihlížet ke zjištěním, která jsou výsledkem hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, tj. konkrétně by měly zvážit:

- a. rizika, kterým je nebo může být instituce vystavena;
- b. pravděpodobnost, že řídicí a kontrolní systém instituce, nedostatky v oblasti kontroly a/nebo obchodní model nebo strategie zvýší nebo sníží tato rizika nebo instituci vystaví novému zdroji rizik;
- c. zda kapitál a zdroje likvidity instituce zajišťují spolehlivé pokrytí těchto rizik;
- d. potenciál pozitivní a negativní interakce jednotlivých prvků (např. příslušné orgány mohou silnou kapitálovou pozici považovat za potenciální faktor přispívající ke snížení rizika v určitých problémových oblastech, které byly zjištěny v případě likvidity a financování, nebo naopak slabá kapitálová pozice může tyto problémy zhoršit).

461. Na základě těchto faktorů by měly příslušné orgány určit životaschopnost instituce, která je definovaná jako vzdálenost od okamžiku neživotoschopnosti na základě přiměřenosti kapitálu a zdrojů likvidity, řídicího a kontrolního systému, kontrolních mechanismů a/nebo obchodního modelu nebo strategie, pokud jde o pokrytí rizik, kterým instituce je nebo může být vystavena.

462. Na základě stanovené životaschopnosti by příslušné orgány měly:

- a. přijmout případná opatření v oblasti dohledu nezbytná k vyřešení problémů (nad rámec specifických opatření přijatých k řešení specifických zjištění v rámci hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení);
- b. stanovit budoucí zdroje a plánování dohledu ve vztahu k instituci, včetně toho, zda by instituce měla být zařazena do programu dohledových šetření;
- c. stanovit potřebu opatření včasného zásahu dle článku 27 směrnice 2014/59/EU;

- d. určit, zda instituce „je v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné“ ve smyslu článku 32 směrnice 2014/59/EU.

463. Celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení by se mělo odrazit ve skóre založeném na faktorech uvedených v tabulce č. 13 a mělo by být přesně zdokumentováno v každoročním shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení. Toto každoroční shrnutí by mělo rovněž obsahovat celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocení a skóre jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení a případná zjištění dohledu za posledních 12 měsíců.

Tabulka 13. Faktory, které orgány dohled zohlední při určování celkového skóre procesu přezkumu a vyhodnocení

Skóre	Názor orgánů dohledu	Posuzované faktory
1	Zjištěná rizika nepředstavují zjistitelné riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce nezbuzují žádné obavy. • Vnitřní řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy v celé instituci nezbuzují obavy. • Rizika pro kapitál a likviditu instituce nepředstavují žádné zjistitelné riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství drženého kapitálu nezbuzují obavy. • Pozice v oblasti likvidity a profil financování instituce nezbuzují žádné obavy.
2	Zjištěná rizika představují nízké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují malé obavy. • Řídicí a kontrolní systém organizace nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují malé obavy. • Rizika pro kapitál a likviditu představují nízké riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství drženého kapitálu vzbuzují malé obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují malé obavy.
3	Zjištěná rizika představují středně vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují středně velké obavy. • Řídicí a kontrolní systém organizace nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují středně velké obavy. • Rizika kapitálu a likvidity představují středně vysoké riziko významného

		<p>obezřetnostního dopadu.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují středně velké obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují středně velké obavy. • Instituce již možná začala uplatňovat některá z opatření uvedených v ozdravném plánu.
4	Zjištěná rizika představují vysoké riziko pro životaschopnost instituce.	<ul style="list-style-type: none"> • Obchodní model a strategie instituce vzbuzují velké obavy. • Řídicí a kontrolní systém organizace nebo kontrolní mechanismy v celé instituci vzbuzují velké obavy. • Rizika kapitálu a likvidity představují vysoké riziko významného obezřetnostního dopadu. • Složení a množství kapitálu drženého institucí vzbuzují velké obavy. • Pozice instituce v oblasti likvidity a/nebo její profil financování vzbuzují velké obavy. • Instituce již možná začala uplatňovat významný počet opatření uvedených v ozdravném plánu.
5	Instituce „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“.	<ul style="list-style-type: none"> • Existuje bezprostřední riziko pro životaschopnost instituce. • Instituce splňuje podmínky, kdy lze prohlásit, že „je v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“ dle čl. 32 odst. 4 směrnice 2014/59/EU¹⁰.

464. Je-li stanoveno, že instituce je „v selhání nebo že je její selhání pravděpodobné“, čemuž odpovídá celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocení „F“, příslušné orgány by měly projednat výsledná zjištění v orgány příslušnými k řešení krize a postupovat dle článku 32 směrnice 2014/59/EU.

¹⁰ Příslušný orgán se zejména domnívá, že (1) instituce porušuje, nebo existují objektivní důvody podporující názor, že instituce v blízké budoucnosti bude porušovat požadavky podmiňující prodloužení povolení způsobem, který by příslušný orgán opravňoval k odebrání povolením, a to mimo jiné z důvodů, že instituce utrpěla ztráty nebo pravděpodobně utrpí ztráty, které ji připraví o veškerý kapitál nebo o výraznou část kapitálu; (2) aktiva instituce jsou, nebo existují objektivní důvody podporující názor, že aktiva instituce v blízké budoucnosti budou nižší než její závazky; nebo (3) instituce je, nebo existují objektivní důvody podporující názor, že instituce v blízké budoucnosti bude neschopná splácet své dluhy nebo jiné závazky ve splatnosti.

Čl. 32 odst. 4 písm. d) směrnice 2014/59/EU rovněž stanovuje kritéria mimořádné veřejné finanční podpory umožňující stanovit, zda instituce je „v selhání nebo je její selhání pravděpodobné“, avšak tato kritéria nejsou v procesu dohledu a hodnocení a při rozhodování příslušných orgánů posuzována.

10.3 Uplatnění nástrojů kvantifikace kapitálu

465. Příslušné orgány by měly vyhlásit dodatečné kapitálové požadavky tak, že stanoví celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení v souladu s procesem a kritérii uvedenými v hlavě 7 těchto obecných pokynů.

466. Nehledě na požadavky zmíněné v předchozím odstavci mohou příslušné orgány na základě slabých míst a nedostatků zjištěných při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení vyhlásit dodatečné nástroje kvantifikace kapitálu, a to včetně:

- a. požadavku, aby instituce využívala čisté zisky k posílení svého kapitálu podle čl. 104 odst. 1 písm. h) směrnice 2013/36/EU;
- b. omezení nebo zákazu, aby instituce rozdělovala výnosy nebo vyplácela úroky akcionářům, společníkům nebo držitelům instrumentů vedlejšího kapitálu Tier 1 podle čl. 104 odst. 1 písm. i) směrnice 2013/36/EU, pokud tento zákaz nepředstavuje nesplnění závazků dané instituce; a/nebo
- c. požadavku, aby instituce používala specifické zacházení s aktivy z hlediska kapitálových požadavků podle čl. 104 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU.

10.4 Uplatnění opatření v oblasti likvidity

467. Příslušné orgány by měly vyhlásit specifické požadavky na likviditu v souladu s procesem a kritérii uvedenými v hlavě 9 těchto obecných pokynů.

468. Nehledě na specifické kvantitativní požadavky zmíněné v předchozím odstavci mohou příslušné orgány na základě slabých míst a nedostatků zjištěných při hodnocení rizika likvidity a financování vyhlásit dodatečná opatření v oblasti likvidity, a to včetně:

- a. uvalení zvláštních požadavků na likviditu, včetně omezení týkajících se nesouladu splatností mezi aktivy a pasivy dle čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU; a/nebo
- b. uvalení jiných správních opatření včetně obezřetnostních poplatků dle článku 105 směrnice 2013/36/EU.

10.5 Uplatnění jiných opatření v oblasti dohledu

469. Konkrétní nedostatky zjištěné při hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení mohou příslušné orgány řešit pomocí opatření, která přímo nesouvisí s kvantitativními kapitálovými požadavky nebo požadavky na likviditu. Tento oddíl nabízí

demonstrativní výčet možných opatření v oblasti dohledu, která lze uplatnit na základě článků 104 a 105 směrnice 2013/36/EU.

Analýza obchodního modelu

470. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné v analýze obchodního modelu, budou zřejmě vyžadovat, aby instituce změnila svůj řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy ve snaze podpořit implementaci obchodního modelu a strategie nebo aby omezila určité obchodní činnosti.

471. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat úpravu řízení rizik a mechanismů kontroly nebo řídicího a kontrolního systému s cílem dosáhnout souladu s požadovaným obchodním modelem nebo strategií, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. úpravy finančního plánu předpokládané ve strategii, pokud se neopírá o plánování vnitřního kapitálu nebo důvěryhodné předpoklady;
- b. požadující změny organizačních struktur, posílení funkcí a kontrolních mechanismů řízení rizik s cílem podpořit implementaci obchodního modelu nebo strategie; a/nebo
- c. požadující změny a posílení IT systémů s cílem podpořit implementaci obchodního modelu nebo strategie.

472. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce změnila obchodní model nebo strategii, pokud se:

- a. neopírají o odpovídající organizační opatření, řídicí a kontrolní systém nebo mechanismy kontroly a řízení rizik;
- b. neopírají o kapitálové a operační plány, včetně alokace přiměřených finančních, lidských a technologických (IT) zdrojů; a/nebo
- c. strategie vede ke zvýšení systémového rizika nebo představuje ohrožení finanční stability.

473. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce snížily inherentní riziko obsažené v produktech, které vytvářejí/distribuují, přičemž se může jednat například o požadavek:
 - požadující změny rizik obsažených v určitých nabízených produktech; a/nebo
 - požadující zlepšení řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování produktů;

- b. požadovat, aby instituce snížila inherentní riziko obsažené v jejích systémech, přičemž se může jednat například o požadavek:
- požadující zlepšení systémů nebo zvýšení investic nebo urychlení zavádění nových systémů; a/nebo
 - požadující zlepšení řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v oblasti vývoje a udržování systémů.

Vnitřní řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy v celé instituci

474. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení vnitřního řídicího a kontrolního systému a kontrolních mechanismů v celé instituci, se mohou zaměřit na opatření požadující, aby instituce posílila řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy nebo snížila inherentní riziko obsažené v jejích produktech, systémech a operacích.

475. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce změnila svůj celkový řídicí a kontrolní systém a organizaci, přičemž se může jednat například o požadavek požadující:
- změny organizační nebo funkční struktury, včetně hierarchických vztahů;
 - úpravy zásad řízení rizik nebo změny způsobu jejich přípravy a uplatňování v celé organizaci; a/nebo
 - zvýšení transparentnosti mechanismů řídicího a kontrolního systému;
- b. požadovat, aby instituce změnila organizaci, složení nebo fungování řídicího orgánu;
- c. požadovat, aby instituce posílila svůj celkový systém řízení rizik, přičemž se může jednat například o požadavek požadující:
- změny (snížení) ochoty podstupovat rizika nebo řídicího a kontrolního systému pro určování ochoty podstupovat rizika a vypracování celkové strategie rizik;
 - zlepšení interních postupů a modelů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti nebo přiměřenosti likvidity, pokud nejsou považovány za vhodné pro daný účel;
 - zvýšení kapacity zátěžového testování a zlepšení celkového programu zátěžového testování; a/nebo
 - zlepšení pohotovostních plánů;

- d. požadovat, aby instituce posílila systém a funkce vnitřní kontroly, přičemž se může jednat například o požadavek požadující:
 - nezávislost a přiměřené personální obsazení funkce interního auditu; a/nebo
 - zlepšení procesu interního vykazování tak, aby se zajistilo přiměřené předkládání zpráv řídicímu orgánu;
- e. požadovat, aby instituce zlepšila informační systémy nebo mechanismy kontinuity činnosti, přičemž se může jednat například o požadavek požadující:
 - zlepšení spolehlivosti systémů; a/nebo
 - vytvoření a testování plánů kontinuity činnosti.

476. Podle čl. 104 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. změnila zásady odměňování; a/nebo
- b. omezila pohyblivou složku odměny stanovením její výše jako procentního podílu čistých výnosů.

Úvěrové riziko a riziko protistrany

477. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení úvěrového rizika a rizika protistrany a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

478. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. aktivněji zapojila řídicí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o úvěrech;
- b. zlepšila systémy řízení úvěrového rizika;
- c. zlepšila kontrolní mechanismy u úvěrových procesů; a/nebo
- d. zlepšila řízení, hodnocení a monitorování kolaterálu.

479. Podle čl. 104 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. používala specifický systém rezerv a opravných položek, a požadovat zvýšení rezerv, pokud to účetní předpisy povolují;

- b. používala minimální úrovně (nebo stropy) u interních parametrů rizik a/nebo rizikových vah používaných při výpočtu výše rizikové expozice pro konkrétní produkty, odvětví nebo druhy dlužníků;
- c. používala vyšší snížení hodnoty kolaterálu; a/nebo
- d. držela dodatečný kapitál, a vyvážila tak rozdíl mezi účetní hodnotou rezerv a obezřetným oceněním aktiv (výsledek přezkumu kvality aktiv), který poukazuje na očekávané ztráty nekryté účetními rezervami.

480. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce:

- a. snížila velké expozice nebo jiné zdroje rizika koncentrace úvěrů;
- b. zpřísnila kritéria poskytování úvěrů pro všechny nebo vybrané kategorie produktů nebo dlužníků; a/nebo
- c. snížila expozici vůči určitým finančním nástrojům (např. hypotečním úvěrům, financování vývozu, u komerčních nemovitostí, sekuritizace atd.), kategoriím dlužníků, odvětvím, zemím atd. nebo pro ně získala zajištění.

481. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce zvýšila kvalitu a četnost zpráv o úvěrovém riziku, které jsou předkládány řídicímu orgánu a vrcholnému vedení.

Tržní riziko

482. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení tržního rizika a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

483. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila zjištěné nedostatky, pokud jde o schopnost instituce identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat tržní riziko, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zlepšení výkonnosti interních přístupů instituce nebo její kapacity zpětného testování nebo zátěžového testování;
- b. zlepšení kvality a četnosti vykazování tržního rizika prostřednictvím zpráv předkládaných vrcholnému vedení instituce; a/nebo
- c. požadující častější a důkladnější interní audity činnosti na trhu.

484. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. omezit investice do určitých produktů, pokud zásady a postupy instituce nezajišťují přiměřené krytí a kontrolu rizika vyplývajícího z těchto produktů;
- b. požadovat, aby instituce předložila plán postupného snižování expozic vůči problémovým aktivům a/nebo nelikvidním pozicím; a/nebo
- c. požadovat divestice finančních produktů, pokud výstupem procesů oceňování v instituci nejsou konzervativní ocenění v souladu se standardy uvedenými v nařízení (EU) č. 575/2013.

485. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce snížila úroveň inherentního tržního rizika (prostřednictvím zajištění nebo prodeje aktiv), pokud byly v systémech měření instituce zjištěny významné nedostatky; a/nebo
- b. požadovat, aby instituce zvýšila výši derivátů, které jsou vypořádávány prostřednictvím ústředních protistran.

Operační riziko

486. Opatření v oblasti dohledu, která mají řešit nedostatky zjištěné při hodnocení operačního rizika a souvisejících řídicích a kontrolních mechanismů, se pravděpodobně zaměří na to, aby instituce snížila úroveň inherentního rizika nebo posílila řídicí a kontrolní mechanismy.

487. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce aktivněji zapojila řídicí orgán nebo jeho výbory do rozhodování o řízení operačního rizika;
- b. požadovat, aby instituce při schvalování nových produktů a systémů přihlížela k inherentnímu operačnímu riziku; a/nebo
- c. požadovat, aby instituce zlepšila systémy identifikace a měření operačního rizika.

488. Podle čl. 104 odst. 1 písm. e) a f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat, aby instituce snížila rozsah externího zajištění služeb nebo činností; a/nebo
- b. požadovat, aby instituce snížila expozice vůči operačnímu riziku (např. pomocí pojištění, zavedením většího počtu kontrolních bodů atd.).

Úrokové riziko neobchodního portfolia

489. Bez ohledu na požadavek držet dodatečný kapitál dle čl. 104 odst. 1 písm. a) by příslušné orgány měly zvážit uplatnění opatření v oblasti dohledu v následujících případech:

- a. pokud existuje podstatné úrokové riziko neobchodního portfolia (viz hlava 8 obecných pokynů);
- b. pokud výsledky procesu přezkumu a vyhodnocení odhalí nedostatky v hodnocení inherentní úrovně úrokového rizika neobchodního portfolia a v souvisejících řídicích a kontrolních mechanismech instituce; nebo
- c. pokud instituce vykazuje, že její ekonomická hodnota by se mohla snížit o více než 20 % kapitálu („standardní náhlá a neočekávaná změna“) v důsledku náhlé a neočekávané změny úrokových sazeb dle čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU.

490. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila zjištěné nedostatky, pokud jde o její schopnost identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat úrokové riziko neobchodního portfolia, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zlepšit kapacitu zátěžového testování; a/nebo
- b. zlepšit vykazování informací o řízení likvidity na základě zpráv předkládaných řídicímu orgánu instituce.

491. Podle čl. 104 odst. 1 písm. f) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce používala upravené interní limity s cílem snížit inherentní riziko obsažené v činnostech, produktech a systémech.

492. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat doplňující nebo častější vykazování pozice instituce, pokud jde o úrokové riziko neobchodního portfolia.

493. Opatření používané(á) v reakci na uplatnění scénáře standardní náhlé a neočekávané změny by se mělo(a) odvíjet od složitosti použité metody výpočtu a přiměřenosti scénáře náhlé a neočekávané změny a úrovně ekonomické hodnoty. Je-li snížení ekonomické hodnoty stanoveno relativně přímočarou nebo standardní metodou výpočtu, příslušné orgány si mohou nejprve vyžádat doplňující, a třeba i interní informace. Pokud však snížení vychází z výsledku komplexnějšího modelu, o kterém příslušné orgány mají více informací, mohou hodnocení odpovídajícího (odpovídajících) opatření provést rychleji. V takovém případě by se při volbě opatření mělo přihlížet k výsledkům hodnocení úrokového rizika neobchodního portfolia provedeného dle hlavy 6 těchto obecných pokynů.

Riziko likvidity

494. Podle čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. uložit požadavky ohledně koncentrace držených likvidních aktiv, např.:

- požadavky ohledně složení profilu likvidních aktiv instituce, pokud jde o protistrany, měnu atd.; a/nebo
 - stropy, limity nebo omezení koncentrací financování;
- b. uvalit omezení ohledně krátkodobých smluvních nesouladů splatnosti nebo nesouladů splatnosti v důsledku chování aktiv a závazků, např.:
- limity pro nesoulad splatností (v jednotlivých časových koších) mezi aktivy a pasivy;
 - limity pro minimální dobu přežití; a/nebo
- limity pro závislost na určitých krátkodobých zdrojích financování, např. financování z peněžního trhu.

495. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce předkládala častější zprávy o pozicích v oblasti likvidity, včetně požadavků ohledně:

- a. četnosti zpráv o pokrytí likvidity a/nebo čistém stabilním financováním; a/nebo
- b. četnosti a podrobnosti dalších zpráv o likviditě, např. „doplňkové ukazatele monitorování“.

496. V souladu s čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce řešila zjištěné nedostatky, pokud jde o schopnost instituce identifikovat, měřit, monitorovat a kontrolovat riziko likvidity, přičemž se může jednat například o požadavek:

- a. zvýšit kapacitu zátěžových testů a zlepšit schopnost identifikovat a kvantifikovat podstatné zdroje rizika likvidity instituce;
- b. zlepšit schopnost zpeněžit likvidní aktiva;
- c. zlepšit pohotovostní plán a rámec indikátorů včasného varování v oblasti likvidity; a/nebo
- d. zlepšit vykazování informací o řízení likvidity na základě zpráv předkládaných řídicímu orgánu instituce.

Riziko financování

497. Podle čl. 104 odst. 1 písm. k) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat, aby instituce přijala opatření vedoucí ke zlepšení svého profilu financování, včetně:

- a. snížení závislosti na určitých (potenciálně volatilních) trzích financování, např. na velkoobchodním financování;

- b. snížení koncentrace profilu financování, pokud jde o protistrany, vrcholy v dlouhodobém profilu splatností, (nesoulad) měn atd.; a/nebo
- c. snížení výše zatížených aktiv, potenciálně s rozlišením celkového zatížení a přezajištění (např. u krytých dluhopisů, výzev k dodatkové úhradě atd.).

498. Podle čl. 104 odst. 1 písm. j) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány požadovat doplňující nebo častější vykazování pozice instituce v oblasti financování, včetně:

- a. zvýšené četnosti poskytování informací regulátorům v souvislosti s monitorováním profilu financování (např. zpráva o ukazateli čistého stabilního financování a „doplňkové ukazatele monitorování“); a/nebo
- b. zvýšené četnosti předkládání zpráv orgánům dozoru o plánu financování instituce.

499. Podle čl. 104 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU mohou příslušné orgány:

- a. požadovat opatření k vyřešení nedostatků zjištěných u kontrolních mechanismů rizika financování instituce, včetně:
 - zlepšení vykazování informací o riziku financování na základě zpráv předkládaných řídicímu orgánu instituce;
 - přepracování nebo vylepšení plánu financování; a/nebo
 - stanovení limitů u ochoty podstupovat rizika / tolerance k riziku;
- b. zlepšit schopnosti instituce v oblasti zátěžového testování např. na základě požadavku vyžadujícího, aby instituce pokryla delší stresové období.

10.6 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a opatřeními včasného zásahu

500. Kromě opatření v oblasti dohledu zmíněných v této hlavě obecných pokynů mohou příslušné orgány uplatňovat opatření včasného zásahu dle článku 27 směrnice 2014/59/EU, která mají doplnit soubor opatření v oblasti dohledu uvedených v článcích 104 a 105 směrnice 2013/36/EU.

501. Příslušné orgány by měly uplatňovat opatření včasného zásahu, aniž by tím byla dotčena jiná opatření v oblasti dohledu, a při uplatňování opatření včasného zásahu by měly volit nejvhodnější opatření, které(á) zajistí odezvu úměrnou konkrétním okolnostem.

10.7 Interakce mezi opatřeními v oblasti dohledu a makrobezřetnostními opatřeními

502. Pokud je instituce předmětem makrobezřetnostních opatření, příslušné orgány by měly zhodnotit:

- a. zda následkem toho, že instituce používá k výpočtu kapitálových požadavků modely schválené v rámci dohledu, jsou konkrétní slabé místo / nedostatek, na které se makrobezřetnostní opatření zaměřuje, vynechány z účinků opatření vzhledem k navrženým vlastnostem (např. pokud makrobezřetnostní opatření zvyšuje rizikové váhy u určitých tříd expozic, opatření by pokrylo pouze instituce uplatňující standardizovaný přístup k výpočtu minimálního kapitálového požadavku pro úvěrové riziko, a tudíž instituce uplatňující přístupy založené na interním ratingu by nebyly přímo dotčeny);
- b. zda makrobezřetnostní opatření přiměřeným způsobem řeší případná související rizika / slabá místa / nedostatky určité instituce.

503. Pokud makrobezřetnostní opatření vzhledem ke svým specifickým nepokrývá určitou instituci (viz výše), příslušné orgány mohou zvážit rozšíření účinků opatření přímo na danou instituci (např. uplatněním obdobných rizikových vah pro určité třídy expozic, na které se makrobezřetnostní opatření zaměřuje).

504. Pokud hodnocení přezkumu a vyhodnocení dojde k závěru, že makrobezřetnostní opatření přiměřeně neřeší související úroveň rizika nebo nedostatků v instituci (tj. instituce je vystavena vyššímu riziku nebo představuje vyšší riziko, než je úroveň, o kterou makrobezřetnostní opatření usiluje, nebo zjištěné nedostatky jsou podstatnější než ty, na které se opatření zaměřuje), příslušné orgány by měly zvážit doplnění makrobezřetnostního opatření o další opatření specificky stanovená pro danou instituci.

Hlava 11. Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u přeshraničních skupin

505. Tato hlava se zabývá uplatňováním společných postupů a metodiky procesu přezkumu a vyhodnocení v souladu s těmito obecnými pokyny ve vztahu k přeshraničním skupinám a jejich subjektům. Dává rovněž tuto problematiku do souvislosti se společným hodnocením a rozhodováním podle článku 113 směrnice 2013/36/EU a prováděcího nařízení Komise (EU) č. 710/2014, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce¹¹.

11.1 Uplatnění procesu přezkumu a vyhodnocení u přeshraničních skupin

506. Při uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocení a těchto obecných pokynů u přeshraničních skupin by příslušné orgány měly vyhodnotit životaschopnost skupiny jako celku i jednotlivých subjektů skupiny. Lze toho dosáhnout rozdělením procesu do dvou fází: (1) příslušné orgány provedou úvodní zhodnocení subjektů pod svým přímým dohledem a (2) příslušné orgány společně projednají a dokončí hodnocení v rámci kolegií orgánů dohledu dle požadavků článků 113 a 116 směrnice 2013/36/EU.

507. V souladu s působností obecných pokynů uvedenou v hlavě 1:

- a. konsolidující orgány dohledu by měly provést úvodní zhodnocení mateřské společnosti a skupiny institucí na konsolidovaném základě;
- b. příslušné orgány by měly provést úvodní zhodnocení subjektů pod svým dohledem (u jednotlivých subjektů nebo případně na základě dílčí konsolidace).

508. Při uplatňování těchto obecných pokynů u dceřiných společností přeshraniční skupiny dle výše uvedeného odstavce by příslušné orgány při provádění úvodního zhodnocení u dceřiných společností měly k institucím primárně přistupovat jako k jednotlivým subjektům, tj. zhodnotit obchodní model, strategii, vnitřní řídicí a kontrolní systém a kontrolní mechanismy v celé instituci, rizika pro kapitál a likviditu a kapitálovou přiměřenost a přiměřenost likvidity subjektu, jako kdyby se jednalo o samostatnou instituci. Zjištění, která jsou výsledkem úvodního zhodnocení, by případně měla rovněž zahrnovat identifikaci hlavních slabých míst v přeshraničním kontextu nebo v kontextu skupiny, která mohou souviset s tím, že se instituce spoléhá na svoji mateřskou společnost/skupinu, pokud jde o financování, kapitál, technickou podporu atd. Při úvodním zhodnocení jednotlivých subjektů by příslušné orgány rovněž měly zohlednit silné stránky a faktory, které přispívají ke

¹¹Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 710/2014 ze dne 23. června 2014, Úř. věst. L 188, 27.6.2014, s. 19.

snížení rizik a které souvisí s tím, že je subjekt součástí skupiny, a to s ohledem na technickou podporu, finanční podporu skupiny atd.

509. Výsledky úvodního zhodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, včetně názoru na případně zjištěné hlavní oblasti, ve kterých je instituce závislá na mateřské společnosti/skupině, by měly sloužit jako podkladové informace při společném hodnocení a rozhodování dle požadavků článku 113 směrnice 2013/36/EU, a příslušné orgány by je tudíž měly projednat v rámci kolegií orgánů dohledu zřízených dle článku 116 směrnice 2013/36/EU.
510. Po projednání v rámci kolegií orgánů dohledu a na základě výsledků společného hodnocení by příslušné orgány měly svá hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení dokončit, přičemž provedou potřebné úpravy na základě výsledků jednání kolegia.
511. Pokud úvodní zhodnocení prováděné příslušným orgánem odhalilo konkrétní nedostatky související s pozicemi uvnitř skupiny (např. vysokou koncentraci expozic vůči mateřské společnosti, spoléhání se na financování v rámci skupiny, problémy s udržitelností strategie subjektu atd.), které negativně ovlivňují individuální celkovou životaschopnost subjektu, příslušné orgány by v rámci kolegií orgánů dohledu měly projednat, zda je potřeba změnit konečné hodnocení subjektu s ohledem na celkovou dimenzi skupiny, včetně konsolidovaného obchodního modelu, strategie a existence skupiny a zvláštních vlastností mechanismů finanční podpory v rámci skupiny.
512. Příslušné orgány by měly v rámci kolegií orgánů dohledu projednat a koordinovat následující:
- a. plánování, včetně četnosti, a časový harmonogram hodnocení jednotlivých prvků procesu přezkumu a vyhodnocení u konsolidované skupiny a jejích subjektů s cílem podpořit přípravu zpráv o riziku skupiny a riziku likvidity, které mají sloužit jako podkladové informace při společném rozhodování dle článku 113 směrnice 2013/36/EU;
 - b. bližší informace o používání měřítek při hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení;
 - c. přístup k individuálnímu hodnocení a hodnocení pomocí skóre u dílčích kategorií rizik, pokud jsou dílčí kategorie považované za podstatné;
 - d. podklady, které má instituce poskytnout na konsolidované a individuální úrovni při provádění hodnocení prvků procesu přezkumu a vyhodnocení, včetně informací vyplývajících z interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a přiměřenosti likvidity;
 - e. výsledky hodnocení, včetně skóre procesu přezkumu a vyhodnocení přidělených jednotlivým prvkům, a celkové hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení a celkové skóre procesu přezkumu a vyhodnocení na konsolidované i individuální

úrovni. Při projednávání hodnocení jednotlivých rizik pro kapitál a likviditu by se příslušné orgány měly zaměřit na rizika, která jsou považovaná za podstatná pro dané subjekty;

f. případná plánovaná opatření v oblasti dohledu a opatření včasného zásahu.

513. Shrnutí celkového hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení pro přeshraniční skupinu a její subjekty by příslušné orgány měly strukturovat tak, aby bylo možné vyplnit vzory zprávy hodnocení procesu přezkumu a vyhodnocení, zprávy o rizicích ve skupině, zprávy o hodnocení rizika likvidity a hodnocení rizika likvidity ve skupině, které jsou nezbytné ke společnému rozhodování dle článku 113 směrnice 2013/36/EU, blíže rozpracovanému v prováděcím nařízení Komise (EU) č. 710/2014, pokud jde o podmínky uplatňování postupu společného rozhodování o požadavcích obezřetnosti pro konkrétní instituce.

11.2 Hodnocení kapitálu v procesu přezkumu a vyhodnocení a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce

514. Stanovení kapitálové přiměřenosti a požadavků v souladu s postupem popsáním v hlavě 7 je u přeshraničních skupin součástí společného rozhodování příslušných orgánů podle článku 113 směrnice 2013/36/EU.

515. Výkon pravomocí dohledu a přijímání opatření v oblasti dohledu, včetně dodatečného kapitálového požadavku dle čl. 104 odst. 1 písm. a) na konsolidované nebo individuální úrovni v souladu s ustanoveními hlavy 7 by měly být předmětem společného rozhodnutí příslušných orgánů dle článku 113 směrnice 2013/36/EU.

516. U mateřské společnosti nebo dceřiné společnosti přeshraniční skupiny by se dodatečné kapitálové požadavky dle čl. 104 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/36/EU v kontextu článku 103 uvedené směrnice měly uplatňovat v souladu se společným rozhodováním, které upravuje článek 113 uvedené směrnice.

517. V souvislosti s projednáváním přiměřenosti výše kapitálu a stanovováním dodatečných kapitálových požadavků by příslušné orgány měly zohlednit:

- a. hodnocení významu zjištěných rizik a nedostatků na konsolidované i individuální úrovni (tj. která rizika jsou podstatná pro skupinu jako celek a která jsou podstatná pouze pro jeden subjekt) a úroveň kapitálu, která je potřeba k pokrytí těchto rizik;
- b. jsou-li zjištěné nedostatky společné všem subjektům (např. stejné nedostatky řídicího a kontrolního systému nacházející se ve všech subjektech nebo nedostatky modelů používaných v několika subjektech), pak koordinaci hodnocení a reakce dohledu a zejména rozhodnutí, zda by opatření měla být stanovena na konsolidované úrovni nebo poměrně na individuální úrovni pro subjekty, kde se společné nedostatky vyskytují;

- c. výsledky hodnocení interních postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a názor na spolehlivost výpočtů postupů pro hodnocení kapitálové přiměřenosti a jejich použití jako podkladových informací při určování dodatečných kapitálových požadavků;
- d. výsledky výpočtů měřítek dohledu, které se používají v dodatečných kapitálových požadavcích pro všechny subjekty ve skupině a na konsolidované úrovni;
- e. dodatečné kapitálové požadavky, které mají být stanoveny pro jednotlivé subjekty a na konsolidované úrovni tak, aby se zajistila konzistentnost výsledných kapitálových požadavků, a na to, zda je nutné převést kapitál z konsolidované úrovně na úroveň jednotlivých subjektů.

518. Při určování celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení dle hlavy 7 by příslušné orgány měly uvažovat stejnou úroveň platnosti jako u požadavků souvisejících se společných rozhodováním dle článku 113 směrnice 2013/36/EU. Celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení a případné další nástroje kvantifikace kapitálu by zejména měly být stanoveny na konsolidované a individuální úrovni subjektů působících v členských státech. Na úrovni dílčí konsolidace by celkový kapitálový požadavek procesu přezkumu a vyhodnocení a další nástroje kvantifikace kapitálu měly zahrnovat pouze mateřskou společnost částečně konsolidované skupiny, aby se předešlo dvojímu započítání dodatečných kapitálových požadavků, které u dceřiných společností v jiných členských státech zvažují příslušné orgány.

11.3 Hodnocení likvidity v procesu přezkumu a vyhodnocení a obezřetnostní požadavky pro jednotlivé instituce

519. Pro účely čl. 113 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/36/EU by příslušné orgány měly „záležitosti“ považovat za významné a/nebo „zjištění“ za závažná přinejmenším v případech, kdy:

- a. příslušné orgány navrhuje zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu; a/nebo
- b. příslušné orgány navrhuje jiná opatření než zvláštní kvantitativní požadavky na likviditu a skóre přiřazené riziku likvidity a/nebo riziku financování je „3“ nebo „4“.

11.4 Uplatnění jiných opatření v oblasti dohledu

520. Příslušné orgány odpovědné za dohled nad přeshraničními skupinami a jejich subjekty by měly uplatňování veškerých opatření v oblasti dohledu a opatření včasného zásahu v případě skupiny a/nebo jejích významných subjektů projednat a koordinovat, je-li to možné, aby se zajistilo konzistentní uplatňování opatření, která jsou pro zjištěná slabá místa nejvhodnější s přihlédnutím k dimenzi skupiny, včetně vzájemných závislostí a mechanismů v rámci skupiny projednávaných výše.

Hlava 12. Závěrečná ustanovení a provádění

521. S účinností od 1. ledna 2016 se zrušují následující obecné pokyny:

- a. *CEBS Guidelines on the Application of the Supervisory Review Process under Pillar 2 (Obecné pokyny výboru CEBS k uplatňování procesu přezkumu a vyhodnocení ve 2. pilíři)* (GL03) ze dne 25. ledna 2006;
- b. Část „Pokyny pro orgány dohledu“ v dokumentu *CEBS Guidelines on Technical aspects of the management of interest-rate risk arising from non-trading activities under the supervisory review process (Obecné pokyny k technickým aspektům řízení úrokového rizika z neobchodního portfolia v procesu přezkumu a vyhodnocení)* ze dne 3. října 2006;
- c. *CEBS Guidelines on the management of concentration risk under the supervisory review process (Obecné pokyny výboru CEBS k řízení rizika koncentrace v procesu přezkumu a vyhodnocení)* (GL31) ze dne 2. září 2010;
- d. *CEBS Guidelines for the joint assessment of the elements covered by the supervisory review and evaluation process and joint decision regarding the capital adequacy of cross-border groups (Obecné pokyny výboru CEBS ke společnému hodnocení prvků v procesu přezkumu a vyhodnocení a ke společnému rozhodování o kapitálové přiměřenosti u přeshraničních skupin)* (GL39) ze dne 7. dubna 2010;
- e. *Obecné pokyny orgánu EBA k nástrojům kvantifikace kapitálu v oblasti poskytování úvěrů v cizích měnách nezajištěným dlužníkům v rámci procesu přezkumu a vyhodnocování* (EBA/GL/2013/02) ze dne 20. prosince 2013.

522. Příslušné orgány by měly provést tyto obecné pokyny jejich začleněním do svých procesů a postupů dohledu do 1. ledna 2016.

523. Na vybraná ustanovení v těchto obecných pokynech se vztahují následující přechodná ustanovení, přestože příslušné orgány mohou dle svého uvážení tento přechod urychlit:

- a. zavedení přístupu k diverzifikaci rizik a složení kapitálu určeného k pokrytí celkového kapitálového požadavku procesu přezkumu a vyhodnocení dle hlavy 7 se vyžaduje až od 1. ledna 2019;
- b. struktura kvantitativních požadavků souvisejících s ukazatelem čistého stabilního financování dle hlavy 9 a 10 se vyžaduje až po té, co budou stanoveny a vstoupí v platnost příslušné požadavky nařízení (EU) č. 575/2013.

524. Při provádění těchto obecných pokynů a zejména hlavy 7, 10 a 11 by příslušné orgány měly zajistit, aby se hodnocení přiměřenosti kapitálu a celkové hodnocení v procesu přezkumu a vyhodnocení, stanovení dodatečných kapitálových požadavků a uplatnění dalších nástrojů kvantifikace kapitálu nikterak nedotklo toho, jak instituce dodržuje úroveň Basilej I dle článku 500 nařízení (EU) č. 575/2013, ani dodržování této úrovně neohrozilo.

Přílohy

Příloha 1 Operační riziko, příklady souvislosti mezi ztrátami a rizikovými faktory

Pro znázornění toho, jak se operační riziko projevuje, je nezbytné pochopit vztah mezi určujícími faktory určité rizikové události a dopadem (tj. výsledkem) rizikové události. Vybrané příklady jsou uvedeny v následující tabulce¹².

	Určující faktor	Riziková událost	Druhy dopadů (výsledky)
Lidé	Žhářství – úmyslný čin spáchaný určitou osobou	Požár – událost	<ul style="list-style-type: none"> • Úmrtí/úraz • Finanční ztráta/náklady • Škoda na majetku • Problémy u zákazníka
Proces	Manuálně způsobená chyba	Nepřesné účetnictví	<ul style="list-style-type: none"> • Finanční ztráta • Přepřepočování účetnictví
Systémy	Chyba IT softwaru	Bankomaty mimo provoz / nedostupné	<ul style="list-style-type: none"> • Stížnosti zákazníků • Odškodnění • Poškození dobré pověsti • Výtka od regulačního orgánu
Externí	Velmi vážná sněhová bouře	Nedostupnost budov / spuštění pohotovostních opatření	<ul style="list-style-type: none"> • Problémy u zákazníka • Finanční ztráta • Náklady na opravy

¹² Příčina způsobuje rizikovou událost, která má určitý dopad nebo několik různých výsledků, z nichž některé jsou kvantifikovatelné.

Příloha 2 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s vnitřním řídicím a kontrolním systémem a kontrolními mechanismy v celé instituci

1. Články 73–74, 88, 91–96 a 98 směrnice 2013/36/EU.
2. *Obecné pokyny orgánu EBA k internal governance (řídicí a kontrolní systém).*
3. *Obecné pokyny orgánu EBA k posuzování vhodnosti členů řídicího orgánu a osob zastávajících klíčové funkce (EBA/GL/2012/06).*
4. *Obecné pokyny výboru CEBS k zátěžovému testování.*
5. *Obecné pokyny orgánu EBA k zásadám a postupům v oblasti odměňování.*
6. *Regulační technické normy orgánu EBA týkající se posouzení ozdravných plánů podle čl. 6 odst. 8 směrnice 2014/59/EU.*
7. *Regulační technické normy orgánu EBA týkající se obsahu ozdravných plánů podle čl. 5 odst. 10 směrnice 2014/59/EU.*
8. *Obecné pokyny orgánu EBA k použitelné pomyslné diskontní sazbě pohyblivé složky odměny (EBA/GL/2014/01).*
9. Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 527/2014, pokud jde o regulační technické normy, jimiž se stanoví kategorie nástrojů, které odpovídajícím způsobem odrážejí dlouhodobou úvěrovou kvalitu instituce a jsou vhodné k použití pro účely pohyblivé složky odměny (Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 21).
10. Basilejský výbor pro bankovní dohled, *Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (Zásady efektivní agregace údajů o rizicích a vykazování rizik)*, leden 2013.
11. Rada pro finanční stabilitu, *Principles for An Effective Risk Appetite Framework (Zásady efektivního rámce ochoty podstupovat riziko)*, listopad 2013.
12. Rada pro finanční stabilitu, *Guidance on Supervisory Interaction with Financial Institutions on Risk Culture (Obecné zásady o spolupráci orgánů dohledu s finančními institucemi, pokud jde o kulturu řízení rizik)*, 2014.

Příloha 3 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s riziky pro kapitál

Úvěrové riziko a riziko protistrany

1. Kapitálové požadavky v souvislosti s úvěrovým rizikem – obecné zásady (články 107–110 nařízení (EU) č. 575/2013).
2. Výpočty kapitálu v 1. pilíři – standardizovaný přístup (články 111–141 nařízení (EU) č. 575/2013).
3. Interní přístup k výpočtu kapitálových požadavků – přístup založený na interním ratingu (články 142–191 nařízení (EU) č. 575/2013).
4. Snižování úvěrového rizika (články 192–241 nařízení (EU) č. 575/2013).
5. Sekuritizace (články 242–270 nařízení (EU) č. 575/2013).
6. Úvěrové riziko protistrany (články 271–311 nařízení (EU) č. 575/2013).
7. Kapitálové požadavky v souvislosti s vypořádacím rizikem (články 378–380 nařízení (EU) č. 575/2013).
8. Expozice vůči převedenému úvěrovému riziku (články 404–410 nařízení (EU) č. 575/2013).
9. Režim velkých expozič (články 395–401 nařízení (EU) č. 575/2013).
10. *Prováděcí technické normy orgánu EBA o vykazování pro orgány dohledu (expozič s úlevou a nevýkonné expozič).*

Tržní riziko

1. Všeobecné požadavky v souvislosti s obchodním portfoliem (články 102–106 nařízení (EU) č. 575/2013).
2. Výpočty kapitálu v 1. pilíři (články 325–377 nařízení (EU) č. 575/2013).
3. Kapitálové požadavky v souvislosti s rizikem úvěrové úpravy v ocenění (články 381–386 nařízení (EU) č. 575/2013).
4. Interní přístup k výpočtu kapitálových požadavků pro specifické riziko dluhových nástrojů v obchodním portfoliu (čl. 77 odst. 3 směrnice 2013/36/EU).
5. Riziko nedostatku likvidity (čl. 83 odst. 2 směrnice 2013/36/EU).
6. Bazické riziko (čl. 83 odst. 3 směrnice 2013/36/EU).

7. Pozice v převzatých nových emisích (čl. 83 odst. 3 směrnice 2013/36/EU).
8. Zátěžové testy prováděné institucemi pomocí interních modelů (čl. 98 odst. 1 písm. g) směrnice 2013/36/EU).
9. Úpravy ocenění pozic v obchodním portfoliu (čl. 98 odst. 4 směrnice 2013/36/EU).

Operační riziko

1. Všeobecné požadavky na řízení operačního rizika (články 76–78 a 85 směrnice 2013/36/EU).
2. Obecné zásady, kterými se řídí používání různých přístupů k výpočtu kapitálových požadavků (články 312–314 nařízení (EU) č. 575/2013).
3. Přístup základního ukazatele (články 315–316 nařízení (EU) č. 575/2013).
4. Standardizovaný přístup (články 317–320 nařízení (EU) č. 575/2013).
5. Pokročilé přístupy k měření (články 321–324 nařízení (EU) č. 575/2013).
6. Basilejský výbor pro bankovní dohled *Principles for the Sound Management of Operational Risk (Zásady přiměřeného řízení operačního rizika)*, červen 2011.

Úrokové riziko neobchodního portfolia

1. Všeobecné požadavky v souvislosti s úrokovým rizikem neobchodního portfolia (článek 84 směrnice 2013/36/EU).
2. Dopad změny úrokových sazeb o 200 bazických bodů na ekonomickou hodnotu (čl. 98 odst. 5 směrnice 2013/36/EU).

Příloha 4 Vybrané zdroje a regulační požadavky v souvislosti s rizikem pro likviditu a financování

1. Likvidita (články 411–428 nařízení (EU) č. 575/2013).
2. Postupné zavádění požadavků na likviditu (články 460–461 nařízení (EU) č. 575/2013).
3. Nařízení Komise v přenesené pravomoci dle článku 460 nařízení (EU) č. 575/2013.
4. Zprávy a jejich přezkum – požadavky na likviditu (článek 509 nařízení (EU) č. 575/2013).
5. Proces přezkumu a vyhodnocení – riziko likvidity (článek 86 směrnice 2013/36/EU).
6. CEBS *Guidelines on Liquidity Buffers and Survival periods (Obecné pokyny výboru CEBS k rezervám likvidity a období přežití)*, prosinec 2009.
7. *Obecné pokyny orgánu EBA k retailovým vkladům spojeným s odlišným odtokem pro účely podávání zpráv týkajících se likvidity (EBA/GL/2013/01)*.
8. Basilejský výbor pro bankovní dohled, *Monitoring tools for intraday liquidity management (Nástroje pro monitorování řízení vnitrodenní likvidity)*, duben 2013.